

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/44 • 12 Kasım 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

MESS'e ve uşaklarına karşı...

Grev kararlılığını kuşanalım!



İÇİNDEKİLER

Devlet terörüne karşı mücadeleli büyütmeliyiz!	3
Devletin zirvesinden füze kalkanına onay.....	4
Sözleşmeli askerlikten profesyonel orduya doğru.....	5
Karadağ cinayeti davasının ikinci duruşması görüldü!	6-7
Müdahil avukatların görüşleri.....	8-9
Yargı Festus Okey cinayetini örtbas etmeye çalışıyor.....	10
TÜSİAD baronları hükümetle “yuvarlak masa”da buluştu.	11
MAS-DAF direnişinde vahşi saldırı	12
Metalde uyuşmazlık zaptı tutuldu.	13
MESS dayatmalarına karşı eylemler ..	14
MESS Grup TİS süreci üzerine Ford Otosan işçisi ile konuştuk.....	15
Partinin kazanımları ve yeni dönemde yüklenme alanları	16-18
Ölüm Orucu Direnişi'nin benim için anlamı - Alaattin Karadar	19
İstanbul'da “Ekim Devrimi ve Ulusal Sorun” paneli.....	20
Paşabahçe kazandı, sıra BETESAN'da!	21
KESK'te bildik tartışmalar!....	22
Eruslu'da baskılar sürüyor.....	23
Gençlik gelecek ve özgürlük için alanlardaydı!”	24-25
Şura'da gerici politikalar öne çıktı...”	26
Irak'ta siyasi kaos ve gösterdikleri ”	27
ABD ara seçimlerinde Obama hezimete uğradı..	28
İşçi ve emekçiler ayakta!.....	29
25 Kasım'da mücadele alanlarına!.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/44 * 12 Kasım 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Bu hafta gazetemizin sayfalarında Alaattin yoldaşla ilgili haber ve yazılar belirgin bir ağırlık oluşturuyor. Çünkü geçtiğimiz günlerde yoldaşımızın katledilmesiyle ilgili açılan davanın ikinci duruşması görüldü. Bu göstermelik davanın katillerin aklanmasına dönüştürülmemesi için günler öncesinden başlatılan hazırlıkların sonucunda, duruşmanın yapıldığı adliye önü bir eylem alanı haline getirildi. İçeride de, kalabalık bir avukat grubu ile aydın, milletvekili ve örgüt temsilcilerinden oluşan bir kitle aynı kararlılıkla yerlerini aldılar. Böylelikle katillerin aklanmasına izin verilmeyeceği net biçimde gösterilmiş oldu.

Mahkeme heyeti ise katil polisi tutuklamamakta ısrar ederken avukatların bir dizi talebini de kabul ederek bir sonraki duruşmayı 21 Nisan 2011 tarihine erteledi.

Katillerden hesap sorma mücadelemiz kesintisiz biçimde devam edecektir. İlk sınav ise alçak katliamın yıldönümü.

Yoldaşımızın katledilmesinin üzerinden bir yıl geçti. Katil şebekesi Alaattin'i bir 19 Kasım akşamı katletmişti. Üzerinden bir yıl geçmiş olsa da yarımız hala sıcak, öfkemiz hala taze! Bundan sonra da aradan ne kadar zaman geçse de öyle kalacak!

Bunun için 19 Kasım günü öfkeli yumruklarımız ve hesap sorma kararlılığımızla Alaattin'i anacak, katillerini lanetleyeceğiz. Bu amaçla birçok ilde eylem ve etkinlikler düzenleniyor. Eylem ve etkinliklerin ise iki ana merkezi var. Birisi katliamın gerçekleştirildiği İstanbul-Esenyurt, diğeri ise yoldaşımızın mezarının bulunduğu Hatay'dır. Esenyurt'ta 19 Kasım akşamı meşalelerle yoldaşın katledildiği noktaya yürüyeceğiz. Hatay'da ise aynı gün O'nu kucaklamak için anıt mezarında olacağız.

Eylem ve etkinliklerin ayrıntılı tam programını sitemizden öğrenebilirsiniz.

Gazetemizin sayfalarında belirgin bir yer tutan diğer bir gündem başlığı ise uyuşmazlıkla sonuçlanan MESS Grup TİS görüşmeleri. MESS'in işçi sınıfına yönelik kapsamlı bir saldırının ilk perdesini açtığı TİS sürecinin bu aşamasında, metal işçileri sokaklara çıktılar.



Eylemlerin önümüzdeki günlerde yoğunluk kazanması bekleniyor. Çünkü hem alınmış somut eylem kararları, hem de sayfalarımıza da yansdığı gibi fabrikalarda patlamaya hazır büyük öfke var. Bundan dolayı Türk Metal çetesi bile eylem yapma gereği duyuyor.

Sınıf hareketinin geleceği üzerinde çok önemli etkilerde bulunacak olan bu sürece olabildiğince güçlü ve etkili bir tarzda yüklenebilmeyi başarabilmek zorundayız. İhanet çetesinin geçmişte bayram tatillerini satış için kullandığını da düşünerek önümüzdeki tatil günlerinde rehavete kapılmadan çalışmalarımızı sürdürmeli, özellikle de yapılacak eylemlere en güçlü bir katılımı örgütlemek için üzerimize düşeni yapmalıyız.

Uzun bayram tatili dolayısıyla yaşanabilecek dağıtım ve baskı sorunlarından dolayı gazetemize bir sayı ara veriyor. Bu dönemde günlük web sitesi üzerinden yayınlamış aynı yoğunluk ve canlılıkta sürecektir.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirilmeleri-3

Parti değerlendirilmeleri-4

Kitapçılarda...

Devlet terörüne karşı mücadeleyi büyütmeliyiz!

Alaattin yoldaşın katledilmesiyle ilgili davanın görüşülmesine geçtiğimiz günlerde devam edildi. Davada tek bir polis yargılanıyor. Dava dosyasının içeriği ve davanın gidişatına bakıldığında, onun da aklanmasının yüksek bir olasılık olduğu görünüyor. Yargının benzer durumlardaki pratiği de bu kanıyı doğruluyor.

Çünkü polis terörü ve cinayetlerinin gerisinde devlet iradesi var. Terör ve cinayet işleme hakkını polise veren bu iradedir. Bundan dolayıdır ki polis keyfi bir biçimde tetiği çekerken, “nasıl olsa bu yaptığımdan dolayı ceza almam, dahası terörist öldürdüğüm için el üstünde tutulurum” diye düşünüyor. Bu düşünceyi güçlendiren sayısız örnek yaşanmıştır. Polis vurur, öldürür, işkence yapar, tüm bunlardan sonra yargılanmak zorunda kalsa da bundan bir şey çıkmaz. Çünkü mahkeme aklama işini yerine getirir ve polis de kıdem yükselterek görevine devam eder.

Şu an onlar için en önemli sorun protestolar ve kamuoyu baskısı. Çünkü tepkilerin yoğunluğu ve gücü o polisin harcanmasını da gerektirebilir. Sonuçta devletin bekası uğruna kullanılmış bir maaşlı katildir o. Devletin bekasına zarar verdiği düşünüldüğünde bu maaşlı katilin günah keçisi olarak kullanılması da mümkündür. Fakat devleti yönetenlerin asıl kaygısı bu ordunun elinin soğutulmaması, cinayet işleme azminin kırılmamasıdır. Bu nedenle, çok özel bir basınç altında kalmadıkça katiline arka çıkmakta ısrar göstermektedir. Katliam sırasında, değilse mahkemede, değilse cezaevinde... Bunun sayısız örneği bilinmektedir.

Katliam bu devletin geleneğidir. Özellikle de devrimci ve sol güçlere karşı tarihi boyunca sayısız katliam gerçekleştirmiştir. Daha kuruluşu sırasında Mustafa Suphi ile 14 yoldaşını hunharca katlederek yola çıkmıştır. Sonrasında hemen her dönem devrimci katliamı gerçekleştirmiştir. Bunun için bazen doğrudan askeri ve polisi kullanmıştır, bunlar yetmediğinde “derin” katliam taburları oluşturmuştur. ‘70’lerde bunlar MHP’li faşistlerden devşirilmiş ve adına “komando” denilmiştir. ‘90’larda JİTEM adıyla sahne almıştır. Binlerce yurtsever, devrimci ve ilerici bu infaz timlerinin hedefi olmuştur. Devlet adına cinayet işleyen bu katliam sürüleri yasalardan muaf tutulmuş, dokunulmazlık zırhıyla korunmuşlardır. Aynı dönemde devletin resmi kolluk güçleri de katletmeye devam etmiştir. İşkence ve infazlarla çok sayıda insan katledilmiş, binlerce insan sakat bırakılmıştır. Onbinlerce insan zindanlara kapatılmış, sistematik olarak yok etme politikasına tabi tutulmuşlardır. Diyarbakır, Buca, Ümraniye, Ulucanlar ve 19 Aralık gibi zindan katliamları yaşanmıştır.

Cinayet ve katliamlar bazı dönemlerde azalsa da hep süreklilik göstermiştir. Katliam taburları ülkeyi kan gölüne çevirip düzeni güvenceye aldıktan sonra geriye çekilse de durum değişmemiştir. İşledikleri ağır suçların üstünü kapatmak için içlerinden birkaç günah keçisi çıkarmak zorunda kalmışlar fakat sonuçta temel mekanizma varlığını korumuştur. İhtiyaç olduğunda yine kullanılacak olan kontra çeteler geriye çekilmiş olsa da, bugün resmi kolluk güçleri onların işlevini yerine getirmekte, bir cinayet ve terör şebekesine dönüştürülmüş bulunmaktadır. Öyle ki, devletin kirli



savaşa mola verdiği 2000’li yılların başında, göstermelik olarak yapılan sözde reformlardan dolayı elinin soğuduğu ve görev yapamaz hale geldiği iddiasıyla resmi kolluk güçleri katletme yetkileriyle donatılmıştır. “Demokrasi havarisi” geçinen AKP’nin bu yetkileri veren yasaları geçirmesinden sonra polis terör estirmekte atağa geçmiştir.

Polisin bu yetkilerle kuşanarak işlediği cinayetlerin bilançosu oldukça kabarık. TİHV’nin bildirdiğine göre, sadece son üç yılda 255 kişi polis tarafından katledilmiştir. Kuşkusuz bu insanlar sadece devrimci ve muhalif kimliklerinden dolayı öldürülmemişlerdir. Çok sayıda insanın öldürülmesi için geç saatte sokakta yürütmesi ya da polis keyfiyetine itiraz etmesi yetmiştir.

Kolluk güçlerinin devrimci ve muhalif insanları da aşacak biçimde önüne geleni katlediyor olması, bir yan sonuç değildir. Polise tanınan bu terör estirme keyfiyetinin gerisinde bir sınıf ve o sınıfın korkuları bulunmaktadır. Bu sınıf asalak sermaye sınıfıdır. Devletin baskı aygıtları da onun düzenini korumak ve kollamak üzere vardır. İşte bu asalak sınıf milyonlarca işçi ve emekçiye ne insanca bir yaşam ne de bir gelecek verebiliyor. Azgın sömürsünü sürdürebilmek için karanlığını büyütme dışında bir seçeneği bulunmuyor. Bunun için işçi ve emekçilerden çaldıklarından bir kısmını bu baskı aygıtını tahkim etmek için ayırıyor. Toplumu her bakımdan kontrol edebilmek için teknolojinin bütün imkanlarını kullanıyor. Toplumu zapturapt altına alabilmek için terör şebekelerini sokaklara salıyor, kan döküyor.

Elbette tarihin her döneminde olduğu gibi bu dönemde de devlet terörünün sivri ucu devrimcilere ve komünistlere yöneltilmiştir. Devletin terör şebekeleri, baskı ve terörü devrimci güçlere yönelik daha bilinçli ve sistematik olarak kullanılmıştır. Zira toplumu teslim alabilmenin devrimci güçlerin kırılmasıyla Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

mümkün olduğunu biliyorlar ve bunu açıkça da ifade ediyorlar. Ulucanlar, 19 Aralık ve F tipi işkencesiyle katledilen ya da sakat bırakılan devrimcilerin sayısı yüzlercedir. Bu katliamcı politikalarla düzen dışı dinamikler ezilirken, düzen dışı örgütlenme iradesinin önüne büyük bariyerler örülmüştür. Bugün de sistematik katliam ve işkence politikalarıyla bu bariyerler sağlamlaştırılmaya çalışılmaktadır.

Alaattin yoldaşın katledilmesi karşısında komünistlerin aldığı politik tutum ve örgütlemeye çalıştıkları mücadele bu perspektifle şekillenmiştir. Sadece Alaattin Karadağ yoldaşı öldüren silahın tetiğini çeken polis değil aynı zamanda tam bir suç şebekesi ve terör aygıtına dönüşen devlet ve onun arkasında duran sınıf güçleri hedeflenmiştir. “Polis terörü ve cinayetlerine son!” şiarı üzerinden toplumsal muhalefet örgütlenmeye çalışılmıştır. Böylece burjuvazinin işçi sınıfı ve emekçileri saran korku duvarlarının yıkılması hedeflenmiştir.

Bu mücadele polis cinayetlerinin ürettiği toplumsal duyarlılıklara da dayanarak önemli bir mesafe almıştır. Ancak bu kadarının yeterli olmadığı açıktır. Çünkü önemli olan bu mücadelenin gücüyle devletin terör şebekesini geriletmek, onu kitlesel bir toplumsal mücadeleyle etkisiz kılmaktır. Alaattin yoldaşın katledilmesi vesilesiyle yürütülen siyasal çalışmanın merkezinde bu hedef bulunmaktadır.

Bu mücadele genel demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinin bir parçasıdır. Bu mücadele aynı zamanda devletin devrimci mücadele ve çalışmayı örgütlenme iradesinin önüne koyduğu bariyerleri yıkmaya mücadelesidir. Alaattin yoldaşın katilinin göstermelik yargılanmasını da esas olarak bu çerçevede ele alıyor, mücadeleyi bu amaçla yürütüyoruz.

Tüm devrimci ve ilerici güçleri de bu sorumlulukla bu mücadeleye sahip çıkmaya, güç vermeye çağırıyoruz.

Devletin zirvesinden füze kalkanına onay...

Emperyalist/siyonist güçlerin tetikçiliğine devam

Tayyip Erdoğan’ın mumu yatsıdan önce söndü

AKP hükümetinin şefi Tayyip Erdoğan, daha bir ay önce füze kalkanı tartışmasının Türkiye’yi ilgilendirmediğini, bu konuda herhangi bir talepte bulunulmadığını iddia etmiş ve “Lizbon Zirvesi’nde böyle bir emrivakiyle karşı karşıya gelmemiz söz konusu değil” diye buyurmuştu.

Düzen adına siyaset yapanlarda, ama özellikle dinci gerici cenahta halka yalan söylemek öylesine içselleştirilmiş ki, birkaç hafta sonra tüm dünyanın öğreneceği bir şeyi bile inkar edebiliyorlar. Tayyip Erdoğan’ın füze kalkanıyla ilgili takındığı tutum tam da böylesi bir durum. Zira inkar ettiği füze kalkanı projesiyle ilgili devlet zirvesi Çankaya’da toplandığında başı çeken, AKP şefi Erdoğan’dan başkası değildi.

Dinci gericiliğin şefini gülünç hallere düşüren sözkonusu tutumun sergilenmesi tesadüf değil. “Komşularla sıfır problem” politikası izlediklerini öne süren AKP şefleri, savaş aygıtı NATO’nun Türkiye topraklarına füze kalkanı kurmasına onay vererek, iddialarının kof olduğunu herkese gösterdiler. Ortadoğu halklarını düşman belleyen anlayışın hizmetinde olduklarını ortaya koyan Türk devletiyle icra kolu AKP hükümeti, kimlerin safında yer aldıklarını tartışmaya yer bırakmayacak bir açıklıkla ortaya koydular.

Aslında bu role çok hevesli oldukları söylenemez. Ancak emperyalist efendilerden emir gelince, işin rengi değişiyor. “Yukarıdan” emir verilince, dini siyasi ranta çevirme konusunda pek becerikli olan AKP şeflerine, batılı emperyalistlere boyun eğmek düşüyor. Tabi İsrail’e veya “batılı” güçlere karşı esip gürlemenin kof bir gösteriden ibaret olduğu, bu vesileyle de gözler önüne seriliyor. İşte Tayyip Erdoğan’ı gülünç hallere düşüren tutumlar almaya iten, müritleriyle birlikte içine yuvarlandığı bu utanç verici durumdur.

Türk devletinin “şartları” göstermelik

19-20 Kasım’da Portekiz’in başkenti Lizbon’da toplanacak NATO Zirvesi’ne hazırlanmak için Çankaya tepesinde bir araya gelen rejimin şefleri, füze kalkanının Türkiye topraklarına kurulmasına onay vererek, emperyalist/siyonist güçlerin isteklerine boyun eğdiklerini resmen ilan etmiş oldular.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül başkanlığındaki toplantıya Başbakan Tayyip Erdoğan, Genelkurmay Başkanı Org. Işık Koşaner, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül katıldı. Görüldüğü üzere füze kalkanına evet diyenler, rejimin kritik mevkilerini tutan kişilerdir.

Cumhurbaşkanı, AKP hükümeti, Genelkurmay mutabakatı ile füze kalkanına onay veren sermaye iktidarı, komşu halklara karşı üstlendiği alçaltıcı role kılıf uydurma telaşına düştü. Zira bölge halklarına karşı savaş baronlarına sunulan bu hizmetin tetikçilikten öte bir anlam taşımayacağı açıktır. Bu tercih, “kahraman Müslüman Tayyip” imajını yerle bir etmekle kalmayacak, İran’la geliştirilen milyarlarca dolarlık ticaret hacminin riske girmesine de zemin

hazırlayacaktır. Yanısıra, “bölgede barışın egemen olması için çaba harcıyoruz” söyleminin safsatadan ibaret olduğunu da herkes görecektir.

AKP hükümetinin, “füze kalkanına karşı değil ama bazı şartlarımız var” demesi, olayın özünü zerze kadar değiştirmiyor. Zira şartlar öze değil biçime dair ve esas olarak görüntüyü kurtarma telaşından kaynaklanıyor. Örneğin ilk şart sistemin tüm Türkiye’yi kapsamasıdır. Diğer ise, açıktan “düşman” adı zikredilmemesidir. Yani İran ve Suriye adlarının telaffuz edilmemesi.

Savaş baronları bu istekleri kabul edebilirler, ne de olsa öze dair bir sorun yok. İran’la Suriye’nin adı anılsın anılmasın, füze kalkanı projesinin öncelikle bu ülkelere, daha genelde ise tüm bölge halklarına karşı kurulacak bir sistem olduğu kimse için bir sır değildir. Demek ki, “Türkiye’nin şartları kabul edildi” söyleminin hiçbir kıymet-i harbiyesi bulunmuyor.

Bu arada “NATO’nun gelecek 10 yılına yön verecek olan Stratejik Konsept” de 19-20 Kasım’da Lizbon’da karara bağlanacak. Yeni tehditler uydurmaya hazırlanan NATO, emperyalist/siyonist güçlerin çıkarlarını korumayı esas alıyor. Somut olgulara dayanmayan “kaynağı belirsiz” tehditler icat eden savaş aygıtı, gerekli gördüğünde istediği yere saldırı düzenlemenin zeminini hazırlıyor. “Yeni Konsept”e göre, bir devlet veya hareketin emperyalist zorbalara karşı çıkması ya da herhangi bir konuda direniş göstermesi, NATO güçlerinin hedefi olması için yeterli sayılacak.

Füze kalkanı savunma değil saldırı planıdır

Füze kalkanının “savunma” amacıyla kurulacağını söylenmesi, en hafif deyimle gerçeğin tersyüz edilmesidir. Zira tehdit bir yana, Ortadoğu halkları, on yıllardan beri zaten emperyalist/siyonist güçlerin fiili saldırılarını altında bulunuyor. Bir asırdan beri belli aralıklarla devam eden çatışmaların temel nedeni, emperyalist güçlerin bölgeyi parçalayan planları sonucunda yaratılan sorunlardır.

Bölge üzerinde egemenlik kurmak için Kürdistan’ın parçalanması, Filistin topraklarının silah zoruyla gasbedilip ırkçı-siyonist devletin kurulması, yüz yıldan beri devam eden çatışmaların temel nedenleri arasında yer alıyor. Öte yandan bölgedeki gerici güçler arasında çıkan çatışmaları kışkırtan da emperyalist güçlerdir. Irak-İran savaşı ve Kuveyt işgali de buna dahildir. Vurgulamak gerekiyor ki, Türk devleti, 60 yıldan beri bu bölgede NATO adına tetikçilik yaparak, bu çatışmalarda emperyalist/siyonist güçlerin safında yer almıştır.

Hal böyleyken, batılı emperyalistlerin Ortadoğu devletleri tarafından tehdit edildiğinin iddia edilmesi, tiksinti verici bir yalandan ibarettir. Gerçekte füze kalkanı, devam eden emperyalist/siyonist saldırganlığa yeni boyutlar eklemekten başka bir şey değildir.

Bir kere daha altını çizmek gerekiyor ki, emperyalist/siyonist güçlerle bölgedeki işbirlikçilerine karşı, Ortadoğu halklarının etkili/birleşik direnişinin örgütlenmesi, savaş tacirlerini dizginleyebilmenin yegane yoludur. Emperyalistlerle işbirlikçileri bölgeden kovulmadan halkları yutan ölüm çarkını durdurmak yazık ki mümkün değildir.

KCK davasında Kürtçe savunma ısrarı

Kürtçe savunma engeline tepkiler

KCK davasında Kürt siyasetçilerin Kürtçe savunma talebi karşısında mahkeme de ırkçı-inkarcı sistemin savunuculuğuna soyundu. 4 Kasım günü yapılan duruşma sırasında Kürtçe savunma talebini reddeden mahkeme heyeti, buna rağmen yapılan Kürtçe savunmalar hakkında ise “anlaşılmayan bir dille konuşmada ısrar etti” ifadesini tutanaklara yazdırdı.

Böylelikle düzenin Kürt halkının meşru hak talepleri karşısındaki tutumunu bir kez daha ortaya koyan mahkeme heyeti, “bir halkın kültürüne diline hakaret edemezsiniz” diyerek karşı çıkan Ramazan Markoç’u ise duruşma salonundan çıkardı. Mahkeme heyeti Kürtçe savunma yapmak isteyenleri de “başka amaçlı kişiler” olarak tanımlayarak saldırganlığını sürdürdü.

Mahkeme heyetinin tutumunu bu denli aleni biçiminde koyması üzerine Kürt örgütleri, Kürt halkını alanlarda olmaya çağırdılar.

Diyarbakır Adliyesi önünde toplanan on binlerce kişi BDP’li milletvekillerinin de konuştuğu büyük bir mitingle tepkilerini dile getirdiler. Konuşmasını Kürtçe yapan BDP Van Milletvekili Özdal Üçer ise, “Onlar Kürtçeyi tanımıyorlarsa, biz de onların bu kararı alan mahkemesini, savcısını ve hakimini tanımıyoruz” dedi.

Hakkari’nin **Yüksekova** İlçesi’nde de BDP Kadın Meclisi, mahkemenin Kürtçe savunmayı reddetmesini kınarken BDP **Van** Barış Anneleri İnisiyatifi üyeleri, BDP Van il binası önünden Feqiyê Teyran Parkı’na kadar yürüdü. BDP **Bursa** İl Başkanlığı binası önünde basın açıklaması ve oturma eylemi gerçekleştirildi.

Yıldız’dan mecliste Kürtçe konuşma

BDP Grup Başkanvekili Bengi Yıldız, 9 Kasım günü TBMM’deki grup toplantısında yaptığı konuşmasını KCK davasında Kürtçe savunma talepleri reddedilen Kürt siyasetçilerine ve aydınlara destek amacıyla Kürtçe gerçekleştirdi.

Konuşmasına gazetecileri ve milletvekillerini selamlayarak başlayan Yıldız, KCK davasını ele aldı. Tutuklu siyasetçi ve aydınların Kürtçe savunma talebini tekrardan dile getirdi. Yıldız’ın konuşması zaman zaman alkışlarla kesildi.

Yıldız konuşmasını BDP Eş Başkanı Gülten Kışanak’ı kürsüye davet ederek bitirdi. Kışanak da konuşmasına ana dilin bir hak olduğunu söyleyerek başladı. Bunun kullanılmasına engel olanları protesto etti.

Meclis başkanından tehdit

BDP Meclis grubunda yapılan Kürtçe çıkış karşısında düzen güçlerinin tutumu sopa göstermek oldu. TBMM Başkanı Mahmet Ali Şahin, grup toplantısında Türkçe’den başka bir dil kullanılmış olmasının Siyasal Partiler Kanunu’na aykırı olduğunu söyledi. “*Aksi halde yasalar bu tür davranışlara hangi sonuçlar bağlanmıssa onlarla ilgili işlem yapılır*” diyerek ceza tehdidinde bulundu.

Yüksek mahkeme de reddetti

KCK davasında yargılanan Kürt siyasetçilerin Kürtçe savunma talebinin 6. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından reddedilmesinin ardından, 8 Kasım günü talep üst mahkeme olan 4. Ağır Ceza Mahkemesi’ne gönderildi. Diyarbakır 4. Ağır Ceza Mahkemesi Kürtçe savunma talebine ilişkin görüşünü açıkladı. Sanıkların soruşturma aşamasında kolluk ve savcılıkta Türkçe ifade verdikleri gerekçesine sığınan mahkeme savunma avukatlarının talebini reddetti.

Sözleşmeli askerlikten profesyonel orduya doğru...

Bir süredir TSK üzerinde bir yeniden yapılandırma tartışması sürmekteydi. “Kısa dönem-uzun dönem” ve “eşit süreli askerlik” biçiminde devam eden bu tartışmalar sermaye sınıfının “profesyonel ordu” ihtiyacı çerçevesinde cereyan etmekteydi. Daha önce de savaş bölgelerindeki sınırların Genelkurmay’a değil İçişleri Bakanlığı’na bağlı askeri birliklere bırakılması ve “bedelli askerlik” gündeme gelmişti. Bu tartışmalar yeni olmamakla birlikte dönem dönem gündeme gelmektedir. Bu aralıkların nedeni kuşkusuz politik iklimden kaynaklıdır. Çünkü düzen içi iktidar mücadelesinin gerilimi altında, bu konular istismar edilmektedir. Ancak profesyonel askerlik burjuvazinin tüm kesimleriyle gündemindedir.

İç çatışma bir dengeye ulaştığı bir noktada ise, bu yeni “konsept” için düğmeye basmış bulunmaktadır. Bu yeni adımla ilkökul mezunu olan ve askerliğini yapmış olan herkes, 3 yıllık sözleşmeli asker olmaya “hak” kazanabilecek. 50 bin askerle başlayacağı söylenen bu yeni uygulamada 3 yıl asgari bir süre olurken, isteyen bu sürenin sonunda yeni bir sözleşmeyle askerlik süresini uzatabilecektir. 1500 lira olarak belirlenen yıllık ücret miktarı ise görev yapılan yere ve “göreve” göre artabilecektir. 3 yılın sonunda ayrılmak isteyen ise 30 bin TL tazminat verilecek.

Rejimin ve onun bir zamanlar biricik güvencesi olan ordusunun şimdilik en büyük iç ve dış tehdidinin Kürt halkı olduğu o pek gizli siyaset belgesiyle ilan edilmiş bulunmaktadır. Sözleşmeli askerlerin özel olarak savaş bölgelerinde cepheye sürülmeleri planlanmaktadır. Kürt halkına ve gerilla güçlerine karşı kullanılmak üzere devreye sokulacağı zaten daha baştan açıklanan bu yeni girişim, esasında “paralı askerliğe” doğru atılmış büyük bir adımdır. Yine de hatırlatmakta fayda var ki “paralı askerlik” dönemi yeni başlamamıştır. Zira bu 1986’dan beri “uzman erbaş” statüsüyle zaten yürürlükte olan bir uygulamadır. Şu an uzman çavuş olarak sermaye sınıfına hizmet eden 57 bin kişi bulunmaktadır. Burjuva politikacılar tarafından kürsülerden kolaylıkla barış nutuklarının atıldığı bir dönemden geçilirken devreye sokulan sözleşmeli askerlik uygulaması, yaklaşan günler hakkında da bir fikir vermektedir.

Kürt halkına karşı işlenen cinayetlerde aldıkları her can için ayrı para alan özel timlerin yaptığı katliamlar hala sıcaklığını korurken atılan bu yeni adım, düzenin Kürt halkına dönük yüzünde de değişen bir şey olmadığını göstermektedir. Düzen güçleri en yetkili ağızlarından her ne kadar koro halinde “barış” nutukları atsa da, imha ve inkâr politikalarında ısrar edildiği saklanamayan bir gerçektir.

İşsizliğin, yoksulluğun, çaresizliğin ve geleceksizliğin girdabında boğulan gençler tam da böyle bir zamanda, bir kez daha kendilerini bu kötü koşullara mahkûm eden burjuvazinin tuzağına düşme tehlikesiyle karşı karşıyadırlar. Şimdi onlara çözüm olarak sözleşmeli, yani paralı askerlik dayatılmaktadır. Sömürü düzeni kendisine yeni cellâtlar yaratmak için kanuni düzenlemeler yapmaktadır. En barbar örneğini son olarak Irak işgalinde gördüğümüz paralı askerlerin yol açtığı

trajediyi şimdi bir kez daha bu topraklarda görmek zorunda kalacağız. Her ne kadar dün emrindeki özel timlerin yaptığı kulak koleksiyonlarını, katliam fotoğraflarından oluşan albümlerini, “kurşun atan da, yiyen de şerefli” diyerek savunan sermaye sınıfı, artık bu sorumluluktan da kurtulmanın hesabını yapmaktadır. Sözde “vatan savunması” ihaleye çıkarılarak, en uygun teklifi veren cinayet orduları aldıkları can karşılığında mükâfat alacaklardır.

TSK’nın yeniden yapılandırılması tartışmalarıyla birlikte devreye sokulan bu uygulamanın bir tarafında elbette rejim güçlerinin çekişmeleri bulunmaktadır. Ancak esas itibarıyla sermaye sınıfı TSK’yı zorlu sınıf savaşımına göre dizayn etmektedir. Sözleşmeli askerliğe geçişin gerisinde bu uzun vadeli hesap vardır. Profesyonel ordu yönünde bir adım olan bu düzenleme, burjuvazinin bu saldırı örgütünü profesyonel katiller ordusu haline getirecektir.

Dönemsel olarak Kürt halkının karşısına, muharebe yeteneğini arttırmış profesyonel ölüm makineleriyle çıkmayı hedefleyen sermaye devletin çizdiği bu yol haritası, stratejik olarak gelecek on yılların zorluklarını hesaba katmaktadır. Bugünlerde sınırlı aralıklarla işçi, emekçi eylemlerinin karşısına çıkan askeri güçlerin yarın sınıf mücadelesi sertleştiğinde alacağı tutumu kestirmek mümkün değildir. Yaklaşmakta olan gelecek, iki ezeli sınıfın kavgasına sahne olacaktır. Burjuva devlet, geleceksizliğe mahkûm ettiği gençlerden, kendi düzenlerini korumaları için paralı askerlerden oluşmuş öldürmeye ayarlanmış seçilmiş bir ordu yaratmayı amaçlamaktadır. Burjuvazi, saltanatının tehlikeye düştüğünü hissettikçe bu ordusunu göreve çağıracaktır. Silahlanmış askeri birlikler işçi ve emekçilerin üzerine sürülecektir. Kurşunların hedefinde olan bu kez hak arayan işçi ve emekçiler olacaktır.

Hrant Dink’in katledilmesi örneğinde olduğu gibi “bebekten katil yaratan” bir zihniyetin, yarattığı katile yeniden çocuk maskesini takması sistemin iç yüzünü tüm yalınlığıyla göstermektedir. Bu oldukça bilinçli bir politika olarak hep uygulanagelen bir yöntemdir. Silah altına aldığı milyonlarca emekçi çocuğu haksız ve kirli bir savaşta, burjuvazinin işlediği suça ortak edilmektedir. Bir avuç parababası saraylarında huzur içinde yaşarken, askere alınan gençlerin ellerine kan bulaştırılmaktadır. Bir tek asker cenazesinin ise villalardan kalktığı görülmemiş ve duyulmamıştır.

Bilinmektedir ki her şeye rağmen, kendiliğinden olsa da askere gitmeyen yüz binlerce genç insan vardır. Sermaye sınıfını paralı askerliğe mecbur bırakan bir diğer gerçek de budur. Saltanatlarını korumak için “vatan, millet, sakarya” edebiyatıyla kandıramadıkları işsiz gençlerin gözünü para ile boyamaya çalışmaktadırlar. Kısacası sermaye devleti sürmekte olan savaşın kirini daha da artırmak istemektedir.

Burjuvazi kendi sınıf çıkarı için silahlanmakta, güvenlik kurumlarını buna göre düzenlemektedir. Bizlere düşen görev ise işçi ve emekçi gençleri, sermayenin çıkarına sürmekte olan bir savaş için değil, kendi gelecekleri için, sınıfsız, sömürsüz, savaşı bir dünya için mücadeleye çağırmaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fanatik.org>



Aleviler Kadıköy’de buluştu

Pir Sultan Abdal Derneği (PSAKD) tarafından “Zorunlu din dersleri kaldırılın” talebiyle 24 saatlik oturma eylemi gerçekleştirildi. 6 Kasım günü Kadıköy Tepe Natilius önünde bir araya gelen yüzlerce kişi kortejler oluşturarak yürüyüşe geçti. “Devletin Alevisi olmayacağız”, “Alevi inancı yasaklanamaz” ve “Zorunlu din dersi değil, inanç özgürlüğü istiyoruz” şiarlarının ağırlıklı olduğu yürüyüş coşkulu bir havada geçti.

Kadıköy İskele Meydanı’na varıldığında yapılan semah gösterisinin ardından PSAKD Genel Başkanı Fevzi Gümüş söz aldı. Zorunlu din dersinin, Alevi çocuklarını asimilasyona uğratmanın bir aracı olarak kullanıldığına dikkat çeken Gümüş, 12 Eylül faşizminin dayattığı asimilasyonu kabul etmeyeceklerini sözlerine ekledi.

Ardından sözü ABF Başkanı Ali Balkız aldı. Balkız, aile imamı uygulamasını kabul etmeyeceklerini söyleyerek asimilasyon politikalarının insanları ayrımcılığa sürüklediğini ve böldüğünü belirtti.

TEKEL işçileri: “Alevilere asimilasyonu dayatanlar, bizlere 4/C köleliğini dayatanlardır”

Konuşmalar esnasında 4. Levent’teki sendika binası önünde direnişlerini sürdüren TEKEL işçileri “Her yer TEKEL, her yer direniş!” sloganıyla alana girdi. İşçiler “TEKEL işçisi yalnız değildir” sloganıyla karşılandı. Balkız’ın konuşmasının ardından sanatçılar sırayla sahne aldı. Sanatçıların ardından PSAKD Ataşehir yöneticisi ve TEKEL işçisi Metin Arslan bir konuşma yaptı.

Arslan, direnişlerini anlattıktan sonra sendikal ihanete özel bir vurgu yaptı. “Sendika bürokratları ve onların çanağından beslenen bazı ‘sol’ yayın organları TEKEL Direnişi’ni zayıflatmak adına çaba sarfediyor” dedi. Ayrıca “Sivas’ta Alevileri yakanlar, Alevilere zorunlu din dersiyse asimilasyonu dayatanlar, bizlere 4/C köleliğini, güvencesizliği, taşeronlaştırmayı dayatanlardır” dedi. Arslan’ın konuşması “Kavga bitmedi daha yeni başlıyor!” sloganıyla bitirildi.

Geceyi burada geçiren Aleviler halaylar çekerek sabahladılar.

Alevi örgütleri bir sonraki oturma eylemlerini 20 Kasım’da İzmir’de gerçekleştirecek.

İzmir Sümerbank önünde yapılacak 24 saatlik oturma eylemi öncesinde saat 11.00’de Cumhuriyet Meydanı’nda bir araya gelinecek. Buradan İzmir Sümerbank önüne yürünecek.

Karadağ cinayeti davasının ikinci duruşması görüldü!

“Katillerin aklanmasına izin vermeyeceğiz!”

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) militanı komünist işçi Alaattin Karadağ'ın 19 Kasım 2009 günü Esenyurt-Avcılar polisi tarafından katledilmesinin ardından açılan davanın ikinci duruşması 9 Kasım günü Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Mahkeme heyeti bir sonraki duruşmayı 21 Nisan 2011 tarihine ertelerken, Karadağ cinayetini takip eden müdahil avukatların talebi üzerine 25 Mart 2011 tarihinde Karadağ'ın katledildiği yerde keşif yapılmasına karar verildi. Duruşmaya, tutuksuz olarak yargılanan sanık polis Oğuzhan Vural da katıldı.

Karadağ cinayeti davasının 2. duruşması, polis terörü ve cinayetlerinin yargı kararlarıyla aklanmaya çalışıldığı gerçeğini bir kez daha gözler önüne serdi.

Adliye önü eylem alanı oldu

Duruşma öncesinde adliye önünde yapılan basın açıklamasıyla Alaattin'in katillerinden hesap sorma kararlılığı bir kez daha dile getirildi. **BDSP** ve davanın 2. duruşması için adliye önüne gelen ilerici ve devrimci güçler, duruşma bitene kadar adliye önündeki bekleyişlerini sürdürdüler.

“Katillerin aklanmasına izin vermeyeceğiz” denilen basın açıklamasına ilerici ve devrimci kurumlar, sendikalar, sanatçı ve aydınlarla direnişteki işçiler destek verdi. **Karadağ Ailesi**, Çağdaş Hukukçular Derneği (**ÇHD**) üyesi avukatlar, Barış ve Demokrasi Partisi (**BDP**) Dersim Milletvekili **Şerafettin Halis**, Türkiye İnsan Hakları Vakfı (**TİHV**) Yöneticisi **Hürriyet Şener**, İnsan Hakları Derneği (**İHD**) İstanbul Şubesi üyeleri, **EHP** Genel Başkanı **Sibel Uzun** ve **EHP** üyeleri, **Partizan**, Yazar **Temel Demirer**, sanatçı **Pınar Sağ**, **Emekli-Sen Kartal** Şubesi, **TEKEL işçileri** ve **BETESAN** direnişçisi **Zeynel Kızılaslan** da adliye önündeydi.

“Katillerin aklanmasına izin vermeyelim!”

Burada **BDSP** adına yapılan basın açıklamasında, durum bu kadar açıkken, daha en başından itibaren polis cinayetinin üzerini örtmek için devletin tüm kurumlarıyla çalışmaya başladığı ifade edildi. Düzenin yargıya biçtiği rolün anlatıldığı açıklamada, devrimci militan İsmail Karaman'ı öldürmekten yargılanan Esenyurt-Avcılar polisinin beraat ettirildiği ve Aydın Erdem'i sokak ortasında infaz eden 4 polis hakkında yürütülen savcılık soruşturmasının takipsizlikle sonuçlandığı hatırlatıldı. Açıklama, “Mücadelemiz bundan sonra da kararlılıkla devam edecek. Katiller ve onlara arka çıkanlar, er ya da geç hak ettikleri cezayı bulacaklardır.” sözleriyle sona erdi.

Açıklamanın ardından, **ÇHD İstanbul Şubesi** Yönetim Kurulu üyesi ve **ÇHD İstanbul Şubesi** Alaattin Karadağ Dava Takip Komisyonu'ndan **Avukat Zeycan Balcı Şimşek** söz aldı. Davanın takip edilmesinin önemini vurgulayarak mücadelenin süreceğini belirtti.

EHP Genel Başkanı **Sibel Uzun** ise Alaattin Karadağ'ın örgütlü mücadele yürüten devrimci bir işçi olduğunu dile getirerek davanın takip edilmesinin sorumluluk olduğunu ifade etti. Uzun, **EHP**'nin bu mücadelenin bir parçası olmayı sürdüreceğini söyledi.

Pınar Sağ konuşmasında insanların dili, etnik kimliği ve görüşleri yüzünden devlet terörüne maruz kalabildiklerini söyleyerek buna son verilmesini istedi.

Konuşmaların ardından avukatlar ve davayı izlemek için gelenler mahkeme salonuna girdiler.

Polisin provokatif tutumu boşa düşürüldü

BDSP'liler ve destek için gelenler duruşma boyunca adliye önünde bekleyişlerini sürdürdüler. Ajitasyon konuşmaları ve bildirilerle çevredekilere polis cinayetlerine karşı mücadele çağrısı yapıldı.

Bekleyiş sırasında bir polisin kitlenin yakınına gelerek görüntü almak istemesi üzerine gerginlik çıktı. Teşhir konuşmaları yapılarak katil polisin kimliği teşhir edildi. **BDSP**'liler, duruşmanın bitmesini marşlar ve öfkeli sloganlarla beklediler.

Kalabalık bir heyet duruşmayı izledi

Alaattin Karadağ cinayetinin aydınlığa kavuşturulması yönlü bir soruşturmanın hayata geçirilmemesi polis terörünün ve cinayetlerinin aklanmaya çalışıldığını bir kez daha gösterdi.

Davayı, 29 müdahil avukatın yanı sıra **BDP** Dersim Milletvekili **Şerafettin Halis**, **TİHV** Yönetim Kurulu üyesi **Hürriyet Şener**, Sanatçı **Pınar Sağ**, Yazar **Temel Demirer** ve **EHP** temsilcisi izledi. Sanık polis Oğuzhan Vural'ın da katıldığı duruşmada zaman zaman gergin anlar yaşandı. Duruşma salonunda bulunan Alaattin Karadağ'ın kardeşleri Abdullah Karadağ, Halil Karadağ, Münir Karadağ polis cinayetini aklamaya çalışan ve düzmece ifadeler veren tanık ile polis avukatına tepki gösterdi.

Karadağ'ın katledilmesinden bugüne kadarki süreçte olayla ilgili delillerin karartıldığını belirten avukatlar, soruşturmaya ilgili gerekli eksiklerin bir an önce tamamlanması gerektiğini mahkeme heyetine iletiler.

Davaya müdahillik talebi reddedildi

İlk duruşmada, dava sürecine katılma taleplerini ileten **ÇHD İstanbul Şubesi**, **İHD İstanbul Şubesi** ve **TİHV** bu taleplerini yinelediler. Ancak talepler, mahkeme heyeti tarafından reddedildi.

Duruşmada dinlenmesi beklenen 4 sanıktan yalnızca biri hazır bulundu. Tanık Ertuğrul Bal'ın olay gününe ilişkin aktarımları ise Karadağ cinayeti davasında katil polislerin aklanma çabalarını da özetledi. Olay akşamı bir kişinin sol elinde tuttuğu tabancayla polisler ateş ettiğini söyleyen Bal, çelişkili ifadeler kullandı. Alaattin Karadağ'ın, polisler tarafından kovalandığı sırada tabanca ile polisler ateş ettiğini söyleyen polis tanığı Bal, avukatlar ve Karadağ Ailesi'nin basıncının ardından da çelişkili ifade ve tutumlarını sürdürdü.

Tanık Ertuğrul Bal'ın, Karadağ'ı katleden polisler hakkında “arkadaş” kelimesini kullanması da dikkatlerden kaçmadı. “Ben vatanımı seven bir kişiyim” diyerek demagojiye başvuran tanığa müdahil avukatlar tarafından çeşitli sorular yöneltildi. Bu bölümde söz alan **Abdullah Karadağ** ise son yıllarda artan polis terörü ve cinayetlerine dikkat çekti. Bu tür davalarda



9 Kasım 2010 | Bakırköy



9 Kasım 2010 | Bakırköy

sanıkların cezasız kaldığını söyleyen Karadağ, polis memuru Oğuzhan Vural'ın tutuklanmasını talep etti.

Duruşmada söz alan müdahil avukatları ise mahkeme heyetine taleplerini sıraladılar. 19 Kasım 2009 akşamı saat 20.00 ile 22.00 arasındaki telsiz görüşmelerinin dökümünün eksik olduğunu hatırlatan avukatlar, olay yerinde çok sayıda kişi bulunmasına rağmen bu kişilerin tanık olarak tespit edilmemesini eleştirdiler. Atış mesafesi tayininin Karadağ'ın giysilerinin polis kriminal dairesinden alınarak belirlenmesini talep eden avukatlar, olay yerinde keşif yapılması talebini de mahkeme heyetine iletiler.

Karadağ'ın katledilmesinin ardından İzmir'de görevlendirilen Oğuzhan Vural, avukatı Tolga Yurdakul aracılığıyla bundan sonraki duruşmalara katılmama talebinde bulundu. Polis avukatının bu talebi ise mahkeme tarafından reddedildi.

Duruşmaya verilen aranın ardından mahkeme heyetinin kararı açıklandı. Duruşmaya gelmeyen üç tanığın zorla getirilmesine karar veren mahkeme, olay yerine ait kamera kayıtları ve fotoğrafların bulunduğu CD'den taraf vekillerinin talebi halinde kendilerine verilmesine, Karadağ'ın giysilerinin incelemeye tabi tutularak atış mesafesinin belirlenmesine ve olayın geçtiği sokakta esnaf olduğu bildirilen Kadir Şen ve Sakine Ilgaz isimli kişiler ile çevrede evlerine kurşun

isabet eden kişilerin kimler olduklarının tespit edilmesine, telsiz kayıtlarının ilgili kurumdan talep edilmesine, 25 Mart 2011 tarihinde olay yerinde keşif yapılmasına, sanık polis Oğuzhan Vural'ın sonraki duruşmada hazır bulunmasına ve Vural'ın tutuklanması talebinin reddine karar verildi.

Diğer yandan duruşmada söz alan Karadağ Ailesi avukatları, 25 yıl boyunca polis davalarına bakmış Ömer Yeşilyurt isimli avukatın geçtiğimiz haftalarda Radikal gazetesinde yayınlanan bir röportajdaki açıklamalarını da mahkeme heyetine aktardılar. Bu avukatın, polislerle vekillik yaptığı hiçbir davayı kaybetmediğini açıklamasının bu tarz yargısız infaz davalarında polislerin aklanması konusunda önemli bir itiraf olduğunu belirten avukatlar bu röportajın da gözönüne alınmasını talep ettiler.

Mahkemeye verilen aranın ardından bir sonraki duruşmanın 21 Nisan 2011 tarihine ertelendiği duyuruldu.

“Bu düzenden hesap soracağız!”

Duruşmanın bitmesinin ardından Karadağ Ailesi'nin avukatları ve duruşmayı izleyenler bir basın açıklaması gerçekleştirerek bilgilendirmede bulundular.

Açıklama **BDSP**'nin yaptığı konuşmayla başladı. Polis terörü ve cinayetlerinin kapitalist sömürü düzeninin gerçeği olduğuna dikkat çeken BDSP temsilcisi, Karadağ'ı infaz eden polislerden Oğuzhan Vural hakkında açılan davanın göstermelik olduğunu ikinci duruşmada bir kez daha gördüklerini söyledi. Polis terörü ve cinayetlerine son vermek için mücadelenin süreceğini vurgulayan BDSP temsilcisi “*Bu düzen, işçi ve emekçiler için baskı ve sömürü, gençlik için geleceksizlik, emekçi kadınlar için çifte sömürü, Kürt halkı içinse imha, inkar ve asimilasyondur. Katleden polisiyle, aklayan yargısıyla bu düzenden er ya da geç hesap soracağız!*” sözleriyle konuşmasını noktaladı.

Ardından Avukat **Ceren Uysal** söz alarak duruşmaya ilişkin bilgilendirmede bulundu.

“*Bu dava 80 yıllık ceberut devletin omurgasından bir şey değişmediğini göstermiştir*” diyen BDP Dersim Milletvekili **Şerafettin Halis** ise, bireyin devletin kurbanı



olduğunu belirtti. 25 yıl boyunca polislerin avukatlığını yapan Ömer Yeşilyurt'un bir gazeteye verdiği röportaja değinen Halis, “*Bu avukat 25 yıl boyunca polis cinayetleriyle ilgili hiçbir davayı kaybetmediğini söylüyor. Duruşmada bir avukat arkadaşım ise yıllardır polisler aleyhine davalara baktığını, ancak hiçbirini kazanamadığını söyledi. Bu durum, devletin kolluk cinayetlerini akladığının bir göstergesidir*” dedi.

Yazar **Temel Demirer** ise konuşmasında mücadele çağrısı yaptı.

TİHV Yönetim Kurulu üyesi **Hürriyet Şener**, devlet terörünün yaygınlaştığına dikkat çekerek caydırıcı cezalar verilmediği sürece polis cinayetlerinin artarak süreceğini söyledi.

EHP adına gerçekleştirilen konuşmada ise, hukuksal alanın dışında verilecek mücadelenin önemi vurgulandı.

Karadağ Ailesi adına konuşan **Abdullah Karadağ** davanın kamuoyu tarafından sahiplenilmesinin önemini vurguladı. Karadağ, aksi takdirde polislerin aklanacağına dikkat çekti.

Atılan coşkulu ve öfkeli sloganların ardından eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Karadağ cinayeti davasıyla ilgili görüşler...

“Polise öldürme yetkisi veren PVSK değiştirilsin”

BDP Dersim Milletvekili Şerafettin Halis: Özellikle hak arayanların, muhaliflerin, sosyalistlerin, devrimcilerin öldürülmesinin neredeyse meşru sayıldığı bir ülkede yaşıyoruz. Örneğin Alaattin Karadağ'ın infazını iki hafta sonra Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne taşıdım ve çok ilginç bir durumla karşılaştık. İstanbul Valisi'nin açıklamalarından yola çıkılarak, “Alaattin Karadağ örgüt üyesidir. Örgüt bunu üstlendi” deniliyordu. Bunu nasıl okumak lazım? Alaattin Karadağ örgüt üyesidir ve öldürülmesinde bir sakınca yoktur demektir, biz böyle okuyoruz. Bugüne kadar Polis Vazife ve Selahiyatları Kanunu'ndan kaynaklı bir yığın infaz var. İlk değil bu. Bu yasa, polisi insan öldürme konusunda deyim yerindeyse imtiyazlı bir hale getirdi. Bu ölümler devleti koruma güdüsünden geliyor. Devlet ve insan ikileminden bakıldığında kutsal devlet algısı var. Kutsal devleti koruyan bir polis var. O zaman kutsal devleti koruyan polis de kutsal ve ayrıcalıklı olmalı. Polise öldürme yetkisi veren PVSK'nın acilen değiştirilmesi gerekiyor.

“Biz halkız bizi yok edemeyeceksiniz”

Yazar Temel Demirer: Alaattin öldürüldü. Alaattin benim kardeşimdir. Alaattin hepimizin kardeşidir. Biz kardeşi öldürülenler olarak buradayız. Hukukta bir tedbir kararı vardır. Hukuktaki tedbir kararı birini öldürenin



tutuklanmasını gerektirir. Alaattin'i öldüren polis elini kolunu sallaya sallaya dolaşıyor. Bir katil, kardeşimi vuran bir katil elini kolunu sallaya sallaya dolaşıyor. Türkiye'de hukuk var diyenler, hukuktan söz edenler utanmıyor musunuz? Ama biz ezilenler, kurşunlananlar; işçilerin, Kürtlerin, yoksulların, gençlerin haklarını savunanlar her zaman polis kurşunuyla kurşunlananlar, köyleri yakılanlar, anadilinde konuşmaları yasaklananlar Türkiye'de adaletin ne anlama geldiğini biliriz. Türkiye'deki adalet zenginlerin, ezenlerin, şovenlerin adaletidir. O adaletin bir yanı benim kardeşimi kurşunlayanlarsa diğer yanı da Diyarbakır'da Kürtçe savunma yapması engellenen kardeşlerimdir. İnsan olduğumuz, adaleti savunduğumuz için kurşunlanmamıza rağmen yine de hayattayız. Çünkü biz halkız bizi yok edemeyeceksiniz. Buna ne mermilerin ne de adaletsizliğiniz yetecek. Bunun örneği bugün Diyarbakır'da Kürtlerin intikamını almaya çıktıkları

Karadağ Ailesi 2. duruşmayı değerlendirdi...

Karadağ Ailesi 10 Kasım günü İHD İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı gerçekleştirerek, Alaattin Karadağ cinayeti davasının ikinci duruşmasını değerlendirdi. “Polis vuruyor, mahkemeler koruyor! Katillerin (s)aklanması izin vermeyeceğiz! / Karadağ Ailesi” pankartının açıldığı basın toplantısına, BDSP ve İHD İstanbul Şubesi de katıldı. EHP ve Kaldıraç da toplantıya destek verdi.

Karadağ Ailesi: Polis vuruyor, mahkeme koruyor!

Karadağ cinayetindeki yargı sürecinin değerlendirildiği basın toplantısında Karadağ Ailesi adına açıklamayı Abdullah Karadağ gerçekleştirdi. Alaattin Karadağ'ı sokak ortasında infaz eden polislerden Oğuzhan Vural'ın tek başına ve tutuksuz olarak yargılandığı ve göstermelik davanın ikinci duruşmasının Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldüğünü söyleyen Abdullah Karadağ, davanın kamuoyu tarafından sahiplenilmesinin oldukça önemli olduğunu altını çizdi. Aksi takdirde polislerin aklanacağını söyledi.

İkinci duruşmada dikkat çeken noktalara vurgu yapan Karadağ, tanık olarak mahkemede dinlenilmesi istenenlerin adreslerinin bulunamamasının bir ihmali ve davayı zaman aşımına uğratma çabası olduğunu söyledi. Eski dosyalarda Alaattin Karadağ'ın adres bilgilerinin olmasına rağmen kardeşinin katledilmesinden 4 gün sonra kendilerine haber verildiğini ve otopsinin bilgileri dışında yapıldığını vurguladı. Mücadelelerinin hukuki anlamda da sonuna kadar süreceğini belirten Karadağ, bu sürecin sahiplenilmesinin önemine değindi. Karadağ, basını da bu noktada duyarlı olmaya çağırarak açıklamasını noktaladı.

İHD İstanbul Şubesi adına söz alan Ümit Efe ise polislerin katletmeye devam ettiğini vurgulayarak, yapılan yasal düzenlemelerle polisin yetkilerinin genişletildiğine ve polise güvence verildiğine dikkat çekti.

BDSP: Hesap soracağız!

Ardından söz alan BDSP temsilcisi ise, Alaattin Karadağ'ı infaz eden polislerden Oğuzhan Vural hakkında açılan davanın göstermelik olduğunu ikinci duruşmada birkez daha gördüklerini söyledi. BDSP temsilcisi, savcılık soruşturması ve dava aşamasındaki usulsüzlüklere değindi. Delillerin sistematik olarak karartılmaya çalışıldığını ve görgü tanıklarının bir kısmının tehdit edildiğini söyleyen BDSP temsilcisi, sanık konumundaki polisin tutuksuz yargılandığını, hatta görevine İzmir'de devam ettiğini hatırlattı.

Mücadelenin yalnızca duruşma salonlarında ya da adliye önlerinde yürütülmediğini, bulundukları her alanda polis terörü ve cinayetlerine son verme kararlılığını haykırmayı sürdüreceklerini vurgulayan BDSP temsilcisi, “*Dün söyledik, bugün birkez daha tekrar ediyoruz: Katleden polisiyle, aklayan yargısıyla bu düzenden er ya da geç hesap soracağız!*” sözleriyle konuşmasını noktaladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Müdahil avukatların görüşleri...



“Davanın kamuoyu desteğiyle birlikte yürütülmesi şart”

Avcılar polisi tarafından sokak ortasında infaz edilen devrimci işçi Alaattin Karadağ’ın ikinci duruşması Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görüldü.

Öncelikle belirtmeliyim ki, bu davayı Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi ve davanın avukatları olarak başta İstanbul, İzmir, Ankara, Bursa, Tunceli, Antakya ve Mersin olmak üzere her ilden 300 avukat takip etmekte. Ayrıca ÇHD, İHD ve TİHV’in mahkemece bu celsede reddedilmiş olmasına rağmen müdahillik talepleri vardı. Bu kurumlar doğrudan zarar gördükleri gerekçesiyle müdahillik taleplerinde bulundular ne var ki mahkeme bu talepleri doğrudan zarar oluşmadığı gerekçesiyle reddetti.

İkinci duruşma, sanığın ve önemli polis tanıklarının ve diğer mağdur İsmail Durmuş’un bir önceki duruşmada dinlenilmiş olmasından ötürü daha sakin, az gerilimli geçti.

Mahkeme heyetinin bu celsede hem Karadağ ailesinin hassasiyetlerini ortaya koyması, hem de iki celsede de avukatlar olarak bizlerin oldukça kalabalık ve dikkatli olmamızdan ötürü daha ihtiyatlı olduğu görülmekteydi. Polis telsiz ses kayıtlarının ham halleriyle mahkemeye getirilmesi, olay mahallinde keşif yapılması, mahallede yaşayan bakkal, kahveci gibi görgü tanıklarının bulunarak tanık olarak dinlenmesi, Alaattin’e ait elbiselerin Adli Tıp Kurumu’na gönderilmesi gibi taleplerimizin tamamı mahkeme heyetince kabul edildi.

Aslında bizi de şaşırtan diğer bir olay ise mahkeme heyetinin, sanık polisin ‘duruşmalardan varestede tutulma’ şeklinde ifade ettiğimiz duruşmalara katılmama talebini reddetmesi oldu. Bu tür davalarda, genellikle mahkeme heyeti sanık polisin tümüyle yaşamına devam etmesi ve duruşmalara gelmesini gerektirecek bir durum olmadığı gerekçesiyle varestede tutulma kararı çıkartırdı. Bu davada ise neredeyse bir ezber bozulmuş ve mahkeme heyeti talebimizi dikkate alarak sanık polisin duruşmalara katılmasını mecbur tutmuştur.

Bundan sonraki seyre gelince, öncelikle 25 Mart’ta olay mahallinde keşif yapılacaktır. Keşifte kamuoyu desteği çok önemli, keza keşfin usulen yapılmasına engel olmak gerekiyor. Olayın üzerinden neredeyse 1 yıl geçti ve olay mahallindeki tanıkların orada bulunması, evlerin ve olay güzergahının dikkatle incelenmesi gerekiyor.

Duruşmanın 3. celsesi 21 Nisan 2011’de. Bu celsede şayet Alaattin’in elbiseleri bulunursa ikinci kez Adli Tıp raporu beklenecek ve öldürücü kurşunların atış mesafesi tayini belirlenecek. Yine diğer mağdur dolmuş şoförü İsmail Durmuş’un halen vücudunda olan kurşunun çıkarılıp çıkarılamayacağının tespiti için Adli Tıp raporu beklenecek. Yapılan keşif nedeniyle



bilirkişilerin raporunun gelmesi beklenecek ve duruşma gününe kadar gelmişse telsiz kayıtları incelenecek.

Uzun lafın kisası daha uzun ve zorlu bir yolumuz var, daha bekleyeceğimiz çok rapor, incelenecek çok belgemiz var. Bu nedenle bu davanın kamuoyu desteğiyle birlikte yürütülmesi şart. Avukatlar olarak bu davanın, PVSK’ya karşı verilen savaşta aynı Engin Çeber davası gibi yüz akı davalarımızdan biri olması gayretindeyiz. Bunu sağlamak için de elimizden geleni yapacağımızın bilinmesini istiyoruz.

Av. Zeycan BALCI ŞİMSEK
ÇHD İstanbul Şubesi YK Üyesi

“Sanık kürsüsünde bir devrimci olsaydı tutuklama kesindi”

Bilindiği gibi 9 Kasım günü dosyanın ikinci duruşması görüldü. Karadağ Ailesi’nin avukatı olarak hazır bulunduğumuz duruşmada bir tanık daha dinlendi. Diğer bir kısım tanıklar hala duruşmaya gelip ifade vermedikleri için haklarında zorla getirme kararı çıkartıldı. Bu tanıkların neden duruşmaya gelip ifade vermedikleri bellidir.

Bilindiği üzere soruşturmayı Esenyurt polisi yürüttü. Bu nedenle olayın olduğu ilk günlerde televizyon ve gazetelere polis aleyhinde ifade veren tanıklar daha sonra bir türlü bulunamadı. Hala da bulunmuş değiller.

Dosyada dikkat çeken diğer bir husus da sanık polisin tutuksuz yargılanmasıdır. Ortada bir cinayet vardır, polis Alaattin Karadağ’ı yargısız infaz sonucu katletmiştir, ancak buna rağmen hala dışarıdadır ve görevini sürdürmektedir. Sanık kürsüsünde polis yerine bir devrimci olsaydı tutuklama kesindi.

Bu açılardan adalet sistemini sorgulasak da, en azından sanığın duruşmalardan varestede tutulması talebinin reddedilmesi bizim açımızdan olumlu olmuştur. Bunun yanı sıra olayla ilgili olarak keşif yapılmasına karar verilmiştir. Dileriz yapılacak olan keşif, olayın aydınlatılmasına bir nebze de olsa ışık tutar. Bizler Karadağ Ailesi’nin avukatları olarak, davayı sıkı bir biçimde takip etmeye devam edeceğiz. Umuyoruz ki bu yargısız infaz cezasız kalmaz ve Alaattin Karadağ’ı katleden polis gereken cezayı alarak, adalet ve hukuk sistemine olan güvenimizi biraz



olsun yükseltebilir.

Av. Meryem Asıl

“Yılmadan mücadelemizi sürdürmemiz gerekiyor”

Ben de 25 yıldır yargısız infaz davalarına giriyorum. Bazı meslektaşlarım ve avukat arkadaşlarım da öldürülmüştür. Bu davaları takip etmemize rağmen hukukun, toplumun ve kamuoyunun beklentisini karşılayacak caydırıcı cezalar çıkartamadık. Genellikle sanıklar beraat etti, kollandı ve korundu. Bu davanın gelişiminde de şimdiye kadar tanıklar büyük bir önyargıyla geliyor. ‘Vatan sevgisi’nin bu davada sorgulandığını düşünüyorlar.

Müdahil olma talepleri reddediliyor. Bugüne kadar da Yargıtay incelemesinden geçip de olumlu bir sonuç aldığımız yok. Eğer böyle olursa insan hakları ihlalleri devam eder. Alaattin Karadağ’ın yakını da mahkemede son dönemde polis ihlallerinin arttığını ifade etti. En azından buradan caydırıcı kararlar çıkarsa, polisten ve emniyetten kaynaklanan hak ihlalleriyle ilgili kararlar verirlerse belki de bu ölüm ve işkence olaylarını azaltabiliriz. Bugüne kadar hükümet, yargı ve emniyet aşırı korumacı davrandı. Bu nedenle de biz bu davaları takip etsek bile sonuç alamıyoruz.

Bu davanın özel bir konumu da var. Genellikle böyle davalarda çatışma azdır. Kişinin silahlı olması öldürmeyi doğal göstermek için kanıt gibi kullanılıyor. Belki bu duruşmada alınan keşif kararıyla beraber olay yerine gittiğimizde bazı tanıkların korkmadan da ifade verebilmesi gerçeğin ortaya çıkmasını sağlayacaktır. Bugüne kadar istediğimiz sonuçları alamamak da bu davada polise belki hak ettiği cezanın verilmesini sağlayacağız. Ayrıca şu ana kadar kamuoyunda dava oldukça iyi takip ediliyor. Bu takip devam ettiği sürece istediğimiz sonucu almamız kolay olabilir. Bir üst mahkemede Engin Çeber davası takip ediliyordu. Başka davalarda kamera kayıtları olmasına rağmen sanıkların aklandığına şahit olmuştuk. Ama orada gerçekten kamuoyunu tatmin edecek cezalar çıktı. Bizim bu konuda yılmadan mücadelemizi sürdürmemiz gerekiyor.

Av. Murat Çelik

Karadağ cinayeti davasıyla ilgili görüşler...

“Alaattin yoldaş direnişin bayrağı oldu”

EHP İstanbul İl Sekreteri Şükrü Oral: Emekçi Hareket Partisi olarak bunun bir zihniyet meselesi olduğunu düşünüyoruz. Bu oligarşiden bağımsız düşünülemez. Polisin emekçilere yönelik saldırıları ortada. Yakın bir zamanda yoldaşımız Alaattin Karadağ’ın katledilmesi ortada. Bu başka türlü izah

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

edilemez. Bu saldırıyı egemenlerin baskı aracı olarak kullandığı polisin faşist saldırısı olarak değerlendirmek gerekiyor. Biz devrimciler, emekçiler, işçiler, öğrenciler, kadınlar olarak bu saldırı karşısında direnmek zorundayız. Polis, emekten vehalktan yana olan bütün mücadeleleri infazlarla, saldırılarla durdurabileceğini sanıyor. Alaattin yoldaş bu direnişin bayrağı oldu ve biz bu bayrağı yükselteceğiz.

“İlk iki duruşmadaki sahiplenme devam etmeli”



Av. Ş. Ceren Uysal

İkinci duruşmada verilen somut ara kararlar haberlere yansdı. Bunları tekrarlamak çok gerekli değil ancak, özel olarak keşif kararının önemi üzerinde durmak gerekiyor. Duruşmada da ifade ettiğimiz üzere, geçmişte yürütülen benzer davalarda çoğu kez keşif kararları yıllara yayılarak reddedildi. Zaten, örneğin 5 yıl sonra kabul edilen bir keşif kararı maddi gerçeğin açığa çıkartılması anlamında hiçbir önem de taşımazdı. 5 yılda kent planının bile değiştiğini düşünürsek, bir infazla ilgili delillerin yerli yerinde kalmasını beklemenin anlamsızlığı ortada. Ancak, bu kez keşif kararının - yine çok yakın bir tarih olmadığı açık ama- görece yakın bir tarihe verilmiş olması anlamlı ve önemlidir. Telsiz kayıtlarının ham halinin dosyaya girecek olması ve yine Esenyurt Emniyeti'ne görevi suistimal ihtarlı yazı yazılacak olması da anlamlı bulunmalıdır.

Bütün bunlarla birlikte Karadağ infazının bu ikinci duruşması, hukuk ve sosyoloji alanında, bu davanın da sınırlarını aşarak tartışılması gereken birtakım başlıklar yarattı diye düşünüyorum.

Bunların başında, ÇHD, TİHV ve İHD'nin davaya müdahale taleplerinin reddi gelmektedir. Basit bir usul hukuku sorunu olarak algılanan ve algılatılmaya çalışılan bu red kararı, esasında toplumsal dayanışma ve hak arama/hesap sorma bilincinin kırılması, bu anlamda bir isteğe ket vurulması anlamına gelmektedir. Tartışma aslında basit bir kavram kargaşası gibi sunulmakta, mağdur tanımının yorumuna sıkıştırılmaktadır.

Hukuk terminolojisinin dar anlamda yorumlanması, mağduru, suçtan zarar gören kişi/kişilere indirgemektedir. Bu yorum; hemen her suçun toplumsal düzeni bozduğu kabulüyle birlikte, zaten savcının mahkemede kamu adına konumlandığı kurgusu ile buradaki dar alanı genişlettiğini varsaymaktadır. Oysa ki, “sivil” bir vatandaşın, “sivil” bir vatandaşı herhangi bir nedenle öldürmesinin kamusal alt metni ile, resmi bir sığa sahip kişinin, ideolojik bir meşruluğa yaslanarak ve “görev” kavramından faydalanarak cinayet işlemesinin kamusal niteliği aynı değildir.

İki sivil arasında geçen bir olayın adli mekanizmadaki tartışması en fazla bu kişileri tanıyanları ilgilendirirken, devlet görevlilerinin işlediği suçların yargılanması bütün bir toplumun gündemini oluşturmakta, burada suçun işlenişi bütün bir toplumda güvensizlik duygusunu derinleştirirken, hukuki sürecin yürütülüşü, ele almış da aynı biçimde toplumsal bir olaya dönüşmektedir. Bu anlamda özellikle yaşama hakkının ihlali, işkence gibi, devlet-birey ilişkisindeki eşitsizlikten beslenen suçlarla toplumsal anlamda mücadele yürüten demokratik kitle örgütlerinin, yine bu suçlara ilişkin yürütülen hukuksal mücadelenin de birer öznesi olmaları kadar doğal bir durum bulunmamaktadır. Çok basit bir yorumla mağdur kavramının kapsamı genişletilebilecekken, terminoloji ve tanımlar sıkça olduğu gibi burada da öz olarak mücadelenin önüne çıkartılmaktadır.

İkinci tartışılması gereken nokta ise, bu duruşmada dinlenen tanığın verdiği beyanlar ve bu beyanların gerisinde saklı olan zihniyettir. Duruşma tutanağına da geçtiği üzere, tanık, kolluktan “arkadaş”, Karadağ'dan ise “şahıs” olarak bahsetmiştir. Başlı başına bu bile verilen ifadenin, görgüye değil, daha çok duygudaşlığa dayandığı hissiyatını yaratmaktadır. Toplumun geneli, güvenlik paranoyaları ile öyle bir düşünsel geriliğe mahkum edilmiştir ki, insanlar, “elinde silah olanın, öldürülmesi makbuldür” zihniyetini satır aralarında kusabilmektedir. Duruşmada tanık ifadesi sırasında bu algı, satır aralarından ana vurguya taşınmış; tanık kendi ifadesini “vatanseverlikle” savunmayı tercih etmiştir. Bu gerçekten de; “Vatan için ölmek de öldürmek de kahramanlıktır” içeriği ile empoze edilen çarpık düşüncenin toplum zemininde yarattığı etkinin basit bir örneğidir.

İkinci duruşma açısından bana kalırsa üzerinde düşünülmesi gereken ve esasta mücadele edilmesi gereken iki önemli başlık bunlar. Bundan sonrası açısından ise, yapılması gerekenler açık. İlk iki duruşmada açığa çıkan sahiplenmenin gelişerek devamı özellikle önemli. Yine duruşmada da belirttiğimiz üzere, geçmişte yıllarca polis avukatlığı yapmış bir şahıs çıkıyor ve bugün deyim yerindeyse günah çıkartıyor. Bu günah çıkartmanın özelde hiçbir anlamı olmasa da, genel olarak bir meşruluk yanılsamasının kırılması açısından önemli olduğunu görmek gerekiyor. Bu kırılma Karadağ dosyası ve benzeri davalarda harcanacak emekle biraz daha genişletilebilir, büyütülebilir. Ancak yine de bu kırılmayı, gerçek bir kavrayışa dönüştürecek olanın ve aslen yargısız infaz ve benzeri olguların önüne geçecek olanın mahkeme salonlarında yürütülecek mücadele değil ama toplumsal mücadele olduğu çok açıktır.

Av. Ceren Uysal

Karadağ cinayeti davasıyla ilgili görüşler...



“Birgün hesabını soracağız”

Halil Acar (TEKEL işçisi): Bizim yanımızda kim varsa biz de onlarlayız. Tüm direnen kesimlerle beraberiz. TEKEL işçileri hayatın her alanında, nerede direniş varsa orada olacaktır. Ülkede yaşanan tüm sorunlar bizi de ilgilendiriyor. Bugün de Alaattin Karadağ'ın duruşmasına bu yüzden katıldık. Günü gelecektir elbet, bir gün hesabını soracağız. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Alaattin Karadağ yoldaş ölünsüzdür!

Partimizin seçkin üyesi komünist işçi Alaattin Karadağ yoldaş, geçtiğimiz yıl, 19 Kasım 2009 tarihinde, İstanbul-Esenyurt'ta, Avcılar-Esenyurt polisi tarafından alçakça katledildi.

Alaattin Karadağ partimizin işçi kökenli bir üyesiydi ve bir komünistti. Partimizin saflarına örgütlü bir devrimci olarak adım attığı andan, eli pek çok devrimcinin kanına bulaşmış Avcılar-Esenyurt polisi tarafından alçakça katledildiği güne kadar, onun tüm yaşamı, mensubu olduğu sınıfın, işçi sınıfının bilinçlendirilmesi ve örgütlenmesi çabası olarak, devrim ve sosyalizm davasına hizmetle geçti. Alaattin yoldaş sınıf bilinçli bir işçiydi ve safını bilerek seçmişti. Bu mütevazı işçi, başta mensubu olduğu işçi sınıfına ve emekçilere sınırsız bir sevgi besliyordu. Fakat öte yandan, sermaye devletine ve polisine karşı sınırsız bir kinle doluydu.

Düşman onu çok iyi tanıyordu, onun tüm bu niteliklerini de çok iyi biliyordu. Tam da bundan hareketle, Avcılar-Esenyurt polisi, Alaattin Karadağ yoldaş bilerek katletti.

Kuşkusuz ki Alaattin Karadağ yoldaşın katlinden sadece Avcılar-Esenyurt polisi sorumlu değildir. Onlar sadece tetikçidirler. Dolayısıyla, başta yargısız infazlarıyla ünlü İstanbul polisi olmak üzere, tüm polis teşkilatı suçludur. Katliamların merkezi de, bir suç ve cinayet şebekesi gibi çalışan polis teşkilatıdır. Onların arkasında ise, sermaye devleti durmaktadır. Onları kirli ve karanlık cinayetleri için cesaretlendiren ve dahası koruyup, her defasında aklanmalarını sağlayan da sermaye devletidir. Alaattin Karadağ yoldaş katleden asıl güç de, bu kirli ve katil devlettir.

Bu katil devlet baskı ve zor üzerine kurulmuştur. Baskı ve zora dayanarak yaşamaktadır. Milyarlar harcayarak sürekli kendisini tahkim etmektedir. İşçi ve emekçi düşmanı ordusu yetmezmiş gibi, şimdi de it ve kopuktan ibaret bir polis ordusu oluşturmuş bulunmaktadır. İşbaşındaki Amerikancı AKP hükümeti aracılığıyla bu katiller sürüsünü beslemekte, milyarlar akıtarak onları ileri teknoloji ile donatmakta, geceli gündüzlü komünist ve devrimcileri izletmekte ve günü geldiğinde de, onlara dönük kanlı operasyonlar yaptırmaktadır. Bir cinayet teşkilatı olan polis teşkilatını yetki ile donatarak, onlara ardı arkası gelmeyen yargısız infazlar yaptırmaktadır.

Fakat tüm bunlar boşunadır!

Paranın gücü işçi sınıfının ve milyonlarca emekçinin haklı davasını engelleyemeyecektir. Sermaye devleti ve polisi kendisini ne denli tahkim ederse etsin yıkılmaya mahkumdur ve eninde sonunda gerisindeki emperyalizmle birlikte yıkılacaktır. Bir kez daha, işçi sınıfı savacak, sosyalizm kazanacaktır. Komünist işçi Alaattin Karadağ yoldaşınki de dahil, sermaye devletinden tüm katliamların hesabını da yine işçi sınıfı soracaktır.

Alaattin Karadağ'ın yoldaşları olarak ona söz veriyoruz, onu asla unutmayacağız. Onun son nefesine kadar hep onurla taşıdığı parti bayrağını yere düşürmeyecek, her gün daha da yukarı kaldıracacağız. Alaattin Karadağ yoldaşın anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Komünist işçi Alaattin Karadağ yoldaş ölünsüzdür!

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

TKİP-Yurtdışı Örgütü

Yargı Festus Okey cinayetini örtbas etmeye çalışıyor...

Av. Güray Dağ: “Davanın peşini bırakmayacağız”

Bir işkence merkezi gibi çalışan Beyoğlu Polis Merkezi’nde 2007 yılında öldürülen Festus Okey’in davasında yargılanan polisler aklanmaya çalışılıyor. Mahkeme heyeti, bu aklama girişimine engel olmaya çalışanları ceza tehdidiyle sindirmeye çalışıyor. Davanın 4 Kasım günü görülen duruşmasında mahkeme heyeti, davayı takip eden avukatlardan Güray Dağ ile davaya müdahil olmak isteyen Göçmen Dayanışma Ağı hakkında “mahkemeye hakaret” iddiasıyla suç duyurusunda bulundu.

Polise PYSK ve TMY gibi yasalarla öldürme serbestliği tanınırken yargı da polis cinayetlerini aklama misyonunu üstlendi. Festus Okey’in öldürülmesiyle ilgili süreç bunun açık bir örneği.

Öyle ki, Nijeryalı Festus Okey’in Beyoğlu Polis Merkezi’nde, polis tarafından öldürülmesinin üzerinden 3 yıl geçmesine rağmen olayın açıklığa kavuşturulmasına yönelik tek bir adım dahi atılmış değil. Beyoğlu 4. Ağır Ceza Mahkemesi’nde 4 Kasım günü görülen davanın 12. duruşmasında verdiği kararla mahkeme heyeti, adım atmamakta ısrar ettiğini de göstermiş oldu.

Bundan önceki duruşmalarda da davanın kamuoyunun gündeminden düşürülmesini sağlamak, davanın takipçilerini yıldırımak yönünde kararlar veren mahkeme heyetinin hedefinde bu kez davanın takipçileri vardı.

Müdahil olmak isteyenlere ceza tehdidi

İki buçuk yıldır duruşmaları izleyen Göçmen Dayanışma Ağı aktivistlerinin davaya müdahil olma taleplerini reddeden mahkeme heyeti konuyla ilgili dilekçe veren 9 kişi hakkında da “mahkeme heyetine hakaret içerdiği” gerekçesi ile Cumhuriyet Başsavcılığı’na suç duyurusunda bulundu.

Davayı takip eden Çağdaş Hukukçular Derneği avukatlarından Güray Dağ da bu saldırıdan nasibini aldı. Bir televizyon programında dava süreciyle ilgili düşüncelerini aktaran Dağ hakkında da adil yargılamayı etkilediği ve mahkemeye hakaret edildiği gerekçesiyle suç duyurusunda bulunuldu.

Av. Güray Dağ: Yıldırılmaya çalışılıyor

Konuyla ilgili görüşlerini aldığımız Av. Güray Dağ, mahkeme süreci ve kendisi hakkındaki suç duyurusunu değerlendirdi.

Güray Dağ, Festus Okey’in arkadan ve yakın mesafeden öldürüldüğünü ve polis Cengiz Yıldız hakkında ölüme sebebiyet vermekten dava açıldığını hatırlatarak, davanın tek olumlu yanının da bu olduğunu belirtti. Dağ, 27 Kasım 2007’de Beyoğlu 7. Asliye Ceza Mahkemesi’nde görülen ilk duruşmanın ardından davanın Beyoğlu 4. Ağır Ceza Mahkemesi’ne alındığını, bundan sonra da davanın tıkandığını söyledi.

Bu mahkemede 14 Şubat 2008 tarihinde yapılan ilk duruşmadan bu yana Festus Okey’in kimliğinin “açıklığa” kavuşturulmaya çalışıldığına işaret eden Dağ, bundan sonraki duruşmaların kimlik tespitinin yapılabilmesi için sürekli ertelendiğini sözlerine ekledi. Bunun davanın gündemden düşürülmesi ve davanın takipçilerinin yıldırılması için yapıldığına dikkat çeken Dağ, davada önemli olanın polis tarafından birinin öldürülmesi olduğuna vurgu yaparak, bu noktada ölenin kimliğinin bir



önemi olmadığını söyledi. Kaldı ki, Okey’in üzerinden Birleşmiş Milletler Yüksek Komiserliği’nce verilmiş bir kimliğin çıktığını ve kimliğin, sahteliği kanıtlanmadığı müddetçe gerçek olduğunun kabul edilmesi gerektiğini söyledi. Kimliğin gerçekliğini araştırmanın mahkemenin işi olmadığını sözlerine ekledi.

Dağ, 20 Ekim tarihinde bir televizyon programında dava hakkındaki görüşlerini dile getirdiğinden kaynaklı kendisi hakkındaki suç duyurusunda bulunulduğunu da hatırlatarak, programda davanın uzatılarak sanık polisin beraat ettirileceğini söylediğini ifade etti. Dağ, bu suç duyurusu ile davanın, gündemde kendine yer bulduğunu, bundan kaynaklı mahkeme heyetine teşekkür ettiğini söyledi. ÇHD’den avukatların benzer her davaya izleyici olarak katıldığını hatırlatan Dağ davanın peşini bırakmayacaklarını belirtti.

“Müdahillik talebi reddedilerek dosya kapatılmak isteniyor”

Davaya müdahillik taleplerinin neden reddedildiğini sordüğümüz Dağ, bunun polisin beraat ettirilmeye çalışılmasıyla ilişkili olduğunu söyledi. Özellikle davaya müdahil olan taraf olmadığı müddetçe temyiz hakkının da işlevsel bir biçimde kullanılamayacağına dikkat çekti. ÇHD’nin davaya müdahil olma talebinin de ilk duruşmada reddedildiğini hatırlattı.

“Sanık polis makam aracılığıyla geldi”

Davada dikkat çeken noktalara da işaret eden Dağ’ın ifadeleri polis cinayetlerinin bir bütün olarak devlet politikası olduğunu bir kez daha teyit ediyor. Ölüme sebebiyet vermekten yargılanan sanık polisin halen görevde olduğunu belirten Dağ, cinayetin işlendiği silahın dahi çok uzun bir süre sanık polisçe kullanıldığını ifade etti. Yıldız’ın ilk duruşmaya dönemin Beyoğlu Emniyet Müdürü Tuğrul Pek’in makam arabasıyla geldiğini de sözlerine ekledi. Bu anlatımlar ise cinayetin kurumsal olarak da sahiplenildiğini gösteriyor.

Festus Okey davası, polis cinayetlerinin örtbas edilmeye çalışılmasının yeni bir örneği olduğu kadar, devlet kurumlarının bunun için nasıl organize biçimde çalıştığını da gösteriyor. Aydın Erdem cinayetinin takipsizlikle sonuçlanması, Esenyurt-Avcılar polisi tarafından katledilen İsmail Karaman’ın katillerinin beraat etmesi yakın dönem örneklerden sadece ikisi. Festus Okey davasının da beraatla sonuçlanacağı açık gibi gözüküyor. Bu örnekler, polis cinayetlerinden hesap sormak ve yeni cinayetlerin önüne geçmek için sokakta verilecek etkili bir mücadelenin şart olduğunu gösteriyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Evren’in maaşına yüzde 12, asgari ücrete yüzde 4 zam

Her günün birer işkenceye döndüğü, gelen yeni günün nasıl atlatılacağı düşüncesinin işçi ve emekçileri hayli terlettiği bu günlerde, sermaye hükümeti asgari ücrete yapılacak zam oranını duyurdu. Bu haberle birlikte sefalet koşullarından az da olsa kurtulacağını uman işçi ve emekçilerin düşleri, her zam döneminden sonra olduğu gibi suya düştü. Çünkü asgari ücrete yapılacak zam oranı sadece yüzde 4.

Aslında süreç her seferinkinden çok farklı olmadığı için, işçi ve emekçiler açısından pek bir farklılık taşımamaktadır. Zira her seferinde sermaye ve onun devleti, alay edercesine komik zam oranlarıyla işçi ve emekçilerin karşısına çıkmaktadır.

İşçiye sadakayı reva gören hükümet kendi safındakilere de kepçeyle dağıtıyor. Ama bu kez öyle bir şey yaptı ki kendi maskesini düşürdü.

Geçtiğimiz günlerde meclisten geçen bir yasayla emekli cumhurbaşkanları ve başbakanların maaşlarına yüklü bir zam yapılması gündeme geldi. Dahası bu zamdan elinde binlerce işçi, emekçinin ve devrimcinin kanı olan Kenan Evren de yararlanacak. Evren’in maaşına yüzde 12 zam yapılarak, 11 bin 400 lira olan maaşı 12 bin 300 liraya yükseltilecek.

Öyle ya AKP’den başka türlü davranması, Evren’i yargılaması beklenemezdi. Sonuçta Evren sermayenin işçi ve emekçi kitlelerin mücadelesi karşısında nefes alamaz hale geldiği günlerde, sahneye çıkıp okyanus ötesindeki efendilerinden aldığı talimat ve destekle sermayeye eşi benzeri olmayan bir hizmette bulunmuştu. Zaten AKP de Evren’in gerçekleştirdiği darbenin öz çocuğudur.

Bunun için darbecilerin öz çocuğu AKP elbette emekçiyi değil darbecilere hizmet edecek. Kaldı ki bu partinin bütün mahareti yalan, demagoji, ikiyüzlülük ve timsah göz yaşlarından oluşmakta. Kürsüde idam edilen devrimcilerin ardından gözyaşı döküp sokak ortasında hala devrimcileri katledenler, darbecilerin yargılanacağı yalanını atıp sonra da darbecilerin aldığı maaşa zam yapıyorlar.

Sermaye düzenine de, onun temsilcisi iktidarlara da güvenilemeyeceğini kanıtlayan o kadar çok örnek orta yerde dururken geriye yapılabilecek tek şey kalıyor, mücadele. Darbecilerden hesap sormanın da, insanca yaşamaya yetecek asgari ücreti kazanmanın yolu da işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesini büyütmekten geçiyor. Zira sermaye ve onun devleti böyle bir gücü karşısında göremediği içindir ki bu kadar pervasız davranabiliyor, bu kadar rahat yalan söyleyebiliyor. Yine böyle bir gücü karşısında göremediği için, hala bugüne 12 Eylül darbesinin baş sorumlusu katilin maaşına yüzde 12 zam yaparken asgari ücrete yüzde 4 zam yapıyor.

Elbet bu kara bulutları dağıtacak güç yine alay edilen, görmezden gelinen ve ayak takımı olarak nitelenen işçi ve emekçilerin örgütlü gücünden başka bir güç değildir. Bu güç ne zaman bir araya gelip, tek yumruk gibi hareket ederse, işte o zaman bu asalak sömürü düzeni için de, onun temsilcileri ve yürütücüleri için de ölüm çanları çalmaya başlayacak.

TÜSİAD baronları hükümetle “yuvarlak masa”da buluştu

TÜSİAD’ın düzenlediği, “Sanayi Politikaları Yuvarlak Masa Toplantısı”nın ilk konusu Ali Babacan oldu. AKP hükümetinin ekonomiden sorumlu bakanından sermaye baronlarının neler isteyeceği ve bakanın vereceği muhtemel yanıtlarla ilgili sermaye medyasında bir dizi haber ve yorum yayınlandı.

Yuvarlak masa toplantısında sermaye sınıfını TÜSİAD’ın temsil etmesi, krizin derinleşmesi olasılığı, sanayi stratejisi, istihdam sorunu, işgücü maliyetleri vb. konular tartışıldı. TÜSİAD baronları yeni bir dizi talepte bulundular. AKP hükümetini temsil eden Ali Babacan da, sermayenin korunup kollanacağı yönünde mesajlar verdi.

TÜSİAD baronları vergi indirimi istiyor

Yuvarlak masa toplantısının en hararetli tartışma konusu vergi indirimi noktasında yaşandı. TÜSİAD baronları yıllardır kurumlar vergisinin yatırımları zayıflattığını, bu nedenle istihdamın azaldığını iddia ettiler. Oysa gerçekler bu açıklamaların tam tersidir. AKP hükümeti yaptığı düzenleme ile kurumlar vergisini, önce yüzde 40’dan, yüzde 30’a sonra da yüzde 30’dan, yüzde 20’ye düşürdü. Kısacası kapitalistlerin kurumlar vergisi yükü yüzde 50 oranında düşürüldü. Yaşanan bu vergi düşüşü sayesinde TÜSİAD baronları daha fazla kar biriktirdiler. Daha fazla sermayeyi yüksek faizler karşılığında kullanma olanağını elde ettiler.

Ali Babacan’ın gelir vergisi kaleminde düşüş olmayacağını belirterek sermaye baronlarına diklendiği konusu özellikle medyada öne çıkarıldı. Oysa Ali Babacan’ın ekonomiden sorumlu bakan olarak yer aldığı AKP hükümetinin kapitalistlerin ödediği gelir vergisi dilimini istikrarlı bir şekilde düşürdüğünü anlamak için rakamlara biraz yakından bakmak yeterlidir. AKP hükümeti kapitalistlerin gelirlerinden ödediği vergi dilimini yüzde 55’ten, yüzde 35’e düşürdü. AKP yaptığı gelir vergisi düzenlemeleri ile de kapitalistlere yüzde 20’lik bir rant alanı açtı.

Derinleşen vergi adaletsizliği nedeniyle kapitalistlerin ödedikleri gelir vergisi azalmakta, emekçilerin ödediği vergi miktarı ise büyümektedir. Burjuvazinin ödediği vergi miktarı azaldıkça bütçe açıkları da büyümektedir. Bu nedenle bütçe açıklarının kapanması için emekçilere yönelik ekonomik-sosyal saldırılar artmaktadır. İşçi ve emekçilerin ödediği vergi dilimi düzenli olarak artmaktadır. TÜSİAD’ın istediği yeni vergi imtiyazları, işçi ve emekçilerin sırtındaki vergi yükünün daha da artmasına yol açacaktır.

Patronlar örgütünün lideri toplantıda üretim üzerindeki ağır vergi yükünden de şikayet etti. Rekabet güçlerinin artması için vergi yüklerinin minimize edilmesini, yaptıkları her tür harcamanın vergi matrahından düşürülmesini istedi. Oysa bu taleplerin çoğu yıllardan beridir zaten karşılanmaktadır.

Kapitalistler yaptıkları birçok harcamayı gelir ve kurumlar vergisini düşürmek amacıyla kullanıyorlar. Lüks tüketime dayalı harcamalarını işletmenin ihtiyacı gibi gösterip gelir vergisinden düşüyorlar. Çay, kahve ve meşrubat giderlerinin tamamını gelir vergisi matrahını düşürmek için kullanıyorlar. Kapitalistler vakıflara veya kamu yararına sayılan kurumlara yaptıkları bağışlar sayesinde hem bedavadan reklamlarını yapıyorlar, hem de yaptıkları bağışların önemli bir kısmını ödeyecekleri gelir vergisi miktarından düşüyorlar.

İşçi ücretleri daha kaynağından peşin olarak

kesilmektedir. Oysa kapitalistlerin ödeyeceği gelir vergisi, onların beyan edecekleri kazanç üzerinden hesaplanmakta, uzun zaman aralıklarına yayılarak tahsil edilmektedir.

Kapitalistler kendileri için vergi cenneti olan ülkede keyif çatarken, işçi ve emekçiler elektrik, telefon, temizlik malzemesi, bebek maması, çocuk bezi, ulaşım, akaryakıt, tüp gaz gibi temel harcamaları, ödeyecekleri gelir vergisi matrahından düşmek bir yana, yaptıkları harcamaların vergi iadesini bile alamıyorlar. Bu örnekler uygulanan vergi sisteminin TÜSİAD baronlarını semirtirken, işçi ve emekçilerin kanını emdiğinin en açık kanıtıdır.

TÜSİAD baronları esneklik istiyor

Ümit Boyner, Ali Babacan’dan istihdam stratejisinin dört ana eksiğinin de giderilmesini istedi. “Eğitim istihdam ilişkisinin güçlendirilmesi, işgücü piyasasının esnekleştirilmesi, istihdam ile sosyal koruma ilişkisinin güçlendirilmesi, kadınlar ve gençler gibi kesimlerin istihdamının artırılması”nı talep etti. Tüm bu talepler, TÜSİAD baronlarının çalışma koşullarında tam esnekliği, kıdem tazminatı yükünün hafifletilmesini, özel istihdam bürolarının daha aktif hale gelmesini, kadın ve çocuk emeğinin yoğun sömürsünün önündeki tüm engellerin kaldırılmasını istediklerinin açık ifadesidir.

İşgücü piyasalarının esnekleştirilmesi, toplam işgücü içinde iş güvencesine sahip olan işçi ve emekçilerin sayısının hızla düşmesi demektir. Kapitalistler bu sürecin önündeki engellerin tümünün temizlenmesini istemektedirler. İşgücü piyasalarının tümüyle esnekleştirilmesi durumunda belirli süreli sözleşme, kısmi zamanlı çalışma, çağrı üzerine çalışma, evde çalışma, geçici iş ilişkisi gibi sözleşme türleri daha da yaygınlaşacaktır. TÜSİAD Başkanı’nın istediği bu sözleşme türleri kapitalistlerin iş güvencesi, kıdem tazminatı, yıllık izin vb. yükümlülüklerden tamamıyla kurtarmaya yöneliktir. AKP hükümeti tüm bu önerilerin düzenlemelerin hazırlıklarını sürdürmektedir.

Ümit Boyner, kadınlar ve gençlerin işgücü piyasasındaki ağırlığının artması için de gerekli düzenlemelerin bir an önce yapılmasını istedi. Çünkü kadın ve genç işçiler ucuz işgücü ihtiyacının karşılanması noktasında sermayeye önemli olanaklar sunuyorlar. TÜSİAD baronları ucuz emeğin kullanıldığı enformel üretimin güvencesinin kadın ve genç işçi emeği olduğunun bilincindedir. Adidaslar, Nikeler, iletişim ve bileşim devlerinin ürünleri, dünyanın en yoksul kadın ve çocuklarının parmakları sayesinde üretiliyor.

Kapitalistler Türkiye’de, özellikle KOBİ’ler’de çocuk ve kadın emeğini daha yoğun olarak kullanmak istiyorlar. Şu durumda da çocuk ve kadın emeğinin maliyeti son derece düşük bir düzeyde bulunuyor. Kapitalistler kayıt dışı çalışmada yararlandıkları kadın ve çocuk emeğini, diledikleri gibi kullanabiliyorlar. Günlük çalışma süresi kimi zaman 12-14 saati bulabiliyor. TÜSİAD baronlarına bu kadarı da yetmiyor.

Kısacası TÜSİAD’ın düzenlediği toplantı, sermaye baronlarının AKP hükümetiyle ekonomik ve sosyal yıkım programlarının uygulanması konusunda tam bir anlayış birliği içinde olduklarını bir defa daha kanıtlamıştır. Çünkü yuvarlak masa toplantısında işçi ve emekçilere



Hükümet “ÜİS”e son biçimini verdi

AKP hükümeti bir süredir gündemde olan “Ulusal İstihdam Stratejisi” (ÜİS) adı verilen plana son şeklini verdi. Konuyla ilgili açıklamayı Başbakan yardımcısı Cemil Çiçek yaptı. Bilindiği üzere sermaye örgütleri tarafından gündeme getirilen bu kapsamlı saldırı planı “işsizliğe çözüm bulmak” ambalajı içinde sunulmaya çalışılıyordu. Cemil Çiçek de konuyla ilgili açıklamasında sık sık bu nakaratı tekrarlamış oldu.

Cemil Çiçek’in planın son biçimine dair verdiği ipuçları da bunun kapsamlı bir saldırı planı olduğunu gösteriyor. Cemil Çiçek’in bildirdiğine göre “istihdam paketi”nde sermaye sınıfına “farklı istihdam teşvikleri” sunulacak. Yani bir kez daha işsizliğe çözüm bulmak iddiasıyla devlet kaynakları sermayeye peşkeş çekiliyor.

Bu teşviklerden biri şöyle ortaya konuluyor: “5 puanlık SSK prim indiriminden yararlanan bir işveren, aynı anda başka bir teşviki de alabilecek. Mevcut sistemde bir istihdam teşvikinden yararlanan işveren, diğerini alamıyor. Şimdi ise toplam 5,2 milyon işveren, yüzde 5’lik prim indirim yanında diğer istihdam teşviklerini de kullanabilecek.”

Hükümetin diğer bir teşvik bahanesi ise kadınlar.

Kadın istihdamını yükseltmek yalanı adı altında sermayeye yüzde 5’lik bir vergi indirimi daha öngörülüyor.

Cemil Çiçek’in sermayeye başka ve daha büyük müjdesi ise kıdem tazminatları konusunda oldu. Çünkü Çiçek aynı açıklamasında kıdem tazminatı hakkının da “uzun vadede yeniden düzenleneceği” açıklamasında bulundu.

İşçi sınıfının bu “uzun vade” yalanını, “ilk fırsatta” diye okuyup mücadele hazırlıklarını hızlandırması gerekiyor. Çünkü MESS grup TİS sürecinde MESS’in de açağı vurduğu gibi sermaye tüm hesaplarını bu saldırı paketine bağlamış durumda.

Çiçek bu saldırı konusunda ne kadar ciddi, kararlı olduklarını ise bu saldırıyı cumhuriyetin kuruluşunun 100. yıldönümüne atfen kullandığı “2023 misyonu” çerçevesinde hükümetin kapsamlı hedeflerinin en önemli dört başlığından biri olarak tanımladı.

Çiçek’in sözleri şöyle: ‘Bu strateji dört eksen üzerine inşa ediliyor. Eğitim-istihdam ilişkisinin güçlendirilmesi, iş gücü piyasasının esnekleştirilmesi, kadınlar, gençler ve dezavantajlı grupların istihdamının artırılması ve istihdam-sosyal koruma ilişkisinin güçlendirilmesi, önümüzdeki dönemde en çok üzerinde duracağımız konulardır’

MAS-DAF direnişinde vahşi saldırı



Düzce'nin Beyköy Beldesi'nde kurulu **MAS-DAF fabrikasında** direnişte olan işçiler 5 Kasım günü vahşi bir saldırıyla karşılaştılar. Birleşik Metal-İş'e üye olduktan sonra işten atılan işçilerin direnişi sürerken, sabah saatlerinde fabrikanın idari amiri arabasını direnişçi işçilerin üzerine sürdü. Olayda 13 işçi yaralanarak hastaneye kaldırıldı. **Birleşik Metal-İş** Sendikası ise MAS-DAF'taki örgütlenme mücadelesinin engellenemeyeceğini belirtti.

Fabrikaya giriş çıkışları durduran işçiler, bu arada servisle fabrikaya gelen işçileri de servisten indirdiler. Fakat tam bu sırada direnişçi işçiler gözü dönmüş bir saldırıyla karşılaştılar. İşçilerin eylemi sürdürdüğü sırada fabrikanın idare amiri patron uşağı Sezgin Civelek, kullandığı araçla işçilerin arasına daldı. Bu sırada aracın altında kalan işçilerden ağır yaralanan Caner Çubukçu'nun yanı sıra Sami Güven, Gökhan Demir, Ergün Semiç ve 9 işçi daha çeşitli yerlerinden yaralandılar. Tüm bunlar olurken fabrika önünde bulunan jandarma da olayı seyretmekle yetindi.

Fakat işçiler bu gözü dönmüş patron uşağının kaçmasına izin vermediler. Yumruk ve tekmeyle öfkelerini gösterdiler. Jandarmanın müdahalesiyle yakasını kurtaran patron uşağı olay yerinden kaçtı.

Çelik: Diyecek söz bulamıyorum

MAS-DAF'ta sendikal örgütlenmeye yönelik



vahşi saldırıya ilişkin gazetemize açıklamada bulunan Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şube Sekreteri ve Düzce İl Temsilcisi **Telat Çelik**, yaşanan olayı "diyecek söz bulamıyorum" diyerek özetledi. Yaşanan olayın 21. yüzyılda yaşandığına dikkat çeken Çelik, yaralanan işçiler arasında el ve ayakları alçıya alınanlar olduğu bilgisini verdi. Bir kısım işçinin ise jandarma karakolunda ifade verdiğini söyleyen Çelik, yaşanan saldırıyı kınadı. Mücadelenin devam edeceğini duyurdu.

Çelebi'den ziyaret

MAS-DAF işçilerini 9 Kasım günü DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ziyaret etti. 13 işçiye geçmiş olsun dileklerini ileten Çelebi, işçilerin haklı bir direniş içinde olduklarını söyledi. Açıklamanın ardından fabrikaya giren Çelebi, MAS-DAF patronu Özel Polatoğlu ve Genel Müdür Vahdettin Yırtmaç'la yaklaşık 2 saat görüşti. Görüşme sırasında rahatsızlandığı bildirilen patron Polatoğlu, özel araçla fabrikadan ayrıldı.

Görüşmeden sonra basın mensuplarının sorularını yanıtlayan Çelebi, görüşmenin fabrika sahibinin rahatsızlanması sebebiyle kısa sürdüğünü belirtti.

Kızıl Bayrak / Kocaeli



KARDEMİR'de eylemler...

Karabük Demir ve Çelik İşletmeleri AŞ'de Türk Metal ve Çelik-İş'in rant kavgası devam ederken, sendikal ihanet çeteleri işçilerin öfkelerini kendi gerici çıkarlarına dayanak olarak kullanıyor. **KARDEMİR'de** işten atılan Türk Metal üyesi işçiler gerçekleştirdikleri eylemlerle işten atılmaları protesto ediyorlar.

8 Kasım akşam saatlerinde önce Hürriyet Caddesi'nde yürüyüş yapan işçiler, işten haksız yere atıldıklarını belirterek esnaftan ve halktan destek istediler. Daha sonra Çelik-İş Sendikası'na yürüdüler. Kemal Güneş Caddesi'ni trafiğe kapatan Türk Metal üyesi işçiler, Çelik-İş Sendikası önünde sloganlar atarak Çelik-İş'e ve fabrika yöneticilerine tepkilerini dile getirdiler.

Çevik kuvvet ise işçilere saldırdı. Arbede sırasında yaralanan bir işçi Karabük Devlet Hastanesi'ne götürülürken, 9 işçi de kelepçelenerek gözaltına alındı.

10 Kasım günü, **KARDEMİR'de** işten atılan 6 işçi, kent merkezindeki Demir-Çelik işçisi anıtına kendilerini zincirleyerek eylem yaptı. Eylemin sebebi ise 10 Kasım günü bir işçinin daha işten atılmasıydı. Kendilerini zincirleyen işçilerin yanısıra, yaklaşık 50 işçi de eyleme katılarak tepkisini dile getirdi.

Eyleme bölgeden gelenler de alkışlarla destek verdi. İşçiler, Vali İzzettin Küçük yanlarına gelinceye kadar eylemlerini bitirmeyeceklerini belirtirken yaklaşık 2 saat süren eylem, Türk Metal Sendikası Karabük Temsilcisi Şahin Dikilitaş'ın işçileri "ikna etmesi" ile son buldu.



UPS işçilerinden eylem!

Sendikalaştıkları için işten atılan UPS işçilerinin cumartesi eylemleri devam ediyor. UPS eylemi 6 Kasım günü de UPS aktarma merkezi önünde işçilerin toplanmasıyla başladı. Kitle sloganlar eşliğinde UPS giriş-çıkış kapısına yürüdü.

TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli yürüyüş sonunda yaptığı konuşmada direnişin kararlılıkla sürdüğünü vurguladı.

Direnişle uluslararası dayanışmanın da sürdüğünü dile getiren Günseli, küresel dayanışma eylemlerinin yapılacağını duyurdu. UPS'ye sendika girmesi için başta bağlı oldukları konfederasyon ile ITF'nin eylemlilik sürecinin artacağından bahsetti.

İşe iade davalarının sonuçlandığını söyleyerek, davadan 'işe geri dönme hakkı ile boşa geçen sürenin işçiye ödenmesi' kararının çıktığını söyledi.

UPS ve ambar işçilerine Kızıl Bayrak gazetesinin son sayısı ile Çiğli İşçi Bülteni dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

BDSP'den Akdeniz Çivi işçilerine ziyaret

Sendikalaştıkları için işten atılan Akdeniz Çivi işçileri direnişlerine devam ediyorlar. İlk olarak 27 Ekim'de 14 işçi işten çıkartılmış, sonrasında 1 Kasım'da fabrika patronu kriz bahanesiyle fabrikayı kapatmıştı. İşçiler, sendikalı olarak işe geri dönme talebiyle her gün fabrika önünde bekliyorlar.

Adana Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu 8 Kasım günü öğleden sonra direniş yerine bir ziyaret gerçekleştirdi. "Akdeniz Çivi işçileri yalnız değildir - İşçilerin birliği sermayeyi yenecek - Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu" ozaliti ile direniş yerine gelen BDSP'liler, işçiler tarafından sloganlarla karşılandı. Direniş yerine gelindiğinde BDSP adına bir konuşma yapılarak, direnişçi işçiler selamlandı.

Konuşmada, dünyada ve Türkiye'deki işçi

direnişlerinden bahsedilerek, işçilerin sermayenin saldırılarına karşı örgütlü mücadeleyi seçtiklerine vurgu yapıldı. İşçilerin emeği üzerinden saltanat süren haramilerin ancak işçilerin örgütlü gücü sayesinde yıkılacağından bahsedildi. ÇEL-MER, Mutaş gibi işgal deneyimlerine değinilerek, direniş kazanımla biten Türkan Albayrak ve ölüm kusan tersanelerde süren BETESAN direnişi örnek gösterildi. Bu mücadelenin büyütülmesi çağrısı yapıldı. Konuşmanın ardından, direniş yerindeki işçilerle sohbetler yapıldı, direniş sürecine dair bilgiler alındı. Birlikte çekilen halaylardan sonra ziyaret sona erdi.

Direniş alanında Kızıl Bayrak ve Metal İşçileri Bülteni'nin dağıtımı da yapıldı.

Kızıl Bayrak / Adana
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Metalde uyuşmazlık zaptı tutuldu...

9 Kasım'da MESS ile 4. tur görüşmesini gerçekleştiren Birleşik Metal-İş Sendikası uyuşmazlık zaptını tuttu. Sendika önümüzdeki günlerde, örgütlü olduğu fabrikalarda fazla mesailere kalmama ve merkezi noktalarda yürüyüşler gerçekleştirmeye hazırlanıyor.

Tofaş ve Renault'ta işçilere tehdit!

MESS'in gasp planı ortaya çıktıktan sonra işçilerin artan hoşnutsuzluğu karşısında patronlar baskı ve tehdit yöntemlerine başvuruyor. Baskı ve tehditler özellikle Bursa'da Renault ve Tofaş gibi Türk Metal'in örgütlü olduğu stratejik fabrikalarda yoğunlaşıyor. Özellikle bu fabrikaların insan kaynakları müdürleri işçilerle toplantılar yaparak gelişebilecek bir öfke patlamasına engel olmaya çalışıyorlar. Bu toplantılarda müdürler işçilere yönelik şöyle konuşarak sopa sallıyorlar: **"Sözleşmeniz istediğiniz gibi bitmeyebilir. İşyerinde huzursuzluk istemiyoruz. İşyerinde yapacağınız hiçbir eyleme tolerans gösterilmeyecektir. Tepkinizi gidin sendikanıza gösterin."**

Birkaç yıl fabrikayı full çalıştıracak denli siparişler alan bu fabrikaların yönetimleri işi sıkı tutmaya, işçilerin öfkelerini öz çocukları olan sendika ağalarına yönlendirerek eritmeye çalışıyorlar. Bu fabrikaların aynı zamanda '98 yılında yaşanan "metal fırtınası" olarak adlandırılan eylemlerin kıvılcımını çakan fabrikalar olduğunu da unutmamak gerekiyor.

Metal İşçileri Birliği ise 4 Kasım günü yaptığı yazılı açıklama ile tehditlere boyun eğmeme ve grev kararlılığını kuşanma çağrısı yaptı.

MİB'in açıklamasında şu ifadeler yer aldı: **"Metal işçilerinin talebi insanca çalışma ve yaşam koşullarının sağlanmasıdır. Bunun yolu ise grev kararlılığını kuşanarak bir mücadele ile MESS patronlarının karşısına dikilmekten geçmektedir. Metal İşçileri Birliği, tüm metal işçilerini MESS-Türk Metal kirli ittifakına karşı ayağa kalkmaya, insanca çalışma ve yaşam koşulları için MESS'i ve sendika ağalarını ezmeye çağırıyor!"**

Birleşik Metal'den açıklama

Büyük fabrikalarda metal işçilerinin tehdit edilmesine ve baskı altına alınmasına ilişkin 4 Kasım günü yazılı açıklama yapan Birleşik Metal-İş Sendikası da MESS'in, kriz ve hükümetin gündeminde olan ve çalışma yaşamının kumsalsızlaştırılması ve güvencesizlik düzenlemelerini içeren istihdam stratejisini kendisine dayanak yaparak saldırıya geçtiğini ifade etti.

İşçilerin tehdit edilmesinin birden fazla anlamı olduğunu belirten sendika, gerek Türk Metal gerekse de MESS'in sıkıştıkları için baskı ve tehdit unsurunu devreye soktuklarını bildirdi. Yeni bir '98 süreci yaşanması ihtimaline karşı önceden önlem alabilme amacıyla baskı ve tehditlerin devreye sokulduğunu ifade eden sendika, 1998 yılında, Türk Metal ve MESS tarafından imzalanan sözleşmenin, Bursa bölgesinden başlayarak hızla diğer bölgelere yayılan kendiliğinden bir protestoya neden olduğunu hatırlattı.

Birleşik Metal'den eylem kararları

Birleşik Metal-İş'in MESS grup TİS süreciyle ilişkili olarak "en geniş danışma organı niteliğindeki" Merkez TİS Komisyonu 6 Kasım günü toplandı. Toplantıya genel yönetim kurulu, şube yönetim kurulları ile TİS kapsamındaki işyerlerinin temsilcileri ile sendikanın uzmanları katıldı.



Toplantının açılış konuşmasını genel sekreter Selçuk Göktaş yaptı. Göktaş'ın konuşmasının ardından TİS dairesi tarafından hazırlanan bir sunum gerçekleştirildi. Sunumda, TİS sürecinde MESS'in kumsalsızlık ve güvencesiz çalışmayı dayattığı, bu dayatmanın sermaye sınıfı tarafından paylaşıldığı ifade edildi. Bunun için MESS grup TİS sürecindeki dayatmanın da işçi sınıfının ortak direnişiyle püskürtüleceği vurgulandı.

Sunumun ardından ise Genel Başkan Adnan Serdaroğlu konuştu. Dönemin bir var olma ya da yok olma sorunu olduğunu vurgulayan Serdaroğlu, sermayenin işbirlikçi sendikacılığı güçlendirmeye çalıştığını belirterek buna karşı mücadeleciler ve militan sendikacılığın ortaya çıkarılması gerektiğini ifade etti.

Konuşmasının sonunda metal işçilerini göreve çağırdı.

Serdaroğlu'nun ardından sözü işyeri temsilcileri olarak TİS hakkındaki düşüncelerini, eylem ve etkinlik önerilerini ortaya koydular. Konuşmalar sırasında Bosal temsilcilerinin "Ya toz olacağız, ya da tozu dumana katacağız" biçimindeki ifadeleri dikkat çekti.

Temsilcilerin konuşmalarının ardından eylem ve etkinlikler konusunda hazırlanan taslak Komisyon'un onayına sunuldu. Bu kapsamda 28 Kasım 2010 Pazar günü Gebze'de diğer bölgelerin de katılımıyla miting yapılması planlanıyor.

Açıklamanın sonunda ise bu eylem ve etkinlikler dışında gelişmelere bağlı olarak Merkez TİS Komisyonu'nun yeniden toplanarak yeni eylem ve etkinliklere karar vereceği vurgulandı.

Birleşik Metal: Tozu dumana katacağız!

9 Kasım'da MESS ile 4. tur görüşmesini gerçekleştiren **Birleşik Metal-İş Sendikası** uyuşmazlık zaptını tuttu. Görüşme sonrasında yazılı açıklama yapan sendika, **"kumsalsız ve güvencesiz çalışmaya karşı tüm varlığımızla direneceğiz!"** dedi. Sermaye örgütü MESS'in, metal işçilerine kumsalsız ve güvencesiz çalışmayı dayattığı, sıfır zam önerdiği ve kazanılmış hakları geriletmeyi hedeflediği belirtilen sendika açıklamasında Türk Metal hedef alındı.

Birleşik Metal, metal işçilerini Türk Metal'in, **"günü kurtarmak için kendi atadığı temsilcilerle yaptığı toplantılarına kitlesel olarak katılma"** çağrısında bulundu. 11 Kasım günü fazla mesailere kalmama eylemi başlatacağını duyuran sendika **"tozu dumana katacağı"**nı ilan etti.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Metal TİS'leri üzerine işçilerden görüşler...

"Fen-İş patronu MESS sürecinden çıkacak sonucu bekliyor"

Fen-İş Alüminyum'da çalışan bir metal işçisiyim. Fen-İş'te de toplu sözleşme süreci devam ediyor. Ancak Fen-İş grup TİS'leri kapsamında değil. Ama gelinen noktada Fen-İş yönetimi de sözleşmeyi grup TİS sürecine endeksledi.

Fen-İş Alüminyum'da örgütlü olan Çelik-İş Sendikası ise taslağını halen bizimle paylaşmış değil. 22 Ekim'de yapılan 2. tur görüşmelerinde ücretler hariç birkaç maddenin geçtiği, ücretler ve ekonomik taleplerle ilgili maddelerde ise MESS Grup TİS sürecinden çıkacak rakamın esas alınacağı söyleniyor.

Görüldüğü gibi MESS ile yapılan görüşmelerden çıkacak sonuç bütün işçileri etkiliyor. Bu yüzden birlikte mücadele etmeliyiz. Sefaleti dayatanlardan ve işçiyi satanlardan hesap sormalıyız.

Fen-İş Alüminyum'dan bir işçi

"Mücadele etmek ortak görevimizdir"

Arçelik AŞ'de çalışmakta olan bir metal işçisiyim.

Temsilciler her toplantıdan sonra görüşülen konularla ilgili olarak işçileri bilgilendiriyor. Ancak bu süreçte işçilerin iradesi dikkate alınmıyor. Türk Metal yönetimi sözleşme taslağını da işçilerden gizledi. Taslak açığa çıkınca anlaşıldı ki Türk Metal bizim değil MESS'in beklentilerini dikkate alarak bir taslak hazırlamış. Böyle bir taslaktan ise satıştan başka bir şey çıkmaz. Ayrıca MESS'i de daha fazlasını istemek için cesaretlendirir. Nitekim böyle de olmuştur.

İhanete ve satışa karşı mücadele etmek tüm metal işçilerinin görevidir.

Arçelik'ten bir metal işçisi

"ÇEL-MER işçisi artık onlarca patrona karşı mücadele ediyor"

Ben yakın zamanda işçilerin sendika haklarını işgal eylemiyle söke söke aldığı ÇEL-MER fabrikasında çalışıyorum. İşgal eylemiyle patronumuza anladığı dilden cevap vermiş ve onu yola getirmiştik. Ancak o zaman da söyledığımız gibi bu mücadelenin başlangıcıydı. Mücadele asıl şimdi başlıyordu.

ÇEL-MER patronu her fırsatta oyunlarına ve saldırılarına devam ediyor. Ancak ÇEL-MER işçilerinin artık çelikten bir örgütlülüğü var. Bizler de yakın zamanda yetkimizin gelmesini ve sözleşme masasına oturmayı bekliyoruz. Sözleşme ile ilgili olarak ÇEL-MER patronunun söylemiş olduğu bir şey var. "Siz sendikalı olunca her şey güllük gülistanlık olacak zannediyorsunuz ama sözleşme zamanında MESS ne veriyse ben de en fazla onu veririm" diyor.

Bunu söylerken MESS'e mi yoksa işbirlikçi sendika yönetimlerine mi güveniyor onu bilemem. Ama anladığım bir şey var ki ÇEL-MER işçisi artık bir patrona karşı değil, onlarca patrona karşı mücadele ediyor ve etmeli. Düşmanlarımızın safları genişlediyse, bizim saflarımız da genişlemeli ve metal işçileri ortak bir mücadele ile haklarını söke söke almalı.

Direnişçi bir ÇEL-MER işçisi

MESS dayatmalarına karşı eylemler

MESS’in metal grup TİS sürecinde hak gaspları ve sıfır zam dayatmasına karşı Birleşik Metal-İş’in örgütlü olduğu fabrikalarda eylemler gerçekleştiriliyor.

Bekaert işçilerinden MESS’e tepki

Kocaeli’de kurulu bulunan Bekaert fabrikası işçileri de 6 Kasım sabahı eylemdeydi. Sabah mesainin başlayacağı saat 8.00’de fabrikanın önünde toplanan işçiler MESS’e ve Türk Metal çetesine yönelik tepkilerini dile getirdiler.

Burada konuşan Birleşik Metal Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı, 2 Kasım günü MESS’le gerçekleşen 3. görüşmeyi aktardı. MESS’in bu toplantıda sendikasıylaştırma ve güvensizlik hükümlerini içeren karşı teklifler getirdiğini söyledi.

MESS önünde eylem

9 Kasım’da MESS’in Şişli Kuştepe’teki merkez bürosunda gerçekleşen 4. tur görüşmesinin ardından Birleşik Metal üyeleri MESS’in kölelik dayatmalarına karşı çıktılar.

Eylemde konuşan Birleşik Metal-İş Sendikası Genel

Sekreteri **Selçuk Göktaş**, metal işçilerine kurlsız ve güvencesiz çalışmanın dayatıldığını, “sıfır zam” önerildiğini ve kazanılan hakların geri alınmaya çalışıldığını söyledi.

Göktaş, ulusal istihdam stratejisiyle başta iş yasası olmak üzere ilgili yasalarda kurlsız ve güvencesiz çalışmanın kural haline getirildiğini ifade ederek, “Sermaye ve hükümet, işçilere karşı birleşmiştir” dedi.

FSM’de yürüyüş

Eylemin ardından metal işçilerinin öfkesi dinmedi. Birleşik Metal üyeleri Fatih Sultan Mehmet (FSM) Köprüsü’nü yürüyerek geçti.

3 minibüsle FSM Köprüsü girişine gelen BirleşikMetal üye ve yöneticileri köprünün en sağ şeridini trafığe kapatarak köprü çıkışına kadar yürüdü.

Kolluk güçleri MESS’i protesto eden sendika üyelerini köprü çıkışında çembere aldı. İşçiler ve sendika yöneticileri geldikleri araçlara bindirilerek Kavacık Polis Merkezi’ne götürüldü. İşçiler bir süre sonra serbest bırakıldı.

Türk Metal çetesi satış hazırlığında

İhanetçi çeteden salon toplantıları

Pevrul Kavlak satış hazırlıkları kapsamında Pendik’teki sendikaya ait sosyal tesislerde yönetici ve üyelerle bir araya geldi. Burada yaptığı konuşmada MESS’e göndermeler yapan Kavlak, MESS’in artık işçiyi görmezden gelemeyeceğini söyledi.

Konuşmasında MESS’in dayatmalarını hatırlatan Kavlak yeniden kırmızı çizgi demagojisine sarıldı. “Bizim kırmızı çizgilerimiz var. Metal işçilerinin iş güvenliği, insanca yaşayacak bir ücrete sahip olması, iş güvencesinin olması bunlardan sadece bazıları. Kimse bizden taviz vermemizi beklemesin. İstedğimiz cevabı almadan da masadan kalkmayacağız. Eğer bizi bu masadan kaldırırsanız vallahi de billahi de bir daha oturtamazsınız.” şeklinde uyarıda bulundu.

Kavlak Bursa’da sahnedeiydi

Pevrul Kavlak 10 Kasım günü de Bursa’da sahnedeiydi. Toplantıya fabrikalardan taşınan binin üzerinde metal işçisi katıldı.

Kavlak konuşmasına kriz döneminde yaptıkları “fedakarlıkları” sıralayarak başladı. MESS’in taleplerini asla kabul etmeyeceklerini iddia ederek “*Kırmızı çizgilerimizden taviz vermeyeceğiz!*” dedi. MESS’in esnek çalışmayı sözleşmeye sokmak istediğini ve bunu da kabul etmeyeceğini söylemesi ise Kavlak’ın ikiyüzlü tutumunun en belirgin örneği idi.

Konuşmada dikkat çeken bir diğer önemli nokta ise metal işçilerinin büyük tepkisine neden olan %5+25kr’luk zam önerisinin mutlaklaştırılmasıydı. “*İstedığımızı almadan masadan kalkmayacağız, kalkarsak da oturmayacağız!*” diyen Kavlak’ın ve Türk Metal çetesinin bu ifadesi aynı zamanda gerçekleştirilen eylem ve salon toplantılarının da asıl amacını ortaya seriyordu.

Kavlak’ın konuşmasının önemli bir bölümünü ise Birleşik Metal’e yönelttiği eleştiriler oluşturdu. Birleşik Metal’i fotokopi sendikacılık yapmakla itham eden Kavlak, Birleşik Metal üyelerinin haklarını da, kendilerinin savunduğunu iddia etti. Asil Çelik, Ditaş ve Baysan’da yaşananları örnek vererek Birleşik Metal’e vuran Kavlak, Asemat’ta yaşananları da özel olarak vurguladı. Asemat’ta greve çıkan 70 işçiden bugün sadece 10 işçinin greve devam ettiğini söyleyerek Birleşik Metal’in üyelerini ortada bıraktığını, patronlara karşı el pençe divan durduğunu iddia

etti.

Kavlak’ın Birleşik Metal’i eleştirdiği sırada, oynanan bir diğer oyun ise Grammer işçilerine açtırılan pankart oldu. Kavlak’ın konuşması sırasında “*Vaat zengini Birleşik Metal’e gittik, ihaneti gördük, Türk Metal’e döndük!/Grammer Çalışanları*” pankartı açıldı.

Toplantı boyunca her zaman olduğu gibi önden hazırlanmış bir amigo grubu hazır bulunuyordu. 20-30 kişilik bu grup Kavlak’ın tüm konuşması boyunca sloganlarını eksik etmedi. Kavlak’ı sloganları ile yere göğe sığdıramayan bu amigo takımına ise işçilerin verdiği destek oldukça sınırlıydı. Ancak Kavlak’ın MESS dayatmalarını dile getirdiği sırada salonun önemli bir bölümü alkış ve ıslıklarla dayatmaları protesto ettiler, atılan sloganlara destek oldular. Bunun dışında işçilerin kendi aralarında yaptıkları konuşmalardan halen Türk Metal’in %5’lik zam teklifine karşı öfke yansıyor. Ayrıca işçilerin Kavlak’ın amigo takımı hakkındaki yorumu da “*Parayla adam tutmuşlar, bağırttırıyorlar!*” oldu.

Türk Metal MESS’e yürüdü!

Ancak salon toplantıları ile metal işçilerinin öfkesini dizginleyemeyeceğinin bilincinde olan bu çete 9 Kasım günü Bursa’da 350 işçi ile MESS’e yürüdü.

Atatürk Kapalı Spor Salonu önünde toplanan Türk Metal şube yöneticileri, temsilciler ve işçiler siyah çelenk ve MESS’in %0,18’lik zam önerisini simgeleyen 3 ekmek ile yürüyüşe geçtiler. Sendika flamaları ve Türk bayrakları ile yürüyüşe geçen kitleye kolluk kuvvetlerinin verdiği destek de dikkat çekti.

“Türk Metal, Türk Metal, güçlü güçlü Türk Metal!” sloganının dışında “İş, ekmek yoksa barış da yok!”, “MESS MESS şaşırma, sabrımızı taşıрма!”, “Direne direne kazanacağız!” sloganlarının da atılması ve işçilerin bu sloganlara coşkuyla katılmaları tabanda MESS’in tekliflerine duyulan tepkiyi gösterdi. Ayrıca işçilerin kendi aralarında yaptıkları konuşmalarda Türk Metal’in yüzde 5’lik zam önerisinin de eleştirilmesi dikkat çekti.

Kitle MESS’in önüne geldiğinde yuhalamalar ve sloganlar ile öfke daha da yükselirken burada kısa bir açıklama yapıldı. Yapılan açıklamada MESS’in yüzde 0,18’lik zam önerisini eleştiren Türk Metal yöneticileri bir kez daha işçileri kendi hazırladıkları teklife ikna etmeye çalıştılar.

Birleşik Metal’den görüşler...

“Taviz vermeyeceğiz”

Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı **Ali Çelttek**, sermayenin önüne koyduğu programı uygulamak için işçi sınıfının kazanılmış haklarına saldırdığını söyledi. “Taşeron sendika Türk Metal’le birlikte hazırladıkları yemeği sofraya koyuyorlar” diyen Çelttek, metal işçisinin kazanılmış haklarından asla taviz vermeyeceklerinin altını çizdi. “Temsil ettiğimiz sınıfın çıkarlarını korumak için çabalıyoruz” diyen şube başkanı, mücadeleyi sürdüreceklerini dile getirdi.

“Kırmızı çizgilerimizi koruyacağız”

MESS’le 9 Kasım’da yapılan son görüşmeye ilişkin görüşlerini aldığımız Birleşik Metal-İş Bursa Şube Başkanı **Ayhan Ekinci** ise bayram tatiliyle birlikte fazla mesaiye kalmama eylemlerini devreye sokacakları bilgisini verdi. Önümüzdeki cuma günü kent merkezinde MESS dayatmalarını protesto edeceklerini söyleyen Ekinci, MESS’in dayatmalarına karşı metal işçisinin gerekli tepkiyi ortaya koyacağını sözlerine ekledi. “*Bugüne kadar sesi çıkmayan taşeron Türk Metal Bursa’da MESS önüne siyah çelenk bıraktı. Ama herhangi bir destek bulamadı. Zayıf katılımlı bir eylem oldu. Metal işçisi Türk Metal’e bir uyarı çekti.*” diyerek Türk Metal’i teşhir eden Ekinci, MESS’in dayatmalarına karşı Birleşik Metal olarak kırmızı çizgilerini koruyacaklarını vurguladı. Şube başkanı, Türk Metal’in göz boyamaya dönük hamlelerine karşı metal işçilerine gerçekleri anlatmaya devam edeceklerini dile getirdi.

“MESS’in teklifi ahlaksızlık”

Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şube Başkanı **Hami Baltacı** ise MESS’in dayatmalarını “ahlaksız” olarak nitelendirdi. “MESS’in teklifi metal işçilerine yöneltilmiş ahlaksız, hakaret içeren bir tekliftir” diyen Baltacı, metal patronlarının büyüme rakamları ortadayken MESS’in teklifinin metal işçisiyle dalga geçmek anlamına geldiğini vurguladı. Metal işçileri olarak kazanılmış haklarından taviz vermeyeceklerini söyleyen şube başkanı, bu hakların “Enler” olduğunun altını çizdi. Kurlsızlaştırmaya karşı sonuna kadar mücadele edeceklerini belirtti.

“Gerekirse grev...”

Birleşik Metal-İş Eskişehir Şube Başkanı **Bayram Kavak**, MESS’in sunduğu tekliflerin kabul edilemez olduğunu belirtti. “Taslağın kabul edilebilir bir yanı yok. MESS, dalga geçer gibi bir teklif sundu” diyerek MESS’in dayatmalarını değerlendiren Kavak, sonuna kadar mücadele edeceklerini dile getirdi. 11 Kasım’dan itibaren fazla çalışmaları keseceklerini söyleyen Kavak, 80 bin metal işçisini köleliğe mahkum etmeye yönelik bu teklifi kabul etmeyeceklerini, gerekirse greve çıkacaklarını vurguladı.

MESS Grup TİS süreci üzerine Ford Otosan işçisi ile konuştuk...

“Türk Metal işçiyi engellemek ve bastırmakla görevli”

- *Ne kadar zamandır Ford Otosan’da çalışıyorsunuz?*

- **Ford işçisi:** 7 senedir bu fabrikada çalışıyorum.

- *Fabrikada kaç işçi çalışıyor?*

- Fabrikada çoğu bölümde üç vardiya uygulaması var. Yanılmıyorsam; tüm fabrikayı üç vardiyaya geçirmeyi hedefliyorlar. Toplam 8000 işçi çalışıyor Ford’da.

- *Fabrikada yaşanan genel sorunlar nelerdir sizce?*

- Fabrikadaki en büyük sorunlar ücretlerdir. En çok ihracat yapan fabrikadır Ford. Ancak en az ücreti de Ford veriyor. Yeni giren bir işçi asgari ücretle işe başlıyor. Eğer sendikaya üye olursa 300 TL sosyal yardım parası ekleniyor bu ücrete. Yani yeni giren bir işçi 800 TL civarında bir ücretle başlıyor işe. Tabii primler de bu ücretin içinde. Diğer fabrikalar gibi altı ayda bir zam, üç ayda bir prim yok. Hepsi bu ücretin içinde.

Bir de servis sorunumuz var. Tamam geniş bir servis ağı var ama sabah vardiyasına işçiyi yetiştirip üretimi garantiye almak için bu. Mesai bitiminde ana güzergahlara servisler kalkıyor, kalan yolu o yorgunluğun üzerine yürümek zorunda kalıyoruz.

- *Ford MESS üyesi bir fabrika. Fabrikada örgütlü olan Türk Metal Sendikası TİS sürecine nasıl müdahale ediyor? Bahsettiğiniz sorunlar bu süreçte fabrikada tartışılıyor mu?*

- Bu sorunuzun yanıtına ben de bir soru sorarak başlamak isterim. Sizce sendika temsilcilerinin maaşları kim tarafından ödenir? Sendika mı, fabrika mı? İşte temsilcilerin maaşlarını fabrika ödüyor. Neye, nasıl itiraz etsinler ki! Şu an göstermelik komik rakamlar dönüyor ortada. Fabrika 1.8 teklif ediyor, MESS toplantıyı terk ediyor. Türk-Metal ise, saat ücretine 25 Kuruş + yüzde 2 zam istiyor. Bir dalgadır gidiyor yani...

Türk Metal’in şu ana kadar fabrikada seçim yaptığı görülmedi. Hani temsilciler seçilirken, her bölümde ayrı ayrı toplantı yapılır, ardından sendika temsilcileri belirlenir. Ford’da bu ya da buna benzer herhangi bir şey olmadı. Çoğu işçi fabrika temsilcilerini tanımaz bile. Bölge temsilcisi var; Yücel Yücel. Her şey onun bilgisinde olur. Yücel Yücel Kırıkkaleli. Geçen sene fabrikaya birkaç otobüs işçi getirdi. Hepsi hemşerisi, yani Türk Metal’in çevresi. Şöyle demek lazım. Fabrikadaki her sorunu çözmek sendikanın işidir. Ama sendika, sorunu gören işçiyi engellemek ve bastırmakla görevlidir. Böylece sorun çözülmüştür. İşe girecekleri de işten çıkarılacakları da sendika belirler.

Yakın bir zamanda bu durumun örneğini de yaşadık. MESS’in önerdiği ücretleri yeterli bulmayan ve yaşanan sorunları konuşmak için muhatap arayan pres çalışanı iki arkadaş, montaj atölyesinde Yücel Yücel’in toplantı yaptığını

öğreniyor. Bunun üzerine gidip konuşmak istiyorlar. “Niye bizimle toplantı yapmıyorsunuz, niye zamları düşük öneriyorsunuz?” diye tartışıyorlar. Bizzat Yücel Yücel’in yüzüne söylüyor bunları. İki gün sonra işten çıkarılıyorlar. Gerekçe ise, mesai saatleri içerisinde kendi bölümünden ayrılıp başka bölüme gitmek, üretimi aksatmak.

Sendikanın ilgilendiği sorunlar işçilerin sorunları değil. Sendika patronların sorunları ile ilgileniyor. Ford’da sorun olursa sendika zaten çözüyor(!) Bir de alacakları paralarla yakından ilgileniyor sendika. Her işçinin bir günlük yevmiyesini alıyor sendika. O da, 35 TL’ye denk geliyor. Kriz döneminde bile bir hafta çalışıp birkaç hafta çalışmadığımız olurdu. O zaman bile bu ücret kesilirdi.

Fabrikanın forum sitesi var. Burada sendika sayfası var. Burası tepki yazıları ile doluydu. Öyle hakaret dolu şeyler de değil. Gayet normal ifadelerle tepkiler ve talepler yazılmıştı. Bir tane övgü cümlesi yoktu. Hepsi kaldırıldı. Bu arada bölge temsilcisi Yücel Yücel atılan işçi arkadaşlar için su sıralar “sorunlu insanlardı” diyor. Sorunlu olmayanlar, yani sendikanın çevresindekiler, sendikanın sosyal faaliyetlerini hak ediyor. Çanakkale gezisi, Atatürk’ün yatı gezisi, Koç müzesi gezisi ve beş yıldızlı otellerde yapılan eğitimler... Sen de iyi geçin, 8 saat makine başında ter akıtacağına “gezilere” git, “eğitilere” katıl.

Burada her şey göz ününde ama hiçbir şey gözüküyor. Şu atılma korkusu var ya hepsinin gözünü kör ediyor. Yoksa, o etrafındakiler dahil herkes şikayetçi; bu kesin.

Bakın bir şey daha anlatayım. 2000 başında fabrikada işçilerin önemli bir bölümü sendikadan istifa etmiş. Yetki değişimine az kalmış, ancak süreç tamamlanamamış. 2004 yılında bu olayı tesadüfen öğrenen bir işçi olayı mail yolu ile paylaşıyor. Sendika bu maili ilk gönderen mail adresine ulaşıyor ve arkadaş işten çıkarılıyor.

Bakın, bu soruyu TİS üzerinden sordunuz, ben de TİS üzerinden bitireyim. Bu sene TİS bitmeden iki gün önce anlaşma olur. Bayrama bu işi bağlarlar. Aynı 2008’deki gibi.

Ford Otosan’da sendikanın bu sınıf işbirlikçisi tutumunu aşmak ve bahsettiğiniz sorunların tamamını çözmek için sizce neler yapılmalı?

- Her şey fazlası ile oturmuş. Taşları yerinden oynatmak çok zor. Ben bunun içeriden çözülebileceğine inanıyorum. Ancak Birleşik Metal yetki başvurusunda bulunursa taşlar yerinden oynar.

Zaman ayırdığınız için teşekkürler!

- Asıl kendi sorunlarımızı paylaşmaktan korktuğumuz bir dönemde, hiçbir çıkarınız olmadığı halde sorunlarımızı paylaştığınız için ben teşekkür ederim.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>



Metal işçilerine mücadele çağrısı

Gebze

Metal İşçileri Birliği, 8 Kasım Pazartesi günü Gebze’de kurulu bulunan ve Birleşik Metal’in örgütlü olduğu Sarkuysan ve Kroman Çelik fabrikaları önünde toplu dağıtımlar gerçekleştirdi. İşçileri Grup TİS sürecinde örgütlü mücadeleyi yükseltmeye çağırdı.

Sarkuysan fabrikası önünde toplanan MİB üyeleri 07.00-15.00 vardiyasında çalışan Sarkuysan işçilerine Metal İşçileri Bülteni’nin Ekim ayı sayısını, TİS broşürünün ve “MESS ve satışa geçit vermemek için mücadele barikatlarına!” şiarlı MİB bildirisini ulaştırdılar. İşçilerin ilgisini çeken toplu dağıtım boyunca mücadele çağrısı yapıldı. MİB üyeleri Sarkuysan dağıtımının ardından Kroman Çelik fabrikası önünde 08.00–16.00 vardiyasında çalışan Kroman Çelik işçilerine dağıtım gerçekleştirdiler.

Ayrıca, Çayırova–Erişler işçi servis durağında daha önce gerçekleştirilen dağıtımlarda da Arçelik, Kroman Çelik, Güçlü Pres, Demirsan ve Çayırova Boru işçilerine de Metal İşçileri Bülteni’nin Ekim ayı sayısı ulaştırılmıştı.

Bekaert’te bülten dağıtımı...

İzmit’te bulunan Bekaert fabrikasında çalışan 16:00-24:00 vardiyası Birleşik Metal üyesi işçilere Metal İşçileri Bülteni dağıtıldı. Dağıtım sırasında fabrikanın güvenlikleri hiçbir şekilde izinsiz bülten dağıtılamayacağını söyleyerek dağıtımı engellemeye çalıştı. Fiziki müdahaleye rağmen bülten dağıtımına devam eden sınıf devrimcileri, özel güvenliğin bu tutumunu işçilere teşhir ettiler.

Metal İşçileri Bülteni, işçi servislerinin yoğun olarak geçtiği Halkevi Durağı’nda ve Kandıra Sapağı’nda da dağıtıldı. 6.30-7.30 saatleri arasında servislerden inen metal işçilerine bülten ulaştırılırken, dağıtım servislerin içine girilerek yapıldı.

Küçükçekmece

Metal İşçileri Bülteni’nin yeni sayısı metal fabrikalarına ulaştırıldı. Bülten işçiler tarafından ilgiyle karşılandı. MİB çalışanlarının işçilerle yaptığı sohbetlerde, MESS’in işçilere dayattığı sözleşme maddelerinin belirgin bir öfke yarattığı gözlemlendi.

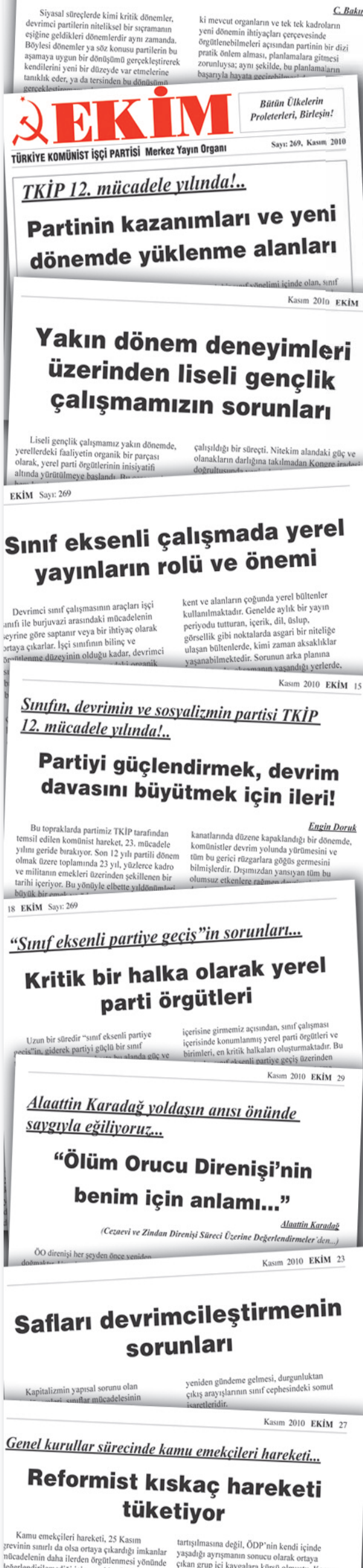
Bunun yanı sıra bültenle birlikte işçilere Metal İşçileri Birliği tarafından hazırlanan özel sayı sözleşme kapsamında olan metal fabrikalarına ulaştırıldı.

Sendikal örgütlülüğün olmadığı fabrikalara ise TİS sürecinin tüm metal işçilerinin sorunu olduğu, sözleşmede çıkan sonuçların tüm metal işçilerini etkilediği ifade edilerek; “*TİS sürecinde metal işçileri seyirci değil, taraf olmalı!*” başlıklı bildiri dağıtımları gerçekleştirildi.

İzmir

Metal İşçileri Bülteni, 5 Kasım günü Menemen Asarlık servis duraklarında demir çelik işçilerine ulaştırıldı. Bülten dağıtımı işçilerin ilgisine konu olurken özellikle orta yaşın üstündeki işçilerin dağıtıma ilgisi dikkat çekti.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Kocaeli - Gebze - İzmir



TKİP 12. mücadele yılında!..

Parti ve yeni döner

Yeni bir mücadele yılına pek çok açıdan daha ileri bir noktada ve pek çok kazanımla giren TKİP, her bakımdan ileri sıçramanın imkanlarının biriktiği bir eşiğe de gelmiş bulunmaktadır.

Geride kalan 12 yıllık partili süreç açık ve sağlam bir ideolojik-politik çizginin yön verdiği zorlu bir pratik olarak yaşandı. Geçmişin devrimci eleştirisine dayalı yeni bir pratiğin temsilcisi olarak hareket eden parti, içinden geçilen dönemin zorlukları karşısında hiçbir zaman kolay olana eğilim göstermedi, ilkesel ve ideolojik esaslara sıkı sıkıya bağlı kaldı. Bu sayededir ki, bugün yalnızca sınıf yönelimini ete-kemiğe büründürme alanındaki tutarlılığıyla değil, devrimci temellere dayalı sağlam bir sınıf örgütü inşa etmedeki ısrar ve kararlılığıyla da, sol hareket içerisinde tümüyle ayrı bir yerde durmaktadır.

Partinin 12. mücadele yılını vesile ederek burada, önce partinin çok yönlü üstünlüklerinden bugün için özellikle önem kazanan ikisi üzerinde belli yönleriyle duracak, ardından ise partinin karşı karşıya bulunduğu bazı sorunlar ile görevlere işaret edeceğiz.

Tutarlı, kararlı ve inatçı bir sınıf yönelimi!

Daha en baştan ideolojik-siyasal perspektiflerine uygun olarak pratikte inatçı ve ısrarlı bir sınıf yönelimi içinde olan, sınıf çalışmasında önemli bir mesafe alan ve çok yönlü bir deneyim biriktiren TKİP, halen III. Kongre'sinin saptamış bulunduğu “sınıf eksenli partiye geçiş” hedefi doğrultusunda kararlılıkla ilerlemektedir. Hızını kesen ve başarısını sınırlayan tüm nesnel ve öznel güçlüklerle rağmen bu doğrultuda günbegün anlamlı adımlar atmakta, yeni mevziler kazanmakta, yeni deneyimler edinmektedir.

Proleter sınıf yönelimi gelineen yerde artık partimizin derinlere kök salmış kolektif bilinci durumundadır, merkez yöneticisinden sıradan militanına kadar bu böyle. Bu onun en temel üstünlüklerinden ve en önemli kazanımlarından ilkidir. Partinin bütün bir siyasal faaliyeti sınıf zemininde örgütlenmekte, tüm güç ve olanaklar bu çerçevede harekete geçirilmektedir. Parti faaliyet yürüttüğü tüm kentlerde çalışmasını giderek daha güçlü bir biçimde sınıf eksenine oturtmaktadır. Tüm çalışma alanlarında faaliyetin ve örgütlenmenin sorunları bu zeminde tartışılmakta, emekçi semtlerine yönelik faaliyet de sınıf çalışmasına tabi olarak, onun ihtiyaçları doğrultusunda ve onu güçlendirecek bir temelde ele alınmaktadır. Bu konuda zaman zaman ortaya bazı zaafiyetler çıksa da, bu parti tarafından gecikilmeksizin müdahalelere konu edilmektedir.

Partinin işçi havzaları üzerinden fabrikaları esas alan ve belli sektörlerle yoğunlaşmayı hedefleyen sınıf çalışması pratiği, bugün birçok açıdan dünya göre daha ileri bir noktada duruyor. Kısaca müdahalelerin yol yöntemi ve

araçlarında genel seslenmenin ötesine geçilebilmesi, özgün müdahale araçları, kurumlaşmalar, sektör örgütlenmeleri vb. üzerinden derinleşen ve yaygınlaşan hedefli ve yöntemli bir faaliyetin örülmesi planında atılan adımlar, yetersizlikleri ne olursa olsun, sınıf çalışmasında bugün artık yeni bir düzeye ulaşıldığının ifadesidir.

Fabrika zemininde derinleşen çalışmada giderek mesafe alınmakta, saflarımıza kazandığımız sınıf kökenli güçler sayesinde bunun imkanları daha da artmaktadır. Dışarıdan seslenen değil, içerden adım adım örülen bir fabrika zeminli çalışma pratiğinin anlamlı örnekleri yaşanmaktadır.

İşçi direnişlerine etkin müdahalelerin yanı sıra, bizzat bu direnişlerin örgütlenip yönlendirilebiliyor olması da, sınıf hareketiyle kurulan bağın düzeyinin anlamlı bir diğer göstergesidir. Şu veya bu nedenle patlak veren işçi direnişleri özel bir yüklenmenin konusu olduğunda, beklenenin ötesinde sonuçlar alınabilmekte, düne göre daha ileri ve geriye kazanımlar bırakabilen bir önderlik pratiği sergilenebilmektedir.

Parti saflarına ve çeperine giderek daha çok sayıda işçi militanın kazanılması, yine sınıf çalışmasındaki ısrar ve kararlılığın ürünü olan son derece önemli bir başka kazanımdır. “Sınıf eksenli partiye geçiş” hedefi, yerel komitelerimizin bileşiminde giderek artan sayıdaki işçi kökenli parti üyeleri üzerinden de somutlanmaktadır. Parti işçi kökenli güçlerin kadrolaşmasına ayrı bir önem vermekte, onların eğitimine özel bir sorumlulukla yaklaşmaktadır.

Küçük-burjuva kökenli kadrolarımız zaaf ve zayıflıklarını aşabilecekleri biricik zemini sınıf çalışması olarak görmekte, saflarımıza yeni katılan genç yoldaşlarımız sınıf çalışmasında yer almak üzerinden tercih yapabilmekte, gençlik alanındaki güçlerimiz faaliyetlerini aynı zamanda sınıf çalışmasının ihtiyaçları doğrultusunda örgütlemeye çalışmaktadırlar.

Elbette tüm bu kazanımlar, partinin hedefleri üzerinden bakıldığında, hem nesnel güçlükler hem de öznel plandaki zayıflıklar nedeniyle henüz fazlası ile sınırlı ve yetersizdir. Fakat önemli olan bu değil, buna rağmen sınıf yöneliminin kararlı ve ınatçı bir çabayla sürdürülebilmesidir. Mesafe almayı yavaşlatan öznel zayıflıkların sorgulanıp, sistemli bir biçimde üzerine gidilebilmesidir. Bu başarılı bir çizgide ilerlemenin güvencesidir.

Devrimci örgüt çizgisi ve pratiğinde kararlılık!

Devrimci örgüt sorunundaki açık bilinci ve pratik tutarlılığı, kararlılığı ve ısrarı, partinin bir diğer temel üstünlük alanıdır. Devrim ve devrimci iktidar bilincindeki açıklık sayesinde ki, içinden geçilen

n kazanımları de yüklenme alanları

tarihsel dönemin tüm güçlüklerine ve bunun beslediği güçlü tasfiyeci cereyanlara rağmen parti tüm gelişim süreci boyunca devrimci örgüt sorununda sağlam bir duruş sergilemiştir. Son on yılda geleneksel hareketin neredeyse tamamını etkisi altına alan ve örgütsel açıdan adım adım tüketen tasfiyeci cereyana karşı “Devrimci örgüt yaşamsaldır!” şiarını yükseltmiş, bunu devrimci örgütün her açıdan güçlendirilmesi pratiğine yoğunlaşma ile birleştirmiştir. Partimiz tüm güçlüklerle rağmen kolay olana eğilim göstermemiş, politik faaliyet kapasitesinde yol açabileceği geçici daralmalara aldırmaksızın devrimci örgütün güçlendirilmesine yoğunlaşmış, tercihlerini buna göre yapmış, adımlarını bu doğrultuda atmıştır.

Devrimci sınıf partisinin inşasını stratejik bir süreç olarak ele alan, tüm dönemsel sorun ve görevlerine bu temelde yaklaşan TKİP, parti inşa sürecinin hala da devam ettiği bilinciyle hareket etmektedir. Sınıfla devrimci birleşme alanında anlamlı bir mesafe alınamadığı sürece devrimci örgütün inşasında yaşanabilecek sorunlar, karşılaşılabilecek güçlükler konusunda açık ve gerçekçi bir kavrayışa sahiptir. Saflarındaki güçleri bu sorunların üzerine bilinçli müdahalelerle gitmek konusunda sürekli uyarmakta, sınıf ve kitle hareketinin geri düzeyinin militan devrimci kimliğinin gelişmesini zora sokan etkilerine dikkat çekmekte, bu çerçevede döne döne partinin devrimcileştirilmesi sorununa işaret etmektedir.

Partimizin her zaman için çok önemseydiği devrimci direnişçi kimlik, basitçe düşmanın zulmünü göğüsleme yeteneğine indirgenemez. Bu her şeyden önce düzen karşısında devrimci bir konumlanmada, sağlam temellere dayalı devrimci bir yeraltı örgütü inşa etme bilinci ve pratiğinde, tüm güçlüklerle rağmen bu konudaki ısrar ve kararlılıkta, bunu olanaklı kılacak sağlam bir disiplin anlayışı ile ilkeli ve kurallı davranış pratiğinde ifadesini bulur. TKİP devrimciliği tüm bu kapsamı ile ele almakta, kadrolarını bu temelde eğitmekte, bunu devrimci örgüt sorununu doğru bir temelde çözebilmenin de zorunlu koşulu saymaktadır.

Yeni döneminin öncelikli yüklenme alanları

TKİP, halihazırdaki tüm üstünlük ve kazanımlarına rağmen, aşılması büyük bir önem taşıyan zayıflık ve yetersizliklerle de yüzyüzedir. TKİP III. Kongresi’nin kamuoyuna yansımış değerlendirmelerinde bu zayıflık ve yetersizlik alanlarına tüm açıklığı ile işaret edilmekte, bizi aşan ve bizden kaynaklanan yönleri ayrıntılara inilerek ortaya konulmaktadır. Partinin bugün yüzyüze olduğu sorunlar ile yüklenilmesi gereken öncelik alanları esası yönünden değişmemekle birlikte, yine de burada genel çizgileri üzerinden bir kez daha özetlemek yararlı olacaktır.

Stratejik öncelikleri titizlikle gözetin ve derinleşen bir sınıf çalışması:

Parti bugün sınıf çalışması alanında çok yönlü deneyimlere, kazanım ve birikimlere sahip olsa da, ulaşılan eşiği aşmakta zorlanmakta, öznel plandaki zayıflık ve yetersizlikleri daha hızlı mesafe almasını engellemektedir.

Faaliyetini her alanda ve her açıdan sınıf yönelimine uygun bir temelde örgütlemek, fabrika zemininde ve sektörler üzerinden derinleşen ve kalıcı mevziler kazanmaya kilitlenen istikrarlı bir faaliyet düzeyine ulaşmak, uzun bir dönem partinin önündeki en öncelikli görevlerinden biri olmayı sürdürecektir. Bu açıdan dünya göre daha ileri bir noktada olsa da, bunun yetersizliği ortadadır. Partinin sınıf çalışmasında yeni bir düzeye ulaşması bu alanda alınacak mesafeye bağlıdır. Bu ise, parti basınında sınıf çalışmasının sorunları kapsamında döne döne tartışılan öznel plandaki zayıflık ve yetersizliklerin tüm parti saflarında bilince çıkarılması, yöntemli ve hedefli bir yüklenmenin konusu haline getirilmesi ile mümkündür.

İK’lar ve alt bölge örgütleri toplam faaliyetlerini planlayıp örgütlerken, stratejik öncelikleri her adımda gözetin bir yaklaşım sergilemek sorumluluğuyla yüzyüzedirler. Sistemli, hedefli, sonuç almaya kilitlenen, güç ve olanaklarını pratik koşuşturma içinde dağıtmayan, müdahale araç ve yöntemlerini amaca en uygun bir biçimde kullanmayı başaran bir sınıf çalışması pratiği demektir bu.

Devrimci örgütü her açıdan güçlendirmek!

Parti örgütünün sağlam temeller üzerinde güçlendirilmesi, doğal olarak partinin öncelikli yüklenme alanlarından bir diğeridir. Bu sorunun bir yanı parti örgütünü sınıf zeminine oturtmak ve böylece sınıf bileşimini proleterleştirmek, öteki yanı koşullara ve düşman saldırılarına dayanıklı sağlam bir örgütsel yapıya ulaşmaktır. İlkinin çözümü daha orta vadeli olsa da bu iki sorun birbirine sıkı sıkıya bağlıdır ve ikincisinin çözümü alanındaki zorlanmaların temelinde tam da ilki yatmaktadır. Sınıfla devrimci temellere dayalı bir birleşmede anlamlı mesafeler alınmadığı sürece, sağlam temellere dayalı güçlü ve istikrarlı bir örgüt düzeyine ulaşmak da kolay olmayacaktır. Bu halen partinin bu alandaki önemli bir handikapıdır. Ama öte yandan bu gerçeğin bilincinde olmak ve bugünün zorluklarına bu bilinç açıklığı ile yaklaşmak, bu noktada bilinç ve irade faktörüne özel bir tarzda çubuk bükme de, partinin önemli bir üstünlüğüdür.

Tüm parti bir kâğıda ve gündelik örgüt hayatının

her alanında bu bilinç açıklığının gerektirdiği bir titizlik, disiplin ve gayret içinde olmak durumundadır. Güvenlik sorunlarından devrimci militan kimliğin geliştirilmesine, parti örgütlerini büyütme parti çalışmasını yaygınlaştırmaya, partiyi proleter kökenli kadrolarla güçlendirmeye kadar pek çok alanda yaşanan zayıflık ve yetersizliklerin aşılmasını güçleştiren sorun alanları, çok bilinçli ve yöntemli bir müdahalenin konusu haline getirilemediği sürece, inşa sürecinde bugün için hedeflenen düzeye ulaşılabilmesi ve dolayısıyla sınıf hareketinde yaşanabilecek muhtemel çıkışların başarıyla karşılanması mümkün değildir. Sınıf hareketiyle devrimci birleşmedeki mevcut zayıflığın sağlam bir örgütsel yapı kurmayı zora soktuğunu söylemiştik; bu son noktaya işaret ederek de, bu kez tersinden vurgu yapmış oluyoruz. Bilinçli ve iradi bir tutumla örgüt sorununa yüklenmez ve devrimci örgütsel gelişimi başarılı bir çizgide ilerletmezsek eğer, bu sınıfla birleşme çabasında ciddi bir zaafiyet ve başarısızlık kaynağı olarak da çıkacaktır karşımıza demek istiyoruz.

Politik etkisi ve faaliyet kapasitesi ile kıyaslandığında dar bir parti örgütü gerçeği ile yüzyüze halen. Bu nedenledir ki parti, örgütü kendi içinde güçlendirme, büyütme ve yaygınlaştırma, kadrolaşmaya özel bir önem verme, bu çerçevede çeperindeki güçleri eğitime ve örgütlenme ihtiyacının döne döne altını çizmektedir. Bu noktada özellikle ve öncelikle doğru bir kadrolaşma politikasının taşıdığı önem tartışmasızdır. Hem parti örgütünü kendi içinde sağlamlaştırıp oturtmak, hem de bugünkü darlığı aşmak doğrultusunda mesafe almak ancak doğru bir kadrolaşma çizgisi izlenerek, kadrolaşma sorunu çok özel bir yoğunlaşma ve yüklenme alanı haline getirilerek başarılabilir.

Kadrolaşma sorunu hep vurgulayageldiğimiz gibi çok boyutlu bir sorundur. Öncelikle uygun bir siyasal çalışma zemini yaratmak, canlı bir örgütsel iç yaşamı oturtmak sorundur. Bu temel üzerinde eğitim sorundur, disiplin sorundur, eleştiri-özeleştiri silahının doğru kullanımı üzerinden kadroların gelişimini ilerletmek, parti yaşamını devrimcileştirmek sorundur vb... Sorunun mahiyeti ve partinin gelişmesi açısından taşıdığı kritik önem çok değişik vesilelerle ele alındığı için, burada daha çok şu söylenebilir: Yönelindiği pek çok sorun alanı partiyi doğrudan kadrolaşma sorunu ile yüzyüze getirmekte, deyim uygunsa ileriye sıçramasının önüne geçmektedir. Bu nedenle sorun çok daha özel bir tarzda partinin gündeminde yerini almakta, bu konuda parti örgütlerine düşen sorumluluklar, atılması gereken adımlar ayrıntılı tartışmaların konusu olmaktadır.

Son olarak ise şu noktanın altını kalın bir biçimde çizmek gerekir: Doğru bir kadrolaşma politikasını hayata geçirebilmek her şeyden önce, yukardan aşağıya partinin tüm yönetici organlarının doğru bir önderlik

pratiği sergileyebilmesi, doğru bir çalışma tarzını hayata geçirebilmesiyle mümkündür. Devrimci örgütü her açıdan güçlendirmenin, kadrolaşma sorunda mesafe alabilmenin kilit halkası budur.

Doğru bir çalışma tarzının tayin edici önemi:

Devrimci bir parti açısından büyük bir önem taşıyan doğru bir çalışma tarzı sorunu, önümüzdeki dönemde partinin en öncelikli olarak çözmesi gereken bir sorun alanıdır. Zira çalışma tarzı partinin tüm sorunlarını kesmekte, bu alandaki zayıflık aşılamadığı ölçüde, diğer sorun alanlarında mesafe almayı da zora sokmaktadır. Buna, illegal temellere dayalı devrimci bir örgüt için hayati bir önem taşıyan örgütsel güvenlik sorunu da dahildir. Mevcut çalışma tarzımız aynı zamanda ciddi bir güvenlik sorunu da yaratmakta, partiyi saldırılara açık hale getirmektedir. Doğru bir çalışma tarzı ile partiye önderlik pratiği hayata geçirilemediği sürece, güvenlik sorunlarının üstesinden gelebilmek, politik çalışmayı doğru bir temelde yönlendirmek, örgütsel yapıyı oturtmak, kadrolaşmada doğru bir çizgi izlemek, inisiyatifli ve yaratıcı bir çalışmanın önünü açmak vb. mümkün değildir. Çalışma tarzının çalışmanın tüm gidişatı üzerinde belirleyici bir etkisi vardır.

Doğru bir çalışma tarzı temelde politik önderlik sorunudur. Politik önderliği işlevli bir biçimde gerçekleştirebilecek tarzda konumlanmak demektir. Partiyi politik önderlik araçları üzerinden yönlendirmek demektir. Günübürlük pratik müdahaleler yerine ideolojik çizginin yön verdiği bir bakış açısıyla örgütün ve faaliyetin yönetilmesi demektir. “Yakın önderlik” adı altında eğilim duyulabilen, daha çok da dar pratiğin sorunlarına yönelik olan müdahale tarzı, yarattığı güvenlik sorunlarının yanı sıra, örgütsel gelişmenin ve etkili bir siyasal faaliyeti örgütlemenin önündeki en önemli engellerden biridir. İdeolojik-politik bakış açısının yön vermediği bir önderlik pratiği her şeyden önce önünü görme, siyasal faaliyetin öncelikli sorun alanlarını isabetli bir biçimde saptama, tahlil etme ve doğru bir müdahale sergileme başarısı gösteremez.

İdeolojik-siyasal eğitim ve donanım sorunu:

Partinin yıllardır üzerine gitmeye çalıştığı önemli sorun alanlarından bir diğeri, saflarındaki ideolojik eğitim ve donanım yetersizliğidir. Partinin ideolojik-politik plandaki açıklıklarına, bu çerçevede sağlam temellere oturan bir programa sahip olmasına karşın, bu halihazırda kadro ve militanlara maledilememiştir. Parti değerlendirmelerinde bu alandaki zayıflığın parti yaşamında ve çalışmasında yarattığı sorunlara pek çok vesileyle dikkat çekildiği halde, hala da anlamlı bir mesafe alınamamıştır.

Oysa, önderlik pratiğimiz ile siyasal faaliyetin örgütlenmesi alanındaki zayıflıklarımızın gerisinde, kadrolaşma alanında yaşadığımız zorlanmada, sanıldığından da önemli olan bu sorun alanı durmaktadır. İdeolojik-politik bakış açısının yol göstermediği bir önderlik pratiği dar sorunlarla uğraşmanın ötesine geçemez. İdeolojik-politik planda zayıflık taşıyan kadrolar ve mahalli organlar ideolojik çizgiyi ve stratejik öncelikleri gözetken bir siyasal faaliyeti örgütleme başarısını gösteremez.

Sağlam bir marksist bakış açısı edinmek ve bu temel üzerinde parti çizgisini daha derinlemesine kavramak öncelikli yüklenme alanlarından biri olarak ele alınmalı, yukarıdan aşağıya tüm partiyi kesen bu zayıflığın üzerine artık kesin bir kararlılıkla gidilmelidir. Bu sorunun pratik çözümü noktasında özellikle de İK’lara ve yerel önderliklere önemli sorumluluklar düşmektedir. Yapılması gereken, somut bir yönlendirme ve sıkı bir denetimdir.

Partiyi saldırılara karşı korumak:

Güçlü bir devrimci örgütün inşasında ve korunmasında siyasal polise karşı mücadelede deneyim kazanmanın, ilkelere ve kurallara dayalı bir örgütsel yaşamı oturtmanın önemi yeterince açıktır. Fakat bugün sorun bunun ötesinde bir önem taşımaktadır.

Özellikle son yıllarda siyasal polis çalışma tarzını değiştirmiş, kullandığı teknik ve yöntemlerde oldukça yetkinleşmiş ve önemli bir deneyim kazanmıştır. Devrimci kadro ve militanların bu yeni duruma karşı yeterli eğitim, hazırlık ve deneyimden yoksunluğu halen başlı başına bir sorun alanıdır.

Dolayısıyla, yeni dönemde güvenlik sorununun özü, siyasal polisin yeni çalışma tarzını tüm yönleriyle incelemek ve kavramak, bunu gözetken ve karşılayan yeni bir çalışma tarzını geliştirmektir. Yanısıra örgüt saflarında ilke ve kurallar konusunda büyük bir dikkat, titizlik ve ciddiyeti yerleştirmek ve elbette bunu devrimci militan kimliğin çok yönlü olarak geliştirilmesiyle birleştirmektir.

TKİP devrimin bayrağını yükseklerde tutacaktır!

TKİP III. Kongresi Bildirisi sol hareketin geline yerdeki tablosunu şöyle özetlemekteydi:

“Devrimci ve reformist kanatlarıyla geleneksel sol hareket, ’90’lı yılların ortasından itibaren sürekli bir gerileme ve çözülüş süreci içerisinde. Bu süreç içerisinde reformist akımlar daha da sağa kayarlarken, halkçı devrimci-demokrat akımlar bir yandan örgütsel bir tasfiye, öte yandan devrimci kimlik yönünden sürekli bir erozyon yaşayageldiler.

“Bu sürecin geline yerde bir devrimci irade kırılmasına vardığını, devrimci hareketimizin en temel ilkesel ve ideolojik kazanımlarının adım adım terkedildiğini görüyoruz. Birbirini izleyen yeni tasfiyeci yönelimler, devrimin stratejik sorunlarına ve önceliklerine tam bir ilgisizlik, Kürt sorunundaki kuyrukçu sürüklenişler, reformist solla ilkesel ve ideolojik ayırım çizgilerinin silinmesi, ihtilalci örgüt sorunundaki ilkesel ve pratik duyarlılığın fiilen bir yana bırakılması, bir arada bunun güncel yansımalarıdır...”

Biz burada, bu değerlendirmenin bir yıl sonrasında, tüm yeni gelişmelerin bu değerlendirmeyi ayrıca doğruladığını, ona ayrı bir anlam kazandırdığını vurgulamak istiyoruz. Geleneksel soldaki tasfiyeci çözülüş ve sürüklenişler bir dizi yapı ve çevre üzerinden artık gözler önündedir. Eski örgütler ya tümünden tasfiye

olmakta, ya da devrimci konumlar terkedilerek reformist-legalist zeminlere geçilmektedir. Yazık ki geline yerde artık farklı parti, örgüt ve grupların oluşturduğu bir “devrimci hareket” olgusundan sözedebilecek durumda değiliz.

Böyle olmadığını bize solun kümeleniş tablosu da tüm açıklığı ile göstermektedir. Bugün TKİP’yi dışında tutarsanız, solda iki ana kümelenme alanı var. Bunlardan ilki legal reformist parti ve çevrelerden, ikincisi ise Kürt hareketi eksenli grup ve çevrelerden oluşmaktadır. Her şeye rağmen devrimci sayabileceğimiz bazı çevreler ise bunlardan birinin ya da ötekinin, bazen de her ikisinin yanında, daha uygun bir ifadeyle, yedeğindedirler. Olmayan ise devrimci bir kümelenme, devrimci eksende bir odaklaşmadır. Zira ortada bunu olanaklı kılacak bir devrimci güçler tablosu yoktur.

’90’lı yılların ikinci yarısında başlayan yeni tasfiyeci kırılma ve sürüklenmenin geleneksel halkçı hareketin geride kalan temsilcilerine hazırladığı akıbetin bugün ortaya çıkardığı sonuç budur. Devrim yapma iradesi yitirilmiş, devrimci örgüt zemini terkedilmiştir. Aynı anlama gelmek üzere, ideolojik kırılmayı örgütsel tasfiye tamamlamıştır.

Halkçı akımlar toplamının yapısal zaafiyeti onlara bu akıbeti zaman içinde hazırlayacaktı, TKİP bunu ideolojik eleştiri içinde bütün açıklığı ile baştan öngörmüştür. Ama yazık ki süreç bizim öngördüğümüzden de kötü yaşanmış ve sonuçlanmıştır.

Bu tablodan çıkan sonuç şudur: Türkiye’nin devrimci geleceğine hazırlanma görev ve sorumluluğu hiç değilse bugünkü durumda yalnızca komünistlerin omuzlarındadır. TKİP, devrimci sınıf programı ve çizgisiyle, sınıfla devrimci birleşme hedefi doğrultusunda sergilediği ısrarlı ve inatçı pratiğiyle, devrimci örgüt konusundaki tutarlılığı ve kararlılığıyla, yılların mücadelesi içinde geliştirdiği yeni kültürü ve biriktirdiği moral değerleriyle, temsil ettiği yeni devrimci direniş çizgisiyle, tüm bu açılardan aldığı mesafe ile bugün bunun koşullarına fazlasıyla sahiptir.

TKİP III. Kongresi Bildirisi’nin solun durumunu tespit eden değerlendirmesi de bu aynı gerçeğin vurgulanmasına bağlanmakta idi: *“Partimiz, bugüne kadar olduğu gibi bundan böyle de soldaki her türden tasfiyeci eğilime karşı ilkeli mücadelesini sürdürecektir, devrimci ilkelere, politikadan ve örgütten hiçbir koşulda taviz vermeyecek, gerekirse devrim yolunda tek başına yürüme iradesi ve kararlılığını gösterecektir...”*

EKİM

EKİM, Sayı: 269, Kasım 2010

(www.tkip.org)

Almanya’da gece çalışmalarından...

TKİP’nin 13 Kasım günü “Ya Kapitalist Barbarlık Ya Sosyalizm” şiarıyla gerçekleştireceği merkezi gecenin çalışmaları Almanya’nın çeşitli kentlerinde yoğun bir şekilde devam ediyor.

Dortmund

Dortmun’da gece çalışmalarının temel eksenini ev ziyaretleri oluşturuyor. Bu ziyaretlerde güncel-politik gündemler ele alınıyor.

Ayrıca gece için çıkartılan materyallar emekçilere yaygın bir biçimde ulaştırılıyor. Bunun için, gerçekleştirilen kitlesel etkinliklere katılım sağlanarak gecenin çağrısı yapılıyor.

Benzer bir biçimde el ilanları ve gece afişleri Dortmund’da yaygın bir biçimde kullanılıyor.

Hamburg

Çalışma kapsamında gece afişleri, demokratik kurumların ve esnafların duvarlarına ve pencerelerine asıldı. Hamburg’un en kalabalık semtleri olan Altona Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ve Sternsanze’ye gece afişleri yapıldı. Türk ve Kürt işçi ve emekçilerin yoğun olarak bulunduğu semtlerde ve kahvelerde gece ile ilgili çağrı bildirileri dağıtıldı. Hamburg’da yapılan Yılmaz Güney anma etkinliğinde ve Dersim Spor’un düzenlediği etkinlikte hem gece çağrıları dağıtıldı hem de gece biletlerinin satışı yapıldı. Bilet satışı için gerçekleştirilen ev ziyaretlerinde güncel politik konular üzerine sohbet edildi.

Yapılan çalışmalar kapsamında 500 bildiri ve 300 afiş kullanıldı.

Essen

Yaygın ev ziyaretleri gerçekleştirilerek güncel-siyasal gelişmeler ele alınıyor. Ayrıca gece materyallerinin en geniş emekçi kitlelere ulaştırılması için her türden kitlesel etkinlikte (geceler, toplantılar, düğünler) gecenin çağrısı yapılıyor, emekçiler geceye davet ediliyor ve bilet satışları gerçekleştiriliyor. Etkinlik afişleri de başta emekçi semtleri olmak üzere, merkezlerde yaygın olarak kullanılıyor.

Alaattin Karadağ yoldaşın anısı önünde saygıyla eğiliyoruz...

Ölüm Orucu Direnişi'nin benim için anlamı

Alaattin Karadağ

(Cezaevi ve Zindan Direnişi Süreci Üzerine Değerlendirmeler'den...)

ÖO direnişi her şeyden önce yeniden doğmaktır. Umudu, direnci, sevdayı hücre hücre eriyen bedenlerimizle yeniden var etmektir. F tipi cezaevi saldırısıyla teslim alınmak istenen toplumun öznelere devrimci güçler şahsında tüm toplumun direnme umudunu, geleceğe yönelik olan inanç ve özlemleri öldürmek, öncüsüz bırakmaktır. Katliamlarla bir teslimiyetçilik, bir muğlaklık yaratmak, yıkım programlarını rahatça hayata geçirmektir. Bu yıkım ve katliamlar Türkiye'nin AB'ye giriş sürecinde bizzat ABD, AB'li emperyalistlerin dayatmaları ve destekleri doğrultusunda olmuştur.

Dışarıdayken 99 Ulucanlar katliamı sonrasında Habip yoldaşı İzmir işçi-emekçilerine yeterince anlatamamanın, hak ettiği görkemli cenazeye katkı sunamamanın burukluğu vardı içimde. Her şey ani olarak gelişmişti ve biz ilimizde inisiyatif gösterememiştik. Kendi cephemden bu boşluğun acısını pratik faaliyetlerle doldurmaya; kuş, afiş, bildiri, yazılama vb.'ne olabildiğince yoğunlaşmaya çalıştım. 2000'de hücre karşıtı ve Ulucanlar katliamının yıldönümü kampanyalarında çalışmalar doruğa ulaşmıştı. Derken 20 Ekim 2000'de SAG ve ÖO gündeme geldi.

Partimizin ve içerideki yoldaşların yaptıkları açıklama ve yazılar süreç üzerine epey bir açıklık ve duygu yoğunluğu yaratıyordu. Partimiz bu süreçten olabildiğince güçlü çıkmalıydı. Habip ve Ümit yoldaşların bize devrettiği bayrağı dışarıda en yükseklerden taşımalı, kitle-sınıf çalışmasında olabildiğince derinleşip, bu direnişin anlam ve önemini sınıfa anlatmalı, desteğini almalıydık. Günler ilerleyip ölümler yaklaşırken, bizim ildeki çalışmalarımız genel propaganda-ajitasyonu geçemiyordu. Şüphesiz bizim faaliyetimizin il'de tek illegal faaliyet olması, açık alan çalışmalarını bile aşan bir tempoyla yaygın yapılması çok önemliydi. Sürecin bütünü düşünüldüğü zaman çok daha büyük bir enerji sarf edilmeliydi.

Derken 19 Aralık katliamı ve Hitler faşizmini bile aşan dehşet görüntüleri geldi... Bunun karşısında aynı zamanda TV ekranlarını işgal eden, insanda hayranlık yaratan direniş, halay, feda eylemleri görüntüleri... O esnada keşke ben de yoldaş ve siper yoldaşlarımın yanında, aynı sade ve kahramanlıkta, aynı kulvar ve barikatta olup dövüşseydim vb. karışık duygu yoğunluğunu yaşıyordum. 19 Aralık'ta katledilenlerin fotoğrafları sosyalist basında yayınlandığında, her biri bir güneş parçasıydı adeta benim için. Katliamdan sonra ilk tepkiler gösterildi. Dışarı için bir suskunluk fesadı başlarken, içerisi için çok daha genel bir direniş sözkonusuydu. Günler ilerleye dursun, ilk mermi 21 Mart'ta Cengiz Soydaş'tan geldi. Şehitlerimizin üzerine her gün bir yenisi eklenirken, dışarıda bir şey yapamamanın yoğun burukluğunu ve ağırlığını yaşıyorduk. Hiçbir yoldaşa mektup dahi yazamamıştım. Korkunç bir ağırlıktı bu. Sonra yazarak görecektim ki, insan gerçekten yeter ki istesin ve bu uğurda gereken çaba, emek ve fedakarlığı gösterdikten sonra yapamayacağı hiçbir şey yoktur.

Bu karışık duygu yoğunluğuyla 14 Nisan 2001'de gözaltına alındım. İlk alınır alınmaz sonuna kadar direnmekte hiçbir tereddüdüm yoktu. Adeta ÖO'na şubeye gelir gelmez başlamıştım. O esnadaki gücümü

partimden, yoldaşlarımdan almıştım. İşkence seansları başladığında canım yoldaşlarım bir bir karşıma dizildiler. Habip mavi gözleriyle “sakın ha kendini bırakma!” diyerek yanımdan geçmişti. Ardından Ümit, Hatice, Muharrem zafer gülüşleriyle bir bir yanımdan geçiyorlardı. Buca'ya gittikten sonra Hatice yoldaşın şehit düştüğü haberi gelmişti. İçimi tarif edilemez bir kin ve coşku kaplamıştı. Zira Hatice yoldaşla birlikte kısa süren bir bölge çalışmamız olmuştur. Apayrı bir coşku ve duygular yaşatmıştı, ondan çok şey öğrenmiştim. Dışarıda kendi ellerimle gömmek, ismini tırnaklarımla duvarlara kazımak isterdim. Devrettiği bayrağı, kızıl bandı ben almalıydım. Onun gibi başı dik sonuna kadar taşınmalıydım.

Hiç beklemeden AG'ye başladım. Asıl hedefimse ÖO gibi görkemli bir direnişte yüreğimi tutuşturup yer almaktı. Safları sıklaştırmalıydım. Düşenin devrettiği bayrağı yükseklerden devrilmeliydim. Süreç zor bir süreçti ve başka bir alternatif de sunmuyordu. Ya bu sürece göğüs gerecektim ya da diğerleri gibi düşecektim. Yıllardır verilen emeğin karşılığı burada meyvesini veriyordu. Bu süreçte şehit de düşebilirdim, sakat da kalabilirdim, organlarımı bir bir bitirerek bitkisel bir hayata düşebilirdim. Benden önce yola çıkanların son durumları sürekli basına yansıyor. Hiçbirinin benim için önemi yoktu. Tek önemli olan şey partinin ve devrimin çıkarmasıydı. Etimle kanımla partimi büyütme, bulunduğum direniş mevsizinden partimin bayrağını dalgalandırmak boynumun borcuydu. Nitekim eksiğiyle fazlasıyla buna uygun davranmaya çalıştım. Daha çok ... ile mektuplaştığım için bu konuyu ona defalarca attım ve ekiplerde yer almak için soluğumu ve yüreğimi tutmuş hazır kıta beklediğimi söyledim. Dışarıdaki yoldaşlara da (İzmir) bu konuyu aktardım ve 6. ekipte kervana katıldım. Her an R..., M... ya da başka bir yoldaşın şehit düştüğü haberi gelebilir diye yüreğim hep avuçlarımda kaldı.

F tipi cezaevlerinin İzmir cephesi 19 Aralık sonrasında, 2 Ağustos'ta hayata geçirildiği için psikolojik yoğunluklu fiziki saldırılarla geçti. “Ha bugün ha yarın götürecekler” düşüncesi-beklentisi insanlarda ataleti, beklemeci ruh haline sokuyordu. Zayıf insanların sabrı ve değerlerini yitirdiği tablo karşısında kimileri de düşmana sığınmıyordu. 19 Aralık ve sonrasında 8'i aşkın ... düşmana sığınmıştı (kimileri 19 Aralık esnasında, kimileri de görüşe giderken. Bu arada hastanede ÖO'nu bırakıp da hain ilan edilenleri saymıyorum). Benim kaldığım koğuştaki 3 bağımsız tip de adli koğuşa gitmek için dilekçe vermişlerdi. Bu gelişmeler Buca'daki atmosferi epeyce geriye götürüyordu. İnsana müthiş bir psikolojik savaş verdiriyordu. Direniş ve teslimiyetçilik, kahramanlık ve ihanet içiçeydi. Ölüm ile ölümüne yaşamı savunmak ince bir şeritle ayrılıyordu.

(...)

Cezaevi süreci bir yıl sürdü. Ama yoğun derslerle dolu dolu geçti. Bu süreç benim için çok öğreticiydi. Eksikliklerimi, zaafılarımı, hatalarımı, üstünlüklerimle birlikte daha da yakından gördüm. Partimi etimin bir parçası olarak kendime çok daha yakın hissettim; gözüm, kulağım, kanım, nefesim her şeyimdi. Partimizin programı her geçen gün daha da güncelleşip görkemleşirken, 25-30 yıllık devrimci yapıların programatik olarak nasıl da çöktüğünü, iflas ettiğini, üstelik üst kadroları üzerinden daha da yakından tanıma şansım oldu. Bunları daha önce bilmeme rağmen, belki

onlarca kitap dahi okusam bu kadar şeyi kavratamazdım. Yaşayarak görmek çok daha bambaşka, daha da öğreticiydi.

Cezaevi öncesi süreçte olanaklar var olmasına rağmen teorik birikimimi geliştirememiştim. İçeride bunun eksikliğini yakıcı bir şekilde hissettim. (Şüphesiz bu o dönem bölgede yaşadığımız sorunlardan ayrı düşünülemez.) Kendimi partimizin bir militanı, bir parçası olarak tanımlamama, bu kadar yıldır parti saflarında olmama rağmen hala birçok kitabımızı, aynı zamanda marksist-leninist klasiklerin büyük bir kısmını okumamış değilim. Komünist bir militanın taktik-güncel politikada ustalaşabilmesi, yaratıcı olabilmesi için teorik birikimimizi, klasikleri içselleştirmesi hayati bir önem taşımaktadır. Yani F tipi cezaevleri süreci, oradaki ortam ve olanaksızlıkları ve her an gözaltına alınıp bu hücrelere atılabilme durumunu göz önünde bulundurursam; partimden ve yoldaşlarımdan alacağım güçle teorik birikim ve düzeyimizi klasiklerle birlikte içselleştirme, kavrama, taktik güncel politikada ustalaşma-yaratıcı olma gibi bir görev ve sorumluluk duruyor önümde. Ayrıca örgütlü mücadele içerisinde yetişen genç yoldaşların her an bu hücrelere atılabileceklerini göz önünde bulundurursak; teorik birikimlerini geliştirme, militan bir tutum alma-direnme reflekslerini etkin kılmalarını sağlamalarına özel bir önem vermeliyiz. Habip yoldaşla birlikte bir çıkış açan partimizin önemli bir direnme geleneği ve birikimimiz var. Bu konuyu PYO-MYO ve birtakım broşürlerle eğitim konusu yapmalıyız. Herkesten önce bu süreçte direniş içerisinde yer alan yoldaşlara büyük görevler düşmektedir.

Düzen çözümsüzdür. Her geçen gün devrim ordusunu büyütme, geliştirmektedir. Düzenin çürümüşlüğü, devrim-karşı devrim çatışmasını bu kadar yakından, bu kadar net yaşadıkten sonra komünist siyasal mücadele içerisinde yer almaktan başka bir alternatif olduğunu düşünmüyorum. Yıkılmayan mahkum olan Türkiye Cumhuriyeti topraklarında kitleleri birleştirecek iktidar aday, devrim kurmayı tek parti partimizdir, Türkiye Komünist İşçi Partisi'dir!..

Emperyalist ve yerli tekellerce yapılan F tipi cezaevi saldırısına karşı başlatılan ÖO direnişi ve eylemlilikler yeni bir sürece girmiştir. Devrimci hareket önemli bir mevsizini yitirmiştir. Bedeller çok büyük olmuştur. Ve herşeyden önce biz ideolojik-politik zaferimizi 19 Aralık'ta kazandık. Bu görkemli direniş tarihte ve kitle hareketinde hakettiği yeri er ya da geç alacaktır. Bu bereketli topraklar bağrılarına aldığı direnç çiçeklerini kat be kat aşan devrimciler yetiştirecektir. Buna inancımız sonsuzdur.

Bu bilinç ve inançla tekrar gözaltına alınıp hücrelere atılsam, tekrardan böylesine görkemli bir direnişe karşı karşıya kalsam, hiç tereddüt etmeden bedenimi ölümüne yatırırdım. Bir kere partimle bu sevdayı yaşadım ben, bundan artık ölümüne de olsa vazgeçemem.

Ümit yoldaşın partimizin kongre kapanış konuşmasında dediği gibi; “Artık uğrunda tereddütsüz savaşıcağımız, tereddütsüz öleceğimiz, gözbebeğimiz gibi koruyacağımız partimiz var!”

Umutla, dirençle, sevgi ve bağlılıkla...

Nurettin

7 Eylül 2002

EKİM, Sayı: 269, Kasım 2010
(www.tkip.org)

İstanbul’da “Ekim Devrimi ve Ulusal Sorun” paneli...

Marksizm ve Ekim Devrimi’nin Işığında Kürt sorunu

BDSP tarafından İstanbul’da düzenlenen “Ekim Devrimi ve Ulusal Sorun” başlıklı panel 7 Kasım Pazar günü gerçekleşti. Aksaray’da Su Gösteri Sanatları Merkezi salonunda gerçekleştirilen panele konuşmacı olarak Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır, DEP Eski Milletvekili Mahmut Alnak ile BDSP temsilcisi katıldı.

Alaattin Karadağ şahsında devrim şehitleri anıldı

Panelin gerçekleştirildiği salon devrimci şiarları içeren çeşitli pankartlarla donatıldı. Ayrıca salonun girişinde oluşturulan köşeye, Alaattin Karadağ, Habip Gül, Ümit Altıntaş ve Hatice Yürekli’nin fotoğrafları konularak Parti şehitleri anıldı. Yeni Ekimler’in partisinin 12. yılı selamlandı.

“Kürt sorunu yalnızca bir dil ve kültür sorunu değildir, ülke sorunudur”

Panelde ilk sözü alan **Mahmut Alnak** sözlerine Habip Gül şahsında devrim şehitlerini saygıyla anarak başladı. Ayrıca Alaattin Karadağ’ın polis tarafından katledilmesinden bahsederek, bu cinayetin ilk olmadığını, devletin Uğur Kaymaz, Ceylan Önkol, Engin Çeber gibi katliam örnekleri verdiğini, bundan sonra da faşist düzen sürdüğü müddetçe başka Alaattinler’in olacağını vurguladı.

Alnak, Kürt halkının tarihsel ezilmişliğini çeşitli dönemlere ait örneklerle ortaya koydu. Ulusal sorunun çözümünün sömürgeci egemenliğin yıkılmasından geçtiğini belirtti. Alnak konuşmasının devamında Türk halkına bölünme fobisinin dayatıldığını ifade etti.

Konuşmasında Ekim Devrimi’ne de değinen Alnak, devrimin ulusal sorunun çözüm sürecini başlatmış olmasına rağmen tamamlamadığını ifade etti. ‘70’li yıllarda sosyalist kimliğin ulusal kimliğe göre ön planda olduğunu vurgulayan Alnak ‘80 darbesi ve ‘90’daki yıkılışın ardından sosyalizme ilişkin bakış açılarının değiştiğini söyledi. Alnak sözlerini “*Biz sosyalistler Kürdistan ve Türkiye halkları arasında köprü olabilirsek, sorunu da çözmeyi başarabiliriz. Bunları başarabilirsek, bu ceberrut devleti ve düzeni yıkarız, özgürlük yolunda mücadelemizi kazanabiliriz!*” diyerek tamamladı.

“Ulusal sorun özünde sınıf sorunudur”

Alnak’ın ardından söz alan **Volkan Yaraşır** ise sunumunu iki bölüm halinde yaptı. İlk bölümde Marksizmin ulusal sorunu ele alışı üzerinde duran Yaraşır, ikinci bölümde ise ağırlıklı Ekim Devrimi ve Türkiye’de ulusal sorun bağlamında konuştu.

Yaraşır, Marks ve Engels’in ulusal soruna ilişkin parametrelerini üç başlık altında toplayarak bir anlatım gerçekleştirdi. Ardından Lenin’in ulusal soruna yaklaşımına ve Ekim Devrimi deneyimine değindi. Bu dönemi eski ve çok uluslu devletlerin çözülme süreci biçiminde tanımlayan Yaraşır, Lenin’in bu koşullarda “ulusların kendi kaderini tayin hakkı” şiarını formüle ettiğini belirtti.

Yaraşır konuşmasını şöyle sürdürdü: “*UKKTH,*



bağımlı uluslarına seslenmelidir. Düzeni en zayıf kolonundan yıkabilmektir. Hindistan’da Gandhi kast sistemine vurarak İngiliz sömürgeciliğini kırar, Castro Küba’da orduya vurur, Çarlık Rusyası’nda ise kırılma noktası da yumuşak karnı da ulusal sorundur. Lenin de buraya vurur. Lenin için UKKTH Avrupa devrimiyle bağ kurmak ve kendi proleter devriminin önünü açmak demektir.”

“TEKEL işçileri çözümün yolunu gösterdi”

Sol harekette küçük burjuva radikalizminin dönemi kapanırken bayrağı PKK’de temsil edilen bir başka radikal küçük burjuva hareketin aldığını belirten Yaraşır, bu hareketin her şeye rağmen çok anlamlı bir ivme yakaladığını, ancak devrimci bir işçi hareketi olmadığını sınırlarına dayandığını ve artık onun da döneminin bittiğini söyledi.

Konuşmasının son bölümünde, ulusal sorunun esasta sınıflar sorunu olduğunu ve sınıf mücadelesinin güçlendirilmesi halinde bu sorunun da çözüleceğini belirten Yaraşır, Kürt halkı içerisindeki sınıfsal ayrışma ve saflaşma tablosuna değindi. Kürt burjuvazisinin TUSİAD’ın acentalığına soyunduğunu söyledi. Kürt işçilerinin de TEKEL’lerde Marmaray’larda, UPS’de olduğu gibi kendi sınıf kardeşleriyle birleşmesi gerektiğini vurguladı.

Kürt sorununda bir tarihsel momentumun yaşandığını belirten Yaraşır, “eğer devrimciler bu duruma müdahale ederse, muazzam bir dalga ortaya çıkar. 1848’de Marks’ın dediği gibi ‘Galya’nın horozu öter” diye konuştu.

“Ekim Devrimi çözdü, yeni Ekimler de çözecektir”

Yaraşır’dan sonra sözü alan **BDSP temsilcisi** konuşmasına, yapılan etkinliğin anlamı üzerine değinmelerle başladı. Türkiye’nin iki uluslu ve çok milliyetli bir ülke olduğunu, Kürt ulusunun ulusal haklarının yol sayıldığını ve diğer azınlık milliyetlerinin de sistematik baskı ve asimilasyona uğradıklarını vurgulayan BDSP temsilcisi, ayrıca Kürt sorununun çözümü konusunda yaşanan güncel tartışmalara değindi. Çok farklı çözüm iddiaları olmasına karşın sorunun sürdürüldüğünü, ancak sorunu köklü ve kalıcı çözecek bir başka yolun, devrimci çözüm yolu olduğunu belirten BDSP temsilcisi, ulusal sorunda tarihin gördüğü en ileri ve köklü çözümü Ekim Devrimi’nin sunduğunu, 93. yıldönümünde bunun hala güncel olduğunu belirterek

“*devrimci çözüm bayrağını biz taşıyoruz, Ekim Devrimi çözdü, yeni Ekimler de çözecektir diyoruz*” biçiminde konuştu.

BDSP temsilcisi konuşmasının devamında ulusal sorunun ortaya çıkışını ve tarihsel evrimini sınıfsal-tarihsel bir perspektifle ele aldı.

“Ekim Devrimi halklar hapishanesinin kilidini söktü”

Konuşmasının devamında Ekim Devrimi deneyimiyle ilgili konuşan BDSP temsilcisi, devrimin bir halklar hapishanesinin kilidini söktüğünü, prangalarını kırdığını belirtti. Devrimin ilk yaptığı işlerden birinin tüm ezilen uluslara kendi kaderini tayin etme hakkını kayıtsız şartsız tanımak, diğerinin ise toprak devrimini gerçekleştirmek olduğunu belirten temsilci, devrimin kaderini de büyük ölçüde bu pratiğin tayin ettiğini söyledi. Ezilen uluslara tanınan özgürlük ve eşitlik şartlarının gönüllü birliğin zeminini döşediğini böylelikle halkların on yıllar boyunca sorunsuz biçimde birlikte yaşadığını vurguladı. Kabile topluluklara dahi ulusal kimliklerini geliştirme olanağı tanındığını ifade eden temsilci, ‘90’daki yıkılıştan sonra bile halkların Ekim Devrimi’ne ve Lenin’e hep sempatiyle baktıklarını söyledi. Konuşmasında ayrıca ulusal baskı ve eşitsizliğin sınıfsal baskı ve eşitsizliğin görünümü olduğunu vurgulayan temsilci, Sovyetlerin yıkılışının ardından ortaya çıkan ulusal sorunların ise bu temelde anlaşılması gerektiğini hatırlattı.

BDSP temsilcisi konuşmasında ayrıca Kürt sorununa ve PKK’nin evrimine değindi. Kürt ulusal uyanışının ‘80’lerde PKK önderliğinde büyük bir gelişme gösterdiğini, PKK’nin bu dönemde devrimci bir program altında mücadelesini yürüttüğünü, ancak sorunu bir toprak devrimi bağlamında ele almakla birlikte daha çok politikada ulusal kimlik ve özgürleşme sorununun esas olduğunu, bu mücadelenin ‘90’lı yılların başında sınırlarına dayanarak bir yol ayrımına geldiğini, PKK’nin bu noktada mücadeleyi sosyal bir temelde derinleştirmek yerine ulusal haklarla sınırlayarak, düzen içi çözüm yoluna girdiğini, bunun trajik bir sonla bitmekle birlikte Kürt sorununun kendisini yeniden tüm kapsamıyla gündeme soktuğunu, ama devletin sorunu kökten çözmeye niyetinin olmadığını belirten BDSP temsilcisi, tek çözümün “yeni Ekimler yaratmak”tan geçtiğini vurguladı.

“Yeni Ekimler’in partisinin saflarında her milliyetten devrimci işçiler var”

Konuşmasının sonunda ise Yeni Ekimler’in partisinin komünizmi hedeflediğini ve bünyesinde her milliyetten komünistlerin olduğunu, Alaattin Karadağ’ın Arap, Habip Gül’ün Kürt, Ümit Altıntaş’ın Türk milliyetinden olduğunu vurgulayan temsilci, kurtuluş için bu bayrak altında mücadele edilmesi gerektiğini söyleyerek konuşmasını tamamladı.

BDSP temsilcisinin konuşmasının ardından sorular üzerine kapsamlı ve zengin tartışmalar yapıldı. Panele yaklaşık 200 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Paşabahçe kazandı, sıra BETESAN'da!

“Direnen işçiler kazanacak!”

BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan, kaleme aldığı güncesiyle direniş sürecini kamuoyuyla paylaşıyor.

85. gün...

(...) + *İvme Dergisi*’nden mühendis arkadaşlar direnişi ziyarete geldiler. Direnişler ve sektörün durumu üzerine konuştuk. Kendi alanlarından, mühendislerin yaşadıkları sorunlardan bahsettiler. Kamuoyundaki direnişlere olan ilgisizlik üzerine konuştuk. (...)

Ücret sorunu yaşayan bir işçi amcayla sohbet ettik. Taşeronlar her zamanki gibi işçileri oyalamada ustalıklarını sergiliyorlar. (...)

İşçiler bir o yana bir bu yana koşup duruyorlar. İş girmek için uğraşıyorlar herhalde çadıra geldiler, ne yaptığımı sordular ben de direnişi anlattım. Sabıkalı oldukları için tersanelerde çalışıyorlarmış. Tersanelerde sabıkalı insan gerçekten de çok. (...)

Devrimci İşçi Hareketi’nden arkadaşlar direnişle dayanışmak için bize bir pankart hazırlamışlar. “BETESAN’da Direniş Kazanacak! BETESAN İŞÇİSİ” imzalı bir pankart. Dayanışmalarından dolayı arkadaşlara teşekkür ederim. Pankartı asınca BETESAN patronu da hemen cama çıktı pankarta bakıyor. (...)

86. gün...

(...) “Daha önce ben sizi nasıl görmedim ya arkadaşlar” diyen bir işçi arkadaş geldi. Servislerle gittikleri için görememiş. Direnişi anlattım. Kartal’da yaptığımız eylemi görmüş, oradan tanımış bizi. Ulusal sorun üzerine biraz sohbet ettik. Bizim çok şanssız olduğumuzu söylüyor. O gün maç vardı, bir de Kartal Meydanı’nda gürültülü bir konser. (...)

Yalova taraflarında işçilerin daha duyarlı olduğunu söylüyor arkadaş. Daha önce bir çok eylemlere katıldığını, mücadele ettiğini söylüyor ama değişen çok bir şey yok diyor. Bizim üzerimizden geçen insanlar var diye çirkin kelimeler sarfetmeye başladı. “Yani bir mücadele veriyorsan kendin için mücadele veriyorsun. Birilerinin çıkarları dediğin, taşeronların kullandığı ağız” dedim. “Böyle düşünmen yanlış” diye ekledim. “Yani çok bir yere varamadık” diyor. “Tamam, çok zordur ama böyle konuşman doğru değil” dedim. Kalktı gitti.

(...) Telefon çaldı, Türkan Albayrak arıyor direniş kazanımla sonuçlanmış. Direnişin kazanımla sonuçlanmasına çok sevindik. İlk bizimle, benimle paylaşmak istemiş. Sınıf mücadelesinde direnişlerin zaferle bitmesi bizim için çok anlamlı. Direnen işçiler kazanacak! Direne direne kazanacağız!

87. gün...

Bugün direnişin 87. günü. Çadırı kuruyoruz yoldaşlarla. Sabah kahvaltısını birlikte çadıra yaptıktan sonra YÖK eylemi için Sirkeci’ye, buluşma yerine gidiyoruz. Ancak oraya vardığımızda herkes tramvay durağında bekliyor. Biz Sirkeci’de toplanılıp tramvay işgal edilecek zannediyoruz. Kimsenin istasyondan çıkmamasına şaşırдық. Biz liseli arkadaşlarla işgal ediyoruz. Sonra öğrendik ki toplanma yeri istasyonun içi imiş. Biz yanlış biliyormuşuz. Orada toplandıktan sonra tramvayla eylem alanına doğru yola çıktık. Tramvayın içinde marşlarla alana çıktık. Kitle kortej halinde Beyazıt meydanına yürüdü. Burada basın açıklaması Kürtçe ve Türkçe okunduktan sonra, biz bildiri dağıtımı yaptık. Basın açıklaması bitince rotamızı



direniş alanına çevirdik.

88. gün...

Akşam yola çıktık. Ankara’ya YÖK’ün kuruluş yıldönümünü protesto etmek için öğrenci arkadaşlarla birlikte. Yolda arabamız bozuldu, eylemi nerdeyse kaçıracaktık. Belirlenen yoldan kortejler eşliğinde alana doğru yürüyüşe geçtik. Ben de Ekim Gençliği’nden arkadaşlarla yürüdüm. Alanda bir konuşma yaptım direniş sürecini anlatan. Eylemin bitmesiyle biz de otobüslerle geri döndük.

90. gün...

(...) Ayakkabısının önü parçalanmış. İş ayakkabısının. “Hayırdır niye değiştirmiyorsun?” diye sordum. İş bitecek diye vermediler diyor. Bir de usta bana akıl veriyor, “Bu işler tek başına olmaz, böyle pasif direnişlerle hakkını alamazsın, vurmak gerek” diye söylüyor. “İyi güzel söylüyorsun eleştiriyorsun da kendin bir ayakkabıyı alamamışsın” dedim. Sorunların nasıl çözüleceğini soruyor, herkesin duyarsız olduğunu söylüyor. Beş kişiyi geçmiyor duyarlı insanlar diyor. Ben de “Bu işlerin yöntemleri var onları kullanmaz isek senin dediğin gibi kahraman oluruz” dedim. İş yetişmek için gitti. Eski bir BETESAN işçisi servisten çadırın önünde indi. Direniş üzerine sohbet ettik. Ben anlatmaya başlamadan, anlatmaya gerek yok ben internetten takip ediyordum dedi. Yan sanayide çalışıyormuş. Sohbet ettik işe yetişmek için kalktı. Kaç gündür buradan geçip duruyor, “Hayırdır ya ne yapıyorsun bir o yana bir bu yana gidiyorsun” dedim. İşe giriş yapacakmış, yılların işçisi, ama diploması yokmuş, uğraştırıyorlarmış. Bir yere başvurmuş, başka bir yerden davalık olduğu taşeron işçiyi tespit etmiş, işe aldırılmamak için elinden geleni yapıyormuş, işe almamak için oyuyorlarmış. Yani herkes kendi sınıfının çıkarları için bir şey yaparken işçilerin de mücadele etmekten başka seçenekleri olmadığı bugün gün gibi ortada. İşçi “Ankara’dan ne zaman geldin, ne var ne yok oralarda?” deyince şaşırdım. “Sen nerden biliyorsun abi” dedim internetten takip ediyordum gelişmeleri diyor. BETESAN’ın önüne yapılan yazılamaları görmüş. Çıkarmak için nasıl uğraştıklarını da görmüş. “Siz de o çıkmayan boyadan var mı?” diyor. “Ne yapacaksın?” dedim. “Benim de alacağım var eğer ödenmez ise ben de sizin yaptığınız gibi onu teşhir edeceğim” diyor. “Valla ben bilmiyorum” dedim.

Memleketten yeni gelmiş bir işçi arkadaş geldi çadıra. Derneğin eski yerine bakmış taşındığını görünce umudu kesmiş. Bu arkadaşın Tuzla’da ve Zonguldak’ta yaşadığı sorunları çözmüştük. İş başvurusu yapmış, taşeron sertifikayı bizden alırsa işe alırsak demiş. 150

TL olan sertifikaya 250 TL demiş. İşçi de kabul etmeyince işe almamışlar. Burada öyle bir şey ki. Her şeyden kâr etmeye çalışıyorlar, kendilerinin karşılaması gereken masrafi işçiye yüklüyorlar. “Bunların suçlusu sizsiniz” dedim. “Örgütlenip mücadele etmez iseniz, 20 TL yevmiye bile karşılaşırsınız” dedim. Memleketten bahsediyor, pamuk sektörünün artık o kadar işçi çalıştırmadığını, tarlası çok olanın geçindiğinden diğerlerinin bir şey yapamadığından yakınıyor. “Siz de bir dernek kurun” dedim. “Tarımda çalışan işçileri bir araya getirin ürettiğinize el koyun siz satın”. “Yok, öyle olmaz ki” diyor. Öğlen çadırı sıcakladı bir işçi arkadaş gazoz getirdi sağolsun bizi işçilerden başka düşünen yok. Emekli Sen’den Beyoğlu Şube Başkanı ve Kartal Şube Başkanı dostlarımız direnişi ziyarete geldiler. Çarşamba günü de bir ziyaret gerçekleştirecekler. Direniş üzerine sohbet ettik. İş arayan bir işçi arkadaş geldi, direnişi anlattım. “Çalışmak var iken neden burada bekliyorsun” diyor, anlatıyorum neden direniş yaptığımı. Her tarafta ağır bir koku var. Gemiye zehirli boya atıyorlar herhalde kokusu her yeri sarmış durumda. Bir işçi geldi çadıra daha önce sohbet ettiğimiz. “Tersane İşçileri Derneği varmış siz biliyor musunuz?” diyor. Burası dedik. Bak üzerimde yazıyor. İşten çıkmış,”Tazminat için dava açacağım yardımcı olur musunuz?” dedi. Durumu anlattı. Bütün her şeye imza atmış. Bu arkadaş 15 yıldır tersanelerde çalışıyor. (...)

Sloganlarla Metal İşçileri Birliği’nden arkadaşlar tersaneleri inletiyorlar. BETESAN patronu sloganlarla gelen işçileri görünce sanki cama yapışacak gibi oluyor. Metal işçileri arkadaşlarla çadıra soluklanıp oturuyoruz. Akşam çadırı birlikte topluyoruz.

Zeynel Kızılaslan: (0 505) 230 75 96
Tersane İşçileri Birliği Derneği:
(0 216) 701 22 11 (0 541) 664 70 83,
email:tersanel@gmail.com,
zeynelkizilaslan@gmail.com

Ereğli’de tersane işçileri kazandı!

Zonguldak Ereğli’deki tersaneler bölgesinde ücret gasbına karşı direniş başlatan tersane işçilerinin mücadelesi kazanımla sonuçlandı.

Aralarında **Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER)** üyelerinin de bulunduğu işçiler, 3 Kasım sabahı çalıştıkları gemi üzerinde oturma eylemine başladılar. Oturma eylemini 5 Kasım günü öğlen saatlerine kadar kararlılıkla sürdüren işçiler amaçlarına ulaştılar.

Ereğli’de kazanımla sonuçlanan direnişe ilişkin GEZ Denizcilik taşeron firma işçisi **Halil Karataş** gazetemize, öğle saatlerinde tersane müdürü ve taşeron firma patronuyla yaptıkları görüşme sonucunda ücret haklarını elde ettikleri bilgisini verdi.

Gemi İnşa Tersanesi’nde kaynak, montaj ve taş işlerini yapan 30 tersane işçisinin çalıştıkları gemi üzerinde geceli gündüzlü sürdürdükleri direnişleri tersane müdürü ve taşeron firmayla yapılan görüşmelerin ardından sona erdi. İşçilerin ücret alacaklarının yarısı ana firma olan Ereğli Gemi Tersanesi tarafından, diğer yarısı da GEZ Denizcilik tarafından ödendi.

Kızıl Bayrak / İstanbul



TEKEL işçilerinden birleşik mücadele çağrısı

Tek Gıda-İş Sendikası Genel Merkezi önündeki eylemlerini sürdüren TEKEL işçileri her pazar Taksim’de yaptıkları meşaleli yürüyüşler çerçevesinde dördüncü eylemlerini 7 Kasım akşamı gerçekleştirdiler.

Taksim Tramvay Durağı’na yürüyen TEKEL işçileri Galatasaray Lisesi önünde, “Polis terörüne ve cinayetlerine son!” dövizleri ve polis tarafından katledilen devrimci işçi Alaattin Karadağ’ın resimlerini taşıyan BDSP çalışanları tarafından karşılandılar. TEKEL işçileri beklenirken Alaattin Karadağ’ın devrimci kimliğine vurgu yapan konuşmalar gerçekleştirildi. Bekleyiş sırasında “Alaattin Karadağ ölümsüzdür!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir!”, “TEKEL işçisi yalnız değildir!” sloganları atıldı.

Aydınlar, sanatçılar, yazarlar ile ilerici ve devrimci kurumların da destek verdiği yürüyüşte “İş ve güvenceli iş ortamı için 4-C’ye hayır / TEKEL işçileri” pankartının yanısıra “Safınızı seçin TEKEL işçileri mi, sendika ağaları mı?” dövizleri taşındı.

Taksim Tramvay Durağı’nda sırasıyla Pınar Sağ, Paşabahçe direnişçisi Türkan Albayrak, BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan ve Alaattin Karadağ’ın abisi Abdullah Karadağ’a verildi. **Pınar Sağ**, TEKEL işçilerini selamlayarak, bu mücadeleyi sadece TEKEL işçilerinin değil, aynı zamanda kot işçilerinin, tersane ve maden işçilerinin de mücadelesi olarak görmek gerektiğini ifade etti. Ardından söz alan Türkan Albayrak, bundan sonra da mücadelesine devam edeceğini ve direnişte olan işçilerle beraber olacağını belirtti.

BETESAN direnişçisi **Zeynel Kızılaslan** ise zindanlarda verilen mücadelelere vurgu yaparak devrimci bir işçi olan Alaattin Karadağ’ı da anarak “Tersane işçileri olarak bu infazı lanetliyoruz” dedi. Son sözü alan Abdullah Karadağ, bu katliama yabancı olmadıklarını hatırlatarak duruşmaya çağrı yaptı.

Biz hazırız!

Konuşmaların ardından basın açıklamasını okuyan Cevizli TEKEL işçisi **Metin Arslan**, iş güvencesi, kadrolu iş ve insanca ücret istediklerini söyledi. Arslan, 2. TEKEL direnişindeki işçiler olarak sendika bürokrasisini teşhir ettiklerini ve bu süreç içerisinde kimlerin sendika bürokrasinin, kimlerin işçilerin yanında olduğunu gördüklerini ifade etti.

Diğer yandan aydınlar ve sanatçılar da TEKEL işçileriyle dayanışma amacıyla önlük giyme eylemi başlattı. TEKEL işçilerinin “4/C’ye hayır” yazılı önlüğü her gün bir sanatçıya devredilecek. Prof. Dr. Meryem Koray, eylemde önlüğü Pınar Sağ’a devretti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Haber-Sen’de tanıdık tartışmalar...



KESK’e bağlı Haber Sen Bursa Şubesi’nin 4. Olağan Genel Kurulu 6 Kasım günü gerçekleştirildi.

Divan adına yapılan konuşmada kamu mallarının özelleştirilerek hizmetlerin paralı hale getirilmesine ve taşeronlaştırmaya vurgu yapıldı.

Haber Sen Şube Başkanı Orhan Çakır, KESK’in devlet güdümlü sendikalara inat mücadele ettiğini söylerken KESK için gelinen noktanın ise üzücü olduğunu ifade etti. Siyasi gruplar arasındaki çekişmelerin mücadeleyi sekteye uğrattığını ve sendikaların tabandan uzaklaştığını söyledi. Ayrıca taşeronlaştırmaya ve PTT A.Ş. taslağına karşı mücadele etmek gerektiğini ifade etti.

Kişileri hedef alan, inandırıcılıktan uzak tartışmalar...

Bu konuşmaların yapıldığı genel kurulun ilk bölümü fazlası ile sakin bir atmosferde geçerken faaliyet ve bütçe raporlarının okunmaya başlaması ile birlikte Genel Kurul atmosferi gerildi. Faaliyet raporu görüşülürken kimi delegeler söz alarak yapılan faaliyetler hakkında işyerlerinde bilgilendirme yapılmadığı ve şube binasının yeri değiştirilirken bile hiçbir üyeye haber verilmediğini dile getirdiler. Bütçe görüşmelerinde ise şube adına alınan araçların özel

işlerde kullanıldığı gibi eleştiriler getirildi ve bu konu ciddi tartışmalara neden oldu.

Faaliyet ve bütçe görüşmeleri sırasında yapılan bu karşılıklı tartışmalar ise KESK’e hakim genel tablonun Haber-Sen Bursa Şubesi’nde de yaşandığını, tartışmaların sendikal anlayışlardan ziyade kişileri hedef alan inandırıcılık ve samimiyetten uzak bir içerik taşıdığını gösterdi.

Faaliyet ve bütçe üzerine yapılan tartışmalardan seçim gündemine geçildi. Burada yapılan tartışmalar ise bu ana kadar yürüyen tüm tartışmaların samimiyetsizliğini ortaya serdi.

Seçimlere ilk olarak iki liste ve bir bağımsız aday dahil oldu. Listelerin netleşmesinin ardından ise karşılıklı suçlamalar had safhaya ulaştı. Mevcut yönetimin devamı olan liste, muhalif listede yer alan Şube Denetleme Kurulu üyesi Ferik Yılmaz’ın toplantılara dahi katılmadığı eleştirisini getirdi. Ayrıca Haber-Sen Genel Sekreteri’nin Bursa’ya gelerek kendi desteklediği delegeler ile toplantılar yaptığını, ancak şubeye uğramadığını iddia ettiler. Muhalif listeyi oluşturan “Yurtsever emekçiler” ise yönetimi, yine kişiler üzerinden eleştirdi. Bu tartışmaların devam ettiği sırada “Yurtsever emekçileri” destekleyen bir delegenin ortak liste için anlaşma sağlandığını ancak Şube Başkanı Orhan Çakır’ın bu anlaşmayı ertesi gün reddettiğini açıklaması ise tüm kavganın koltuk hesabı üzerinden döndüğünü ortaya serdi.

Bu tartışmaların ardından “Yurtsever emekçiler” listelerini geri çekerek genel kurul salonunu terk etiler. “Yurtsever emekçilerin” ardından aday olan bağımsız delege de “*Böyle sendika olmaz!*” diyerek adaylıktan çekildi ve o da genel kurul salonunu terk etti. Aday olan bağımsız delege ve 10-15 delege daha bu tartışmalar sırasında Haber-Sen’den istifa edeceklerini dile getirdiler.

Muhaliflerin genel kurul salonunu terk etmesi ile birlikte salonda yeniden birlik beraberlik mesajları verilmeye başlandı. Mevcut yönetimi destekleyen delegeler söz alarak sendikaya sahip çıkma(!) çağrısı yaptılar.

Yapılan seçimlerde 225 delegenin 200’ü oy kullanırken geri kalan tek liste oyların tamamını alarak seçilmiş oldu.

Genel kurul boyunca delegelerin büyük çoğunluğunun salon dışında kulis yapması ve Haber-Sen’i ve kamu emekçilerini yakından ilgilendiren saldırılara karşı tek bir söz söylememeleri KESK’in içinde bulunduğu tabloyu bir kez daha ortaya serdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

İzmir Sendikalar Birliği sonuç bildirgesini açıkladı

Kuruluşunu duyuran **İzmir Sendikalar Birliği**, 31 Ekim günü yaptığı toplantının sonuç bildirgesini kamuoyuna duyurdu.

Birlik tarafından açıklanan “Sermayenin saldırılarına karşı İzmirli emekçiler şimdi daha güçlü!” başlıklı bildirmede, yapılan toplantının sendikali-sendikası, taşeron-kadrolu ayrımı yapmadan bütün işçilerin katılımıyla gerçekleştirildiği vurgulandı. Bildirmede toplantıda alınan kararlar duyuruldu.

Maddeler halinde sıralanan kararlar içerisinde, işyeri ve sanayi havzalarında taban örgütlülüklerinin kurulacağı, asgari ücret ve taşeronlaştırmaya karşı somut eylem takvimi oluşturulacağı belirtiliyor. Bu kapsamda Birlik’in “asgari ücretin tek taraflı belirlenmesine karşı insanca yaşanacak ücret talebiyle işçi ve emekçi havzalarında (Aliğa, Çiğli, Kemalpaşa, Torbalı vb.) örgütsüz işçilerin yoğun olduğu ilçelerde çalışma ve kampanyalar yürütmek” kararında olduğu ifade ediliyor.

Birlik bildirgesinde, ayrıca direnişteki işçilerle dayanışmayı yükseltme kararlılığı da vurgulanıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>



Eruslu'da baskılar sürüyor

Yüzbinlerce işçinin kölelik koşulları altında çalıştığı Gaziantep'te patronlar sendikal örgütlenmeye savaş açtı. Başpınar 4. Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu **Eruslu Sağlık Ürünleri** fabrikasında Petrol-İş'e üye olan işçiler işten atıldı.

Patron Öz İplik-İş'i getirdi

Eruslu patronunun kölelik dayatmalarına karşı çıkan işçiler sadece patron saldırısıyla değil, sendikal örgütlenmeyi kırmak amacıyla fabrikaya getirilen Hak-İş'e bağlı Öz İplik-İş Sendikası'na karşı da mücadele yürütüyorlar.

3 Kasım akşamı öncü işçilerden 4'ünü işten atarak sendikal örgütlenmeye karşı savaş açan Eruslu patronu, fabrika önündeki direnişi kırmak ve içerideki örgütlenmeyi baltalamak için mücadele sahnesinde esamesi okunmayan bir sendikayı, Öz İplik-İş'i maşa olarak kullandı. Petrol-İş üyesi Eruslu işçiler polis gözetimi altında önlerine konan sendika üyelik formlarına zorla imza attırılarak Öz İplik-İş'e geçirildi. Fabrika, petro-kimya sektöründe faaliyet yürüten bir işletme (ıslak mendil, çocuk bezi, ıslak havlu) olmasına rağmen tekstil işkolunda örgütlenmesi gereken bir sendika maşa olarak kullanıldı. Eruslu patronunun baskıları sonucu Petrol-İş üyesi 63 işçi sendikadan istifa ettirildi.

İşçinin ekmeğine kan doğruyorlar

Gaziantep'te yaşanan gelişmelere ilişkin görüşlerini aldığımız Petrol-İş Sendikası Adıyaman Şube Başkanı **Zeynel Eroğlu**, Türkiye işçi sınıfının sadece patronlarla değil, "kendine sendika diyen ne idüğü belirsiz birtakım güçlerle" de uğraştığını söyleyerek tepkisini dile getirdi.

"İşçinin ekmeğine kan doğramaktan başka bir işe yaramayan Hak-İş ve Öz İplik-İş var" diyerek Eruslu'daki baskılara değinen Eroğlu, diğer işçilerle beraber Petrol-İş üyesi işçilerin de baskı yoluyla Öz İplik-İş'e üye yapıldığını ifade etti.

Örgütlenme çalışmaları çerçevesinde işkolu araştırması yaptıklarını söyleyen Eroğlu, Eruslu Sağlık Ürünleri fabrikasının petro-kimya işkoluna dahil olduğunu tespit ettirdiklerini aktardı. Eroğlu, 8 Kasım itibarıyla işkolu tespit davası açtıkları bilgisini verdi.

Ayrıca, işçilerin sendikadan zorla istifa ettirilmesine karşı savcılığa suç duyurusunda bulunduklarını belirten Eroğlu, fabrikadaki baskı koşullarını aktardı. Çalışan işçilerin cep telefonlarının toplandığını, işçilerin tuvalete dahi personel şefinin gözetiminde gittiklerini sözlerine ekleyen Eroğlu, Gaziantep'te farklı işkollarında yüzbinlerce işçinin sigortasız ve kölelik koşulları altında çalıştığını hatırlattı. "Gaziantep'te emek katliamı var" diyerek baskılara karşı tepkisini dile getiren Eroğlu, insanca çalışma ve yaşam koşullarına ulaşana kadar mücadelelerinin süreceğinin altını çizdi.

Kızıl Bayrak / Adana



Buca'da taşeronla bağlı çalışan park bahçe ve temizlik işçileriyle konuştuk...

"Mücadeleyi ileri taşıyacağız!"

- Buca Belediyesi'ne bağlı taşeron park bahçe ve temizlik işçileri olarak sürdürdüğünüz örgütlenme çalışmalarınızı bugün (4 Kasım) bir eylemle ileri bir aşamaya taşımış oldunuz. Mücadele sürecine geçmeden önce çalışma koşullarınızdan bahseder misiniz?

İnan Sözen: Biz Buca Belediyesi'ne bağlı temizlik işlerinde ve park bahçe işlerinde çalışan işçileriz. Taşeronda çalışıyoruz. Bizim aldığımız ücret asgari ücretin biraz üzeri. O da doğal olarak günümüz koşullarında ihtiyacımızı karşılamaya yetmiyor. Taşeronda çalışan işçiler sendikalılar gibi haklara da sahip değiller. Hiçbir ekonomik ve sosyal hakkımız yok. 10 yıl boyunca işinde çalışan insanlar bile işten atılsa hiçbir hak talep edemiyor, hiçbir hak verilmiyor kendilerine. Ve de en önemlisi iş güvencemiz yok. Yani yarın işte olacak mıyız, olamayacak mıyız bu kaygıyı taşıyoruz. Her ihale döneminde işten atılma kaygısı taşıyoruz. Öyle zamanlar oluyor ki tombala çeker gibi "sen işten çıktın" diyorlar, bu onursuzluğu yaşıyorlar işçilere.

- Biraraya gelme ve mücadele yürütme ihtiyacı nasıl oluştu, bugüne nasıl gelindi?

Seçim zamanında belediye başkanı ve ekibi taşeronu kaldıracağı sözünü vermişti. Sendikamızın geleceğini hatta bu sendikamızın 29 Mart gecesi geleceğini söylemişti. Bu şekilde birçok işçiden de oy topladı. Seçimler bittikten ve CHP burada iktidar olduktan sonra yani yeni başkan geldikten sonra bir şekilde bu sözler unutuldu.

İşçi de artık kölelik düzeni dediğimiz taşeron sisteminde çalışmak istemiyor. Bizler de bu yüzden, bunu nasıl kaldırabiliriz, işçi olarak bizim üzerimize düşen nedir diye düşündük ve örgütlü mücadele kararı aldık. Birkaç ay önce örgütlenmeye başladık. Toplantılar yapıyoruz, bu toplantılarımız 100 kişiyle başladı, 150, 200 ve son olarak 250 kişiye ulaştık. Mevcut işçilerin toplamı 360, biz 250 kişilik toplantılar yapabiliyoruz. Artık sürekli toplantı sürekli toplantı bir yere kadar dedik ve bir şekilde sesimizi duyurmak istedik. Taleplerimizi basın açıklaması ile kamuoyuna duyurma kararı aldık.

Tabii ki örgütlülüğün ilk başından beri tehditler de alıyoruz. İşten atılma tehditleri alıyoruz. Bazı Belediye Meclisi üyeleri ve bazı müdürler işçileri tehdit ediyor: "yapmayın" "etmeyin" "toplantıya

katılırsanız işinizden olacaksınız" vs. En son aldığımız basın açıklaması kararından sonra da tedirgin olmaya başladılar. İki gündür çalışma yapıyor yetkililer. "Basın açıklamasına katılanlar işinden olacak", "ihale dönemi işçi çıkarılacak" türü söylemlerle bire bir işçileri tehdit etmeye başladılar. Hatta işçileri bırakın, ailelerine bile aynı tehditleri sürdürmeye çalıştılar.

Biz geri adım atmak istemiyoruz, kararlıyız. Burada bir şekilde taşeronun yanlış olduğunu söylüyor, demokratik hakkımızı kullanıyoruz. Basın açıklamasıyla bu olanı biteni de kamuoyuna duyurmak istiyoruz.

- Büyükşehir bünyesinde çalışan 1300 taşeron park bahçe işçisi de taşeronla karşı yıllardır mücadele veriyor. Şu an ise bir kısmı mücadelelerini kurdukları dernek ile sürdürüyor. Siz benzer talepler ile hareket eden park bahçe işçileriyle nasıl bir iletişim halindesiniz?

- Oradan da görüştüğümüz arkadaşlarımız var. Bir şekilde mücadelelerimizi birleştirmek istiyoruz. Diyaloğu sürdürüyoruz ve geleceğe dönük bazı planlarımız var. Dernek kurma konusuna gelince, bir şekilde sendikalar fazla taşeron işçisine eğilmiyor. Hatta şunu söyleyebilirim, biz ilk örgütlenmeye başladığımız zamanlarda sendikalara gittik, konuştuk. Gittiğimiz bir sendikamızın şubesi bize şu yanıtı verdi; "Tamam ben size destek olacağım fakat şu aşamada işin içine bizi karıştırmayın, bizi belediye başkanı ile karşı karşıya getirmeyin" Biz o günden sonra bu sendikacıların işçilere bakış açısını iyice net görmüş olduk.

- Son olarak bugünkü eylemin ardından önünüze nasıl bir mücadele hattı ortaya koyduğunuzdan bahseder misiniz?

- Dediğim gibi iki gündür işçileri tehdit ediyorlar basın açıklamasına katılmamaları yönünde. Fakat biz bir şekilde bu korkuları aşmamız gerektiğini düşünüyoruz. Arkadaşlara da bunları söylüyoruz. Basın açıklamasını yaptıktan sonra ve artık bazı korkuları yendikten sonra bu mücadeleyi daha ileri seviyeye taşımak istiyoruz. Bir şekilde halka da bunu anlatmaya çalışacağız, halka da uzanacağız. Çeşitli sivil toplum kuruluşlarına, kurumlara bize destek olmaları yönünde çağrıda bulunacağız.

Kızıl Bayrak / İzmir

Gençlik gelecek ve özgürlük için alanlardaydı!

Ankara

YÖK'ün 29. kuruluş yıldönümünde gençlik güçleri Ankara'da alanlardaydı. Eylemde, öğrenci dernekleri, TMMOB öğrenci komisyonları, ilerici ve devrimci güçler yer aldı. Coşkulu geçen eylem boyunca sloganlar susmadı. Direnişçi işçilerin de söz aldığı 6 Kasım protestosunda YÖK'e ve YÖK düzenine karşı mücadele çağrısı yapıldı.

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü önünde bir araya gelen kitle buradan Sakarya Caddesi'ne yürüdü. Tıp Öğrenci Kolu, DYG, TUM-İGD, YDG, ÖEP, Proleter Devrimci Gençlik, Ekim Gençliği, DPG, HÜÖD, DTCF öğrencileri, Genç Madenciler, LGBTT, Anarşistler, SDH, DPG, Devrimci İşçi Partisi, Emek Gençliği, DÖB, Devrimci Gençlik Birliği, SÖZ dergisi eyleme kendi pankartlarıyla katıldı. Ekim Gençliği eyleme "YÖK'ü dağıtacağız, düzeninizi yıkacağız! Gelecek ve özgürlük sosyalizmde!" pankartı ile katıldı.

Ortak açıklamada, öğrenciler olarak baskı aygıtı olan YÖK ile hiç bir zaman barışmadıklarını dile getirildi.

Ortak açıklamanın ardından kürsü direnişçi işçilere ve soruşturma-ceza terörüne maruz kalan öğrencilere bırakıldı. İlk sözü **DTCF'de soruşturma terörüne** maruz kalan **Zübeyir Sızıcı** isimli yurtsever öğrenci aldı. Konuşmasını Kürtçe yapan öğrenci anadilde eğitim talebini ele aldı.

Ardından YTÜ'de soruşturma-ceza terörüne karşı direnişte olan **YTÜ direnişçisi Dilbirin Acar** bir konuşma yaptı. Soruşturmaların devrimci-siyasal faaliyeti üniversitelerden silmek için bir araç olarak kullanıldığına dikkat çeken Acar, direniş sürecini aktardı. Gençliğin bu saldırıları birlikte parçalayacağına değindi.

Daha sonra **TEKEL işçisi** söz aldı ve İstanbul 4. Levent'te eylemlerine devam eden TEKEL işçilerinin selamını getirdiğini belirterek konuşmasına başladı. "4/C'ye hayır!" diyen TEKEL işçisi herkese iş ve güvenli gelecek talebiyle konuşmasını bitirdi.

Kürsüden konuşan direnişçi işçilerden bir diğeri ise **BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan**'dı. Konuşmasında, tersane işçilerinin birer cehennem olan tersanelerde çalışmak durumunda bırakıldığını ve burayı cennete çevirecek olanınsa yine işçi ve emekçiler olduğunu vurguladı. Zeynel Kızılaslan'ın konuşması "Tersaneler cehennem işçiler köle kalmayacak!" sloganı ile kesilirken konuşmada birleşik mücadele çağrısı yapıldı.

Daha sonra **HÜÖD** ve **DTCF** öğrencileri adına bir konuşma yapıldı. Konuşmaların ardından **Bandista** müzikleri ile kitleyi hareketlendirdi. Eyleme yaklaşık 1500 kişi katılırken Genç Sen kitlesel korteji ile dikkat çekti.

MMO ÖK'dan YÖK protestosu

Makine Mühendisleri Odası Adana Şubesi Öğrenci Komisyonu 5 Kasım Cuma günü Makine Mühendisleri Odası'nda bir basın toplantısı düzenleyerek YÖK'ü protesto etti. YÖK'ün üniversitelerde baskının, sermayenin ve gericiğin bir aracı olarak yer edindiği belirtti.

İzmir

Ege Üniversitesi'nde 5 Kasım günü Edebiyat



Fakültesi önünde buluşan öğrenciler, "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için YÖK'e hayır. Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim" pankartı açarak sloganlar eşliğinde hazırlık binası önüne yürüdüler. Açıklama sonrasında Edebiyat Fakültesi önüne yüründü. Burada çekilen halayların ardından eylem sonlandırıldı.

250 kişinin katıldığı eylemi **Genç-Sen**, Emek Gençliği, **Devrimci Öğrenci Birliği**, Devrimci İşçi Partisi, **DGH**, Kaldıraç, **Formasyon Mağdurları Platformu** ve Devrimci Yolda Özgürlük örgütledi. Demokratik Yurtsever Gençlik de eyleme destek verdi.

Kampüslerde gerçekleştirilen eylemlerin ardından her iki üniversiteden öğrenciler **Alsancak**'da eylem gerçekleştirdiler. Kurumların pankartları arkasında kortejler oluşturduğu eylemde, kitle coşkulu sloganlar eşliğinde ÖSYM bürosu önüne yürüdü. Yol boyunca öğrencilerin yoğun olarak bulunduğu yerlerde ajitasyonlar çekildi.

ÖSYM bürosu önünde miting alanı oluşturuldu. Açıklamanın ardından direnişlerine devam eden **UPS işçileri** adına bir konuşma gerçekleştirildi. Bu konuşmanın ardından **İzmir Sendikalar Birliği (İSB)** adına yapılan konuşmada, YÖK'e karşı mücadelenin işçiler ve kamu emekçileri tarafından da desteklendiği dile getirildi. İSB'nin ardından **Formasyon Mağdurları Platformu** adına bir konuşma yapılarak, "Taleplerimizi kazansak da mücadeleyi daha ileriye götürebilmek için alanlarda olmaya devam edeceğiz!" denildi. Ardından bir öğrenci tarafından, Dokuz Eylül Üniversitesi'nde ücretsiz ulaşım için örülen mücadele sürecinin aktarımı yapıldı.

Yaklaşık bin kişinin katıldığı eylemi, **Genç-Sen**, Emek Gençliği, **Devrimci Öğrenci Birliği**, Devrimci İşçi Partisi, **DGH**, Kaldıraç, **Formasyon Mağdurları Platformu**, Devrimci Yolda Özgürlük, **İzmir Sendikalar Birliği** ve ÖV-DER birlikte örgütledi.

Ankara'da polis terörü

Ankara'da YÖK'ü protesto eden Gençlik Federasyonu üyesi 11 devrimci polis terörünün hedefi oldu. 5 Kasım günü Yüksel Caddesi'nde toplanarak "YÖK'e Tecrite ve Paralı Eğitime Hayır" şiarlı pankart eşliğinde meclise yürüyen Gençlik Federasyonu üyeleri, BDP Milletvekili Hasip Kaplan ile görüştüler.

Eylemin ardından Kızılay Meydanı'nda pankart açan 9 Gençlik Federasyonu üyesi, çevik kuvvet polislerinin saldırısına uğrayarak gözaltına alındı.



alındılar. Aynı saatlerde Ziya Gökalp Caddesi üzerinde pankart açan Gençlik Federasyonu üyesi de polis tarafından saldırıya uğrayarak gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar aynı gün serbest bırakıldı.

Kocaeli

YÖK 5 Kasım günü Kocaeli Üniversitesi Umutepe Yerleşkesi'nde gerçekleştirilen eylemle protesto edildi. Ekim Gençliği, DYG, YDG, SGD, DGH, DÖH, Kurtuluş Yolunda Dev Genç tarafından örgütlenen eylemde kitle yemekhane önünden alkışlarla yürüyüşe geçti.

Türkçe ve Kürtçe yapılan basın açıklamasında, polis kurşunuyla katledilen Aydın Erdem ve Şerzan Kurt da anıldı. Yaklaşık 120 kişinin katıldığı eylem alkış, ıslık ve sloganlarla sona erdi.

Eskişehir

Anadolu Üniversitesi'nde 4 Kasım günü ÖGB-polis işbirliğinde gerçekleştirilen saldırının ardından ilerici ve devrimci öğrenciler yaptıkları 6 Kasım eylemiyle bu saldırıya karşı tok bir yanıt verdiler. 5 Kasım günü gerçekleştirilen kitlesel ve coşkulu eylemle saldırı protesto edildi. 600 kişinin katıldığı eylemde bu saldırının YÖK'ün misyonunu açıklıkla gösterdiği ifade edildi.

Anadolu Üniversitesi'nde öğrencilere dayatılan baskı ve zor 4 Kasım günü yaşanan ÖGB terörüyle zirveye ulaştı. 2 Eylül Kampüsü Hazırlık Fakültesi'nde çalışma yapan öğrencilerin afişlerinin yırtılması ve ÖGB'nin 'fakülte içinde çalışma yapılmasına izin verilmeyeceği' tehdidinin ardından içlerinde Ekim Gençliği okurlarının da bulunduğu ilerici ve devrimci öğrenciler Yunus Emre Kampüsü'nden 2 Eylül Kampüsü'ne geçti. Öğrenciler öğle arasında stant açarak afişlerini astılar. ÖGB'ler ve çevik kuvvet ise öğrencilerin derslere girmesinin ardından ilerici ve devrimci öğrencilere saldırdı. Bunun üzerine ilerici ve devrimci öğrenciler hazırlık kantinine girip masalar ve sandalyelerle barikatlar kurdu. Yarım saat boyunca ÖGB'nin ve çevik kuvvetin barikatı aşma girişimine direnen öğrenciler sloganlarla kararlılıklarını haykırdılar. Çevik kuvvetin camları kırıp içeri girmesinin ardından kantinin arka kapısından çıkan öğrenciler bekleyişlerini Mühendislik Fakültesi'nde sürdürdüler. Mühendislik Fakültesi'ne geçemeyen 34

öğrenci ise gözaltına alındı.

2 Eylül Kampüsü’nde gözaltı terörünü öğrenen öğrenciler ise Yunus Emre Kampüsü’nde rektörlük önünde toplanarak şehir merkezine doğru yolu kapatarak yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında uzun zamandır yasaklı bulunan Doktorlar Caddesi’nde tramvay yolu kapatıldı. Basın açıklaması Adalar Migros’un önünde yapıldı. Kitlese bir biçimde gerçekleşen basın açıklamasının ardından gözaltından bırakılan öğrenciler için Tepebaşı Karakolu’nun önüne geçildi. Aralarında 2 Ekim Gençliği okurunun da bulunduğu 10 kişi ise ertesi gün savcılığa çıkarılmak üzere karakolda bekletildiler.

Birleşik, militan 6 Kasım eylemi

2 Eylül Kampüsü’nde yaşanan gözaltı teröründen sonra AÜ’de yapılacak 2 ayrı 6 Kasım eylemi birleştirildi. Üniversitedeki tüm gençlik örgütlerin katılımıyla gerçekleştirilen eylem öğrencilerin Yunus Emre Kampüsü giriş kapısında bekleyişe geçmesiyle başladı. Bekleyiş sırasında halaylar çekildi ve YÖK’e, polise ve ÖGB terörüne karşı öfkeli sloganlar atıldı. Hazırlık öğrencilerinin katılımıyla kitle yürüyüşe geçti. “YÖK’e hayır / Eşit parasız bilimsel demokratik anadilde eğitim istiyoruz” pankartı açıldı. Rektörlüğün önünde yapılan basın açıklamasında son dönemde üniversitelerde yaşanan baskılara ve ticarileşen eğitime dikkat çekildi.

İstanbul

YÖK’ün kuruluşunun 29. yılında “YÖK’e hayır” diyen öğrenciler Beyazıt Meydanı’nı eylem alanına çevirdiler.

Demokratik Yurtsever Gençlik, Devrimci Anarşist Faaliyet, **Devrimci Gençlik Birliği**, Ekim Gençliği, **Kaldıraç**, Genç Sol, **Öğrenci Gençlik Sendikası**, Özgür Eğitim Platformu tarafından örgütlenen eylem 5 Kasım günü gerçekleştirildi.

Sirkeci Tramvay Durağı’nda toplanarak Beyazıt otobüs duraklarına gelen kitle bileşenlerin imzalarının olduğu “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için YÖK’e hayır!” ve “Sınavlar kalkacak YÖK dağılacak! / Öğrenci Gençlik Sendikası” pankartlarını açarak Beyazıt Meydanı’na yürüdüler.

Saat 13.00’de, bileşenlerin döviz ve flamarlarıyla katıldığı yürüyüşe, BDSP, Devrimci Hareket ve BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan da destek verdi.

İstanbul Üniversitesi önünde eylemler

İstanbul Üniversitesi önünde bir araya gelen öğrenciler Türkçe ve Kürtçe “Eşit parasız, bilimsel, anadilde eğitim istiyoruz! / İTÜ, MSGSÜ, İÜ, MÜ, YTÜ Öğrencileri” pankartlarıyla dövizlerin taşındığı bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamada YÖK’ün anti-demokratik uygulamalarına vurgu yapılarak eğitimin paralı hale getirildiği söylendi.

Bir başka eylem de yine İstanbul Üniversitesi önünde Devrimci Öğrenci Birliği tarafından yapıldı.

Samsun

Samsun’da 4 Kasım günü Genç Sen tarafından YÖK protestosu gerçekleştirildi. Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi önünde toplanan öğrenciler sloganlar eşliğinde Fen-Edebiyat Fakültesi’ne yürüdüler.

Fakülte önünde okunan basın açıklamasında 12 Eylül darbesinin ürünü olan YÖK’ün, üniversiteleri ticarethaneye çevirerek sermaye için karlı bir pazar alanı haline getirdiği ifade edildi.

Basın açıklamasının ardından Fen-Edebiyat Fakültesi önünde devrimci marşlar ve türküler eşliğinde eylem devam etti.



Bursa

4 Kasım günü ilk eylem Uludağ Üniversitesi Görükle Kampüsü’nde, ikinci eylem de şehir merkezinde yapıldı.

Üniversite içerisinde yapılan eylem için kütüphane önünde toplanıldı ve yapılan yürüyüşün ardından Mediko-Sosyal önünde Türkçe ve Kürtçe olmak üzere iki basın açıklaması yapıldı.

Şehir merkezinde yapılan eylem ise Osmangazi Metro İstasyonu önünde başladı. Buradan sloganlar eşliğinde Kent Meydanı’na gelindi. Eylemi örgütleyen kurumlar adına okunan basın açıklamasının ardından TÜMTİS temsilcisi söz aldı. Konuşmada üniversiteler üzerinde YÖK eliyle uygulanan baskılara son verilmesi gerektiği belirtildi. Bu eyleme yaklaşık 30 kişi katıldı.

Eylemleri Ekim Gençliği, DGH, Dev-Genç, Genç-Sen, Antikapitalist Öğrenciler ve EDP Genç örgütledi. Üniversitedeki eyleme Tıp Öğrencileri Kurulu (TÖK) ve DYG-M, şehir merkezindeki eyleme DYG-M, BDP, Partizan ve TÜMTİS de katıldı.

Isparta

4 Kasım günü Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi önünde toplanan öğrenciler halaylar çekip türküler söyleyerek eylemi başlattı. “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim istiyoruz/ SDÜ öğrencileri” yazılı pankartın açıldığı eylemde merkezi dersliklerin önüne yüründü. Burada okunan basın açıklamasında hızla devam eden eğitimin piyasalaşma sürecine, üniversitelere sivil polisin girmesine, cinsiyetçi ayrıma ve türban konusuna, anadilde eğitim hakkının görmezden gelinmesine, YÖK tarafından iptal edilen pedagojik formasyon hakkına ve Bologna sürecinin arka planına değinildi. İlgiyle izlenen eyleme 200’e yakın kişi katıldı.

Eyleme TKP, SP, ÖDP, Emek Gençliği, Öğrenci Kolektifleri ve Ekim Gençliği katılım gösterdi.

Kayseri

YÖK Karşıtı Platform 6 Kasım Cumartesi günü Eğitim Sen binası önünden bir araya geldi. Bileşenler buradan AKP il binasına yürüdü. Burada yapılan açıklamada kurulduğu günden bu yana üniversite gençliğinin çeşitli tepkileriyle karşılaşan YÖK’ün üniversite öğrencilerinin yaşadığı bir çok sorunun sembolü durumunda olduğu belirtildi.

Eyleme Emek Gençliği, Genç Sen Girişimi, Ekim Gençliği, liseli öğrenciler katıldı. KESK’e bağlı sendikalar, BDSP, EMEP, CHP Gençliği, Liselilerin Sesi’ün destek verdiği eyleme yaklaşık 80 kişi katıldı.



Gençlik faşist saldırıyı Taksim’de protesto etti!

İlerici ve devrimci gençlik örgütleri tarafından 5 Kasım günü Beyazıt Meydanı’nda örgütlenen YÖK karşıtı eylem sonrası BDSP, Ekim Gençliği ve DLB çalışanı 7 devrimcinin uğradığı faşist saldırı akşam saatlerinde Taksim’de protesto edildi.

Ekim Gençliği tarafından örgütlenen eylem Taksim Tramvay Durağı’nda yapıldı. Basın açıklamasında Ekim Gençliği imzalı “YÖK’ü dağıtacağız, düzeninizi yıkacağız! Gelecek ve özgürlük sosyalizmde!” pankartı açıldı. Polis destekli faşist saldırının protesto edildiği eylemde YÖK’ü ve YÖK düzenini dağıtma kararlılığı dile getirildi.

Eylemde ilk olarak saldırıya uğrayan DLB çalışanı konuştu. Konuşmada sivil polislerin taciziyle başlayan saldırının faşistler tarafından fiili saldırıya dönüştüğü söylendi. Saldırı anını anlatan DLB’li, gençliğin devrimci mücadelesinin süreceğini ifade etti.

Eylemde söz alan **BDSP temsilcisi** ise YÖK’ün 29. kuruluş yıldönümünde tanıdık bir senaryonun devreye sokulduğunu söyledi. Faşist beslemelerin saldırısını teşhir eden BDSP temsilcisi, işçi ve emekçilere kölece çalışma koşulları dayatan düzenin öğrenci gençliğe de geleceksizlik dayattığının altını çizdi.

Şair **Ruhan Mavruk** ise ise tüm aydın ve sanatçılara duyarlılık çağrısında bulundu. Mavruk konuşmasını “Yaşasın devrimci dayanışma!” diyerek noktaladı.

Eyleme Devrimci Hareket, EHP, Öğrenci Kolektifleri, Kaldıraç ve Genç-Sen de destek verdi. Eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DTCF’de soruşturma eylemi

Ankara Üniversitesi **Dil Tarih-Coğrafya Fakültesi**’nde yurtsever ve bağımsız öğrencilere yönelik soruşturma terörü 5 Kasım günü protesto edildi.

Okul içerisinden sloganlarla ve alkışlarla çıkan yaklaşık 30 kişilik kitle dışarıda bekleyen yurtsever öğrencilerle buluştu. Burada yapılan basın açıklamasında sözde bilimsel eğitim kurumları olan üniversitelerin aslında köleliği ve tutsaklığı yaratan sistemin birer fabrikası olarak işlevini sürdürdüğü söylendi. Okuldan uzaklaştırılan öğrencilerin yurtsever ve Kürt öğrenciler olduğuna dikkat çekilen açıklamada dekanın ve fakülte yönetiminin ırkçı-faşizan kimliklerini açığa çıkarttıkları belirtildi.

Ekim Gençliği’nin de destek verdiği açıklamada eylemin ardından tekrar okula girmeye çalışan öğrencilere ÖGB’nin kimlik kontrolü dayatması üzerine arbeye yaşandı. Ayrıca geçtiğimiz çarşamba günü yapılan eylemin ardından ihtiyati tedbir kararıyla okula girişleri yasaklanan öğrencilerden birinin okula girebileceği açıklandı.

18. Milli Eğitim Şûrası toplandı...

Şûra'da gerici politikalar öne çıktı

Sermaye sınıfı ve devleti eğitim sistemi aracılığıyla toplumu çıkarları doğrultusunda biçimlendirmektedir. İlkokuldan üniversiteye kadar tüm aşamalarda verilen eğitim, resmi ideolojinin çizdiği sınırlar dahilinde planlanmaktadır. Eğitim müfredatının içeriğiyle, çocukluktan gençliğe, tüm öğrencilerin “kapitalist topluma faydalı” bireyler olarak yetiştirilmesi amaçlanmaktadır. Baskıcı disiplin yönetmelikleriyle tek tip, düzenin çizdiği sınırlara uyumlu, düşünmeyen, sorgulamayan “insan” yaratılmak istenmektedir.

Sermaye sözcüleri her fırsatta dil, din, mezhep ayrımı gözetmediklerini ve laik olduklarını vaaz etseler de gerçekler böyle değildir. Anadilde eğitim yasaktır, din dersi zorunludur. Vatandaşlık bilgisi, milli güvenlik dersi, vb. aracılığıyla milliyetçi, militarist özellikte bir eğitim sistemi dayatılmaktadır. Eğitim kurumları birer baskı ve asimilasyon aracı olarak işlemekte, bilimsellikten uzak ve anti demokratik bir yapıdadır. Tüm bunlara, bu türden bir eğitimin paralı hale getirilerek satılmasını ekleyebiliriz.

Eğitim alanında hızlanan özelleştirme sürecinin yarattığı pek çok yeni sorun bulunmaktadır. Parasızlıktan dolayı eğitim hakkından mahrum bırakılanların sayısı gün geçtikçe artmaktadır. Sınav sistemi ve buna bağlı olarak giderek gelişen kârlı bir alan olan özel dershanelerin çoğalması da önemli bir sorundur. Buna sınavları kazanamadığı için intihar edenleri de eklemek gerekir.

AKP neo-liberal politikalar ekseninde eğitim sistemini sermayenin istekleri doğrultusunda düzenlemekte hızlı adımlar atmış, eğitimin ticarileştirilmesi konusunda hünerini göstermiştir. IMF'nin isteği doğrultusunda çıkardığı kanun, yönetmelik ve genelgelerle eğitimin özelleştirilmesi sürecinin önündeki her türlü engeli de kaldırmaktadır. Egemen sınıfın ihtiyaçlarına göre şekillenen eğitim sistemi, sınıfsal özü değişmemekle birlikte, son dönemlerde dinci gericiğin artan etkisiyle yeniden biçimlendirilmektedir. Dinci gerici parti AKP, hükümette olmanın verdiği avantajla diğer kurumlarda olduğu gibi eğitimi de kendine göre şekillendirecek adımlar atmaktadır.

Unutmamak gerekir ki, eğitim sisteminin yapısı hiçbir zaman bilimsel, demokratik ve laik olmamıştır. 1950'den sonra hızla çoğalan dini eğitim veren meslek okulları, 12 Eylül'le birlikte imam hatip liselerine dönüştürülmüş, aynı zamanda tüm okullarda zorunlu din dersi uygulaması getirilmiştir. Son dönemde eğitim üzerinden süren tartışmalar türbana odaklansa da dinci gericilik etki alanını giderek genişletmekte ve eğitim ve öğretim sistemini adım adım kendi politikalarına uyarlamaktadır.

Ders kitaplarına her yıl müfredat değişikliğiyle anti-bilimsel örnekler eklenmekte, dinsel öğeler ders kitaplarında daha fazla yer bulmaktadır. Adımlar bununla sınırlı değildir kuşkusuz. 18. Milli Eğitim Şûrası'nda kabul edildiği gibi *'Değerler eğitimi konusunda önemli işlev gören Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinin çoğulcu bir anlayış ile tüm öğretim kurumlarında daha etkin olarak okutulması'* amaçlanmaktadır.

Bu yılki gündemi “Eğitimde 2023 Vizyonu” olan 18. Milli Eğitim Şûrası geçtiğimiz günlerde toplandı ve 220 tavsiye kararı alındı. Şûra, MEB'in en üst danışma kurulu olma özelliğini taşıyor. Şûrada,



zorunlu eğitimin 13 yıla çıkartılması ve ahlaki-manevi değerlerin korunması yönünde alınan tavsiye kararları öne çıktı.

Şûrada öne çıkan karar olan, zorunlu eğitimin 1+4+4+4 formülü ile 13 yıla çıkartılmasının esastaki amacının pedagojik bir ihtiyaçtan değil de AKP politikalarının bir gereği olduğu açıktır. Şöyle ki, bu uygulamayla, diğer meslek liselerinin orta bölümleri değil ama imam hatiplerinki geri gelmektedir. Yine alınan kararlar, din dersinin anaokullarına kadar inmesinin önünü açacağı gibi zamanla karma eğitimin sonunu da getirecek adımlar içermektedir.

Eğitim Sen, demokratik ve bilimsel olmadığı ve sendikaların katılımına yeteri kadar açılmadığı gerekçesiyle 18. Milli Eğitim Şûrası'ndan çekildiğini açıklamıştır. Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç tarafından yapılan açıklamada, *“Eğitim alanında yaşanan problemlere ilişkin sağlıklı tespitler çıkacağına ve uygulanacağına dair umut taşımak mümkün değil. Bu durum, ister istemez akıllara şûra sonucunda hedeflenenin, kız ve erkek öğrenciler için okulların ayrılması gibi kararların çıkarılması olacağı kaygısını getirebilmektedir.”* denilmektedir. Aynı açıklamada, Şûra gündemini belirleme sürecinde, eğitime dair sorunlara, gerek teorik gerekse de pratik düzlemde ciddi anlamda hakim olan sendikalardan öneri dahi alınmamış olduğu vurgulanmaktadır.

AKP hükümeti bilindiği gibi fırsatını buldukça çokça demokrasi lafı etmektedir. Ancak biliyoruz ki bunun tam tersi geçerlidir. Bu Şûra'ya eğitimle ilgili kurumlar, kuruluş ve örgütlerden temsilcilerin katıldığı bilinmektedir. Şûra'nın yürütülme süreci sözde çok yönlü görüşlerin alındığı tam bir demokrasi mizansenidir. Çünkü Şûra Genel Sekreteri imzasıyla sendikalara gönderilen yazıda sendikal temsiliyet düzeyinde katılımın ‘onayla uygun görüldüğü’ takdirde mümkün olacağı belirtilmiştir. AKP demokrasisinin sınırı bu kadardır. Bu nedenle Eğitim Sen’li birçok sendika temsilcisi Şûra hazırlık atölye çalışmalarına çok sınırlı başlıklarda katılabilmişler, genele ilişkin düşünce ve değerlendirmelerini Şûra'ya taşıyamamışlardır. Ancak, AKP çizgisinde olan sendikaların katılımının önü açılmış ve kararlar da

doğal olarak bu yönde çıkmıştır. Örneğin, din dersinin anaokulu düzeyine indirilmesinin önünü açan karar da böylesi bir sendikadan gelmiştir. Şûra Genel Kurulu'nda, Spor, Sanat, Beceri ve Değerler Eğitimi Komisyon Raporu görüşmelerinde, Eğitim Bir Sen Genel Başkanı Ahmet Gündoğdu tarafından verilen, *“Anayasa'nın 24. maddesinin ‘Din ve ahlak eğitim ve öğretimi devletin gözetim ve denetimi altında yapılır. Din kültürü ve ahlak öğretimi, ilk ve orta öğretim kurumlarında okutulan zorunlu dersler arasında yer alır. Bunun dışındaki din eğitim ve öğretimi ancak, kişilerin kendi isteğine, küçüklerin de kanuni temsilcilerinin talebine bağlıdır. ’ hükmü gereğince, isteyen anne babaların çocuklarına seçmeli din eğitimi verilerek, ahlaki ve manevi değerlerin korunması.”* şeklindeki önerge kabul edilmiştir.

“Eğitim” amaçlı toplanan Şûra'da ise, 6,5 milyon insanın okuma-yazma bilmemesi ise hiç gündeme dahi gelmemiştir. Ya da pek çok öğrenci için işkenceye dönen sınav sistemi konusuna da değinilmemiştir. Eğitim paralı ve giderek daha fahiş fiyatlarla satıldığı için eğitim imkânlarından yoksun kalan milyonların sorunları gündem konusu bile değildir. Ya da bilimsel ve demokratik eğitimin gerekleri tartışılmamıştır. Kimi yerlerde okul ya da öğretmen olmadığı için mahrumiyet yaşayanlar varken, atanmayan binlerce öğretmenin sorunları da gündeme getirilmemiştir vb. Konuyla ilgili yaşanan sorunlar o kadar çoktur ki örnekler saymakla bitmez. Oysa onların derdi kız-erkek öğrencilerin yan yana okumasıdır, anaokulunda bile din derslerinin öğretilmesidir vb.

Gündemi “Eğitimde 2023 Vizyonu” olan 18. Milli Eğitim Şûrası'nda alınan tavsiye kararları sermaye ve devletin eğitim alanında öngördüğü geleceğin oldukça karanlık olduğunu göstermektedir.

Eğitim hakkı, bilimsel temellerde, demokratik, herkesin anadilinde eşit ve parasız bir şekilde ulaşabileceği nitelikte olmalıdır. İnsanca bir yaşamın temel bileşeni olan böylesi bir eğitimin kapitalizm koşullarında mümkün olmadığı ortadadır. Eğitimin ticarileştirilmesine, anti-bilimsel ve gerici dayatmalara ve baskıcı tüm uygulamalara karşı örgütlü mücadeleyi yükseltmek gerekmektedir.

Irak'ta siyasi kaos ve gösterdikleri

ABD emperyalizmi ile suç ortakları tarafından 2003'te işgal edilen Irak, bu süre içinde tarihte görülen en vahşi yıkımlardan birine maruz kaldı. Üretici güçleri ağır tahribata uğratıldı, tarihi kültürel mirası yağmalandı, 1.5 milyon kişi katledildi, on binlerce kişi vahşi işkenceler gördü. 5 milyona yakın Iraklı mülteciliğe zorlandı. Dul kalan kadın ve yetim çocuk sayısında muazzam bir patlama oldu, işsizlik %50'lere dayandı, ülkenin düşünsel, bilimsel, edebi, akademik birikiminin taşıyıcısı olan bilim insanları, akademisyenler, düşünürler, yazarlar, gazeteciler sürek avıyla ortadan kaldırıldı. Veya ülkeden kaçmak zorunda bırakıldı. Iraklı kadınlar, yeniden ortaçağ karanlığının dehlizlerine sürüklendi.

Kapitalist/emperyalist barbarlığın tetikçiliğini yapan medya tekelleri, Irak halkları şahsında insanlığa karşı işlenen bu ağır suçları, "sıradan vaka" gibi yansıtarak savaş tacirlerine hizmet ettiler. 1 Mart tezkeresi kazaya uğrasa da, tüm kara, hava, deniz üslerini işgalci orduların hizmetine sunan Türk devletinin de bu ağır suçlara ortak olduğunu vurgulamak gerekiyor.

Emperyalist işgalin Irak halklarının başına musallat ettiği bir diğer musibet ise, siyasetin etnik/dinsel/mezhpsel parçalanmaya uğratılmasıdır. Artık partiler siyasi eğilimlerinden önce Şii, Sünni, Kürt olarak tanımlanmaktadır. Fransız emperyalistlerinin, etnik/dinsel/mezhpsel temelli bir yönetim oluşturarak Lübnan halklarının başına sardığı belayı, ABD emperyalizmi ile bölgedeki gerici devletler, Irak halklarının başına sarmış bulunuyorlar. Bu parçalanma ve bundan güç alan dış müdahaleler, Irak'ta 8 aydır kukla bir hükümetin bile kurulmasını engelliyordu.

7 Mart'ta yapılan seçimlerde hiçbir parti veya blok hükümet kurabilecek bir güce ulaşamadı. Zaten etnik/dinsel/mezhpsel parçalanmanın olduğu yerde böyle bir çoğunluğa ulaşılması mümkün değil. Sorun salt parçalanma ve Iraklı güçler arasında iktidar ve rant kavgası değil. Daha da vahim olanı, bir yanda ABD emperyalizmi öte yanda başta Türk devleti olmak üzere, İran, Suudi Arabistan, Mısır, Ürdün, İsrail gibi gerici güçlerin de dolaysız bir şekilde Irak'ın içişlerine karışma pervasızlığıdır. Aralarında çatışan Iraklı güçler dış destek arayışına çıkarken, dış güçler de destekledikleri taraf üzerinden Irak'a müdahale ediyorlar. 8 aydır kukla bir hükümetin kurulamamasının esas nedeni bu dış müdahalelerdir.

ABD ile işbirlikçileri, İran-Suriye ikilisinin etkisini zayıflatmak için Şii partilere baskı yaparken, Mısır, Suudi Arabistan, Ürdün üçlüsü Washington'daki ağababalarının izinden gidiyorlar. İsrail Barzani-Talabani ikilisi üzerinden Irak'a sızmaya çalışırken, Türk devleti doğrudan yönlendirmeye çalıştığı Sünni bloğun etkisini genişletip Kürt güçlerin alanını daraltmaya çalışıyor. Özellikle cumhurbaşkanlığının Kürtler'den alınıp Sünni Araplar'a verilmesi için Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile ekibinin çok sayıda girişimde bulunduğu gözleniyor. Ancak Şii-Kürt ittifakı, Türk devletinin bu girişimlerini boşa çıkarmış görünüyor. Nitekim Erbil'de tarafların çoğunun katılımıyla yapılan toplantıdan yansıyanlar, Celal Talabani'nin



cumhurbaşkanlığı görevine devam edeceğine işaret ediyor.

Şii partilerin birlikte hareket etmesini sağlayan İran, ABD ile kuyrukçularının hedeflerine ulaşmasını engelledi. Güçlerin dağılımında Şii'lerin çoğunluğu oluşturması, ABD, Türkiye ve diğer gerici devletlerin manevra alanlarını daraltıyor. Sünni partilerin Baas çizgisinin kalıntısı olan Kürtler karşısındaki geri tutumları ise, Şii-Kürt ittifakının zeminini güçlendiriyor. Ancak bu güçlerin de birbirine güvendiği söylenemez. Zira Irak'ta sahne alan siyasal güçler, -tüm burjuva partiler gibi- ilkedden yoksun, sefil çıkarlarına göre tutum alıyorlar.

Gelinen noktada da, tüm tarafların çıkarlarını içermesinin de etkisiyle hükümet kurma konusunda anlaşma zemini oluşmuş görünüyor. Görünen o ki, yeni kurulacak hükümette başbakanlık ve bazı önemli bakanlıklar Şii ittifakında, cumhurbaşkanlığı ve bazı bakanlıklar Kürt güçlerin de, meclis başkanlığı ve diğer bakanlıklar ise Sünni bloğun olacak.

ABD, kendisiyle yakınlaşma sürecine giren Sünni güçlerin yönetimdeki alanını genişletmek istiyordu. Ancak Şii-Kürt ittifakı, buna fırsat vermedi. Buna bağlı olarak Suudi Arabistan, Mısır, Ürdün gibi gerici rejimlerin hevesleri de kursaklarında kalmış oldu.

Türk devletinin aynı yöndeki çabası da hedeflenen sonucu yaratamadı. Bağdat'ta Kürt ağırlığı zayıf Sünni ağırlıklı bir yönetimin kurulması, Türk devleti açısından önemliydi. Böyle bir yönetimde hem İran'ın etkisi zayıflayacak hem Kürt yönetiminin... Ankara'daki Amerikancı rejime yakın duran bir Irak yönetimi, bu ülkedeki enerji kaynaklarının yağmalanmasından alınacak payın büyütülmesi açısından olduğu kadar, Kürt hareketini iki koldan sıkıştırabilmek açısından da işlevsel olacaktı. Ancak Ahmet Davutoğlu ile ekibinin yoğun çabaları bu kadarını başarmaya yetmedi. Bundan dolayı AKP hükümeti, Bağdat'ta kurulacak yeni hükümetin Şii-Kürt ağırlıklı olmasına razı olmak zorunda kalmış

görünüyor.

8 aylık bir didişme, pazarlık ve kulisten sonra Bağdat'ta kurulacak hükümetin Irak halklarının dertlerine derman olması beklenmiyor. Zaten kuruluş sürecinde ülke halklarının değil hem işgalcilerle hem gerici bölge devletleriyle işbirliği yapan gerici partiler söz konusu. Yani bu kukla hükümetin Irak halklarının temel sorunlarının çözülmesiyle ilgisi bulunmuyor.

Gericici siyasal güçler sefil çıkarları peşinde koşarken, ABD ile yarıdakıları, ülke zenginliğinin yağmalanmasından alacakları payın derdindeler. Nitekim yeni kurulacak hükümetin önündeki ilk icraat, hidrokarbon yasasını çıkartmak olacak. İşgalin temel nedenlerinden biri olan enerji kaynaklarının yağmalanması, bu yasa ile daha da kolaylaşacak. Bundan dolayı petrol tekelleri de yasağı dört gözle bekliyorlar.

Yeni hükümet, büyük olasılıkla önümüzdeki günlerde kurulacak. Ancak ABD ile bazı gerici güçleri rahatlatan bu adım Irak halklarının yakıcı sorunlarının çözümüne katkı sunmayacaktır. Halen her gün bombalar patlıyor, onlarca, hatta bazen yüzlerce Iraklı bir günde katlediliyor. İşsizlik, yoksulluk had safhada, daha da vahim olanı bu sorunların çözüleceğine dair herhangi bir emarenin ortada görünmemesidir.

Hükümete katılan bir avuç işbirlikçi, yağmadan aldıkları payı arttırabilirler. Ancak bu kadarı, ölümler, burun buruna olan, işsizlik, yoksulluk, açlık, baskı ve zorbalığın kol gezdiği sokaklarda yaşayan Iraklı işçi, işsiz ve emekçilerin yaşamında kayda değer bir değişiklik yaratmayacak.

Irak halklarının emperyalist işgalle içine sürüklendikleri kaosun aşılması yazık ki kolay olmayacak. Ancak bu vahim durumu aşmanın ve yeniden onurlu bir yaşam inşa edebilmenin yegâne yolu da, emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı halkların birleşik mücadelesini örebilmekten geçiyor.

Obama'nın seçim hezimet



2 Kasım günü ABD’de ara seçimler yapıldı. Seçim, Başkan Obama ve yönetiminin yenilgisiyle sonuçlandı. Obama’nın Demokrat Parti’si, Temsilciler Meclisi’nde ağır bir yenilgi alarak sandalye sayısında önemli bir kayıp yaşadı ve üstünlüğünü yitirdi. Ara seçimler ise Senato’daki çoğunluğunu kaybetmese de, önemli kayıplar verdi.

ABD yönetim sisteminin yasama kanadını oluşturan Kongre iki alt kademedan oluşmaktadır. Bunlar Temsilciler Meclisi ve Senato’dur. Temsilciler Meclisi eyaletlerin nüfus oranına göre değişen üye sayısı ile temsil edilir, toplam üye sayısı da 435’tir. Senato’da ise her eyaletin iki temsilcisi olup toplam sayı 100’dür. Demokratlar’ın ara seçimlerden sonra Temsilciler Meclisi’ndeki sandalye sayısı 255’ten 190’a düşerken, Cumhuriyetçiler’in sandalye sayısı 245’e yükseldi. Senato’da ise 51’e 46 gibi beş sandalyelik bir farkla Demokratlar üstünlüğü korumayı başarabildi. Sonuçlar, ABD siyasal tarihinde bu büyüklükte bir hezimetin ilk defa yaşandığına işaret ediyor.

ABD ara seçimlerinde dikkat çekici bir diğer konu ise, iki partili siyaset hayatının delinmeye başlamış olmasıdır. Çay Partisi isimli üçüncü parti internet iletişim ağı üzerinden (facebook, twitter gibi sosyal paylaşım ağları) propaganda yaparak ortaya çıkmıştır. Bu parti çoğunluğunu beyaz-orta sınıftan oluşan kitlesi ile milliyetçi-muhafazakâr bir görüntü çizmektedir. Faşizme varan ırkçı söylemleri olan bu parti ara seçimlerde araftaki seçmenleri kendi adaylarına yönlendirmeyi başarmıştır.

Çay Partisi, Obama’nın sağlık reformunu ve devlet kontrollü ekonomi politikalarının “Sosyalizm”e varacağını iddia eden ve Obama’yı sosyalist olmakla suçlayan bir partidir. Gerçekte ise Obama ne sosyalisttir ne de sosyalizme çalan adımlar atmaktadır. Sosyalizmi özgürlüğün kısıtlanması olarak algılayan bu zihniyet, serbest piyasa ekonomisinden uzaklaştığı yönünde feryatta bulunmaktadır. Tümöyle kapitalizmden kaynaklanan sorunları Obama üzerinden sosyalizme maletmektedir.

Yoksulluğun giderek artması karşısında Obama’nın sözde reformları ABD halkının yoksulluğuna cevap olamadı. Seçimlerde dikkat çeken bir diğer nokta ise katılım oranının diğer seçimlere nazaran düşük olmasıdır. Her iki yılda bir yapılan ara seçimlerin hafta içine gelmesi ve bu günün resmi tatil ilan edilmemesi seçimlere katılımı %40 seviyesine kadar düşürdü. Bu durum yine de özünde ABD halkının apolitize edilmesi ve iki parti arasındaki farklılıkların silinmesinden

kaynaklanmaktadır. Sosyal yıkım projelerinin devam ettiği de düşünüldüğünde halkın seçimlere olan ilgisi azalmaktadır. Amerikan işçi sınıfı, yıpranmış iki partiden ibaret siyasal yaşamın başka türlüüne izin vermemesinden dolayı aktif siyasetten de uzak durmaktadırlar.

Obama’nın başkan olarak geçirdiği 2 yıllık süre içerisinde böylesine ağır bir kayıp yaşaması, ABD halkının uygulanan ekonomik programlara ve ABD’nin dış politikasına karşı duyulan memnuniyetsizliğin bir işareti olarak algılanmaktadır. Amerikan halkı 2008 yılında ABD’de başlayan sonra da tüm dünyaya yayılan ekonomik kriz karşısında “değişim” vaat Obama’ya oyunu vermiştir. Ancak krizin büyüyen faturası Obama’nın da “değişim” iddiasının sonunu getiriyor. Çünkü halkın ekonomik ve sosyal durumu daha da kötüleşmektedir.

Cumhuriyetçiler’in yoksuldan alıp zengine vermek üzerine kurulan politikalarına karşı Obama yoksullar için yeni bir umuttu. ABD’nin ilk siyahi başkanı olan Obama yönetiminde, siyahların işsizlik oranı yüzde 11 den 17’ye çıktı. Genel işsizlik oranı da Bush döneminin ardından vaat edildiği gibi azalmadı, aksine giderek yükseldi. Amerikan halkının sağlık reformuna duyduğu tepki sonucunda seçimlerin kaybedildiği üzerine yazılanlar ise gerçeği yansıtmamaktadır. Yapılan araştırmalarda, sağlık reformunun yapılmasından memnun olmayanlar halkın yüzde 20’sini geçmezken, bu reformun dünkü uygulamalardan daha ileri bir adım olmadığına inanan emekçiler ise yüzde 40 seviyesinde kaldı.

Obama asıl büyük ikiye bölünmüşlüğü ise Afganistan ve Irak’taki işgalci birliklerin geri çekilmesi konusunda gösterdi. Sözde bahanelerle işgal edilen bu iki ülkedeki Amerikan askeri varlığı geri çekilmediği gibi giderek artırıldı. Afganistan’da bulunan 50 bin askere ilaveten 50 bin asker daha gönderildi. Irak’a da aynı sayıda ek asker gönderildi. ABD ve dünya emekçilerinin tüm tepkilerine rağmen Obama ve yönetimi her iki işgali de devam ettirerek Amerikan halkının yoksulluğunun perçinlenmesinde etkili oldu. Ayrıca İran’la sorunların çözüleceği ve Guantanamo’daki askeri üssün kapatılacağı sözü de tutulmadı.

1990’lardan bugüne kadar ABD ekonomik gücünü yitirmeye devam ediyor. Askeri gücünü kullanarak işgal ettiği topraklardaki direnişlerle işgallerin maliyeti de iyice arttı. Yaşadığı krizlerden dolayı da ekonomisi iyiden iyiye göçtü. 2000’li yılların başından belirginleşen bu hızlı düşüşü Obama da durduramadı. Emlak krizi, banka krizi, General Motors’un iflası gibi gelişmeler buna işaret.

Şimdi Obama ve yönetimi Temsilciler Meclisi’ndeki çoğunluğu kaybetmenin derdine çare bulmaya çalışırken, Cumhuriyetçiler’in elindeki kozlar artmış oldu. Temsilciler Meclisi’nin temel yetkisi Amerikan bütçesinin kullanımı konusunda karar vermektir. Temsilciler Meclisi’nde yaşadığı kayıplar Obama ve yönetimini Cumhuriyetçiler’le bir anlaşma zeminine oturmaya mecbur kılacaktır. Bu durumda da ABD’nin egemen sınıf iktidarı hem Amerikan halkı hem de dünyanın ezilen halkları için baskı ve sefaleti koyulaştıracaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>



“Çernobil treni” protestolarla karşılandı

Almanya’da “Çernobil treni”ne karşı yapılan gösterilere polis saldırdı. Çıkan çatışmalarda polis biber gazı ve tazyikli su kullandı.

17 bin polisin, trenin hareket güzergahını abluka altına almasına rağmen trenin yolu sık sık çevreciler tarafından kesildi. Fransa’nın Normandiya bölgesindeki Valognes’den yola çıkan nükleer atık konteynerleri, Almanya’nın Dannenberg kentinde özel kamyonlara yüklendi ve 20 kilometre uzaklıktaki Gorleben’de soğuk depolara nakledildi.

50 protestocunun 7 Kasım sabahı, Morschen kasabasında bir köprüde düzenlediği eylem, nükleer atık taşıyan trenin 2,5 saat beklemesine yol açtı. Göstericiler gözaltına alındı.

Bunun yanında atıkların taşındığı “Castor” adlı özel konteynerlerin nakli sırasında, polisin düzenlenen protesto gösterilerine saldırmaları üzerine çatışma çıktı.

Dannenberg tren istasyonu yakınlarında meydana gelen çatışmalarda, polis, yaklaşık 4 bin kişiye biber gazı, cop ve tazyikli su ile müdahale etti. Eylemcilerin de karşılık vermesi üzerine yaşanan çatışmada, nükleer karşıtları bir polis aracının üzerine zift dökerek ateşe verdi. Bazı göstericiler ise demiryolu hattı üzerindeki sabitleyici taşları sökmeye çalıştı. Gösteriler sırasında 12 kişi yaralanırken, 16 kişi de gözaltına alındı.



Brezilya da cezaevi katliamı: 9 ölü

Kötü cezaevi koşulları ve bundan dolayı sık sık yaşanan olaylarla gündeme gelen Brezilya’nın kuzeydoğusunda bulunan Maranhao eyaletindeki bir cezaevinde çıkan olaylarda 9 kişinin öldüğü bildirildi.

Brezilya televizyon kanalı Globo News verdiği haberde, dün akşam saatlerinde Pedrinhas kentindeki Sao Luis cezaevinde çıkan olaylarda 9 kişinin öldüğünü, yaralanan bir gardiyanının serbest bırakıldığını, ancak 5 gardiyanın hala rehin tutulduğunu belirtti.

Globo News’un haberine göre, dün akşam polis ve adli yetkililerle tutuklular arasında askıya alınan görüşmelerin bugün yeniden başlaması bekleniyor. Yerel medyaya göre, tutuklular cezaevi koşullarının iyileştirilmesini istiyor.

İşçi ve emekçiler ayakta!

Çek Cumhuriyeti'nde grev

Çek Cumhuriyeti'nde kamu çalışanları greve hazırlanıyor. 8 Aralık günü gerçekleştirilecek grev, hükümetin kamu çalışanlarının ücretlerinde kesinti yapma ve işten çıkarma dayatmasına karşı gerçekleştirilecek. En büyük işçi sendikasının lideri olan Jaroslav Zavadil yaptığı açıklamayla tüm kamu çalışanlarını greve katılmaya çağırdı. Grev bir gün sürecek.

Hükümet, krizin yükünü emekçilere ödeterek 2016 yılına denk bütçe ile girmek istiyor. Bunun için ücretleri yüzde 10 civarında azaltmayı hedefliyor. Böylelikle 2010'da bütçe açığını 4.6'ya düşüreceğini iddia ediyor.

Şili'de madenciler grevde

Dünyanın en büyük bakır üreticisi olan Şili'deki Collahuasi madenindeki işçilerin 5 Kasım tarihine başlattığı grev sürüyor. Ancak madeni işleten şirketin sözcüsü yaptığı açıklamada üretimin normal seviyede devam ettiğini açıkladı. “Yürürlüğe koyduğumuz acil durum planı sayesinde üretimimiz normal seviyede olmayı sürdürüyor. Herhangi bir aksaklık yaşamıyoruz” diye konuştu.

Grevdeki madenin yıllık üretim kapasitesi 500 bin ton civarında.

Fransa'da kitlesel eylemler

Fransa parlamentosunda kabul edilen emeklilik reformuna karşı işçi ve emekçiler 6 Kasım günü yine protesto eylemleri gerçekleştirdiler. Eylül ayından bu yana 8. kez alanlara çıkılırken, işçi ve emekçiler kitlesel gösteriler ve iş bırakma eylemleriyle tepkilerini dile getirdiler.

Sendikalar tarafından yapılan açıklamalarda önceki grevlere göre katılımın sınırlı olduğu, buna rağmen 245 noktada gösteriler düzenlendiği bildiriliyor. Paris'te gerçekleştirilen gösteriye 90 bin kişi katılırken eylemlere 1 milyon 250 bin kişi katıldı.

Eylemlerde kamu ve özel sektörden işçi ve emekçiler ile öğrenciler yer aldı. Grevler nedeniyle ulaşımın aksadığı, petrol ve kamu iş kollarında hizmet verildiği bildirildi. Reform paketi geçmeden önce rafinerilerindeki işçilerin grevleri, ülke genelinde benzin istasyonlarındaki yakıt ikmalinin felce uğramasına yol açmıştı. Çünkü eylemde de rafineri işçilerinin etkin olması dikkat çekti.

Bununla beraber “Sosyalist Parti” senato ve parlamentoda onaylanan reform paketini Anayasa Mahkemesi'ne götürdü. Mahkeme kararını 2 Aralık'ta açıklayacak. Sendikaların, 22 ve 24 Kasım tarihleri arasında bir kez daha ulusal çapta eylem yapması bekleniyor.

Nürnberg'de metal işçileri iş bıraktı

Metal işçileri, Almanya'nın Nürnberg kentinde gerçekleştirdikleri iş bırakma eylemiyle sermayenin saldırılarına karşı sessiz kalmayacaklarını gösterdiler.

5 Kasım günü Nürnberg'de iş bırakan IG Metall üyesi metal işçileri alanlara çıkarak taleplerini dile getirdiler. İşçiler eyleme flamalarıyla ve sendika şapkalarıyla katılırken eylemde yaklaşık 5 bin işçi yer aldı. MAN işçileri iş bırakma eylemine kitlesel olarak katıldı.

Metal işçileri sosyal haklarının kısıtlanmasına, emeklilik yaşının 67'ye çıkarılmasına ve taşeron işçilik sistemine karşı çıkıyorlar. Bunun yanı sıra devletin 80 milyarlık “tasarruf paketi” ve sağlık alanında yapılacak 11 milyarlık kesintisi de eylemde protesto edilen başlıklar arasında.



Şili'de şans bu kez maden işçilerinden yana değil

Daha önce büyük ölçüde şansın yardımıyla kurtulan 33 maden işçisinin ardından Şili'de bu kez yaşanan “iş kazası”nda iki maden işçisi hayatını kaybetti. Şili'nin kuzeyindeki bir maden ocağında meydana gelen olayda 2 işçi ölürken 1 işçi ise yaralı olarak kurtuldu.

İş cinayeti, başkent Santiago'ya 800 kilometre uzaklıkta yer alan Copiapo kentinin 50 kilometre kuzeybatısında bulunan Puquios kentindeki “Los Reyes” (Krallar) adlı bakır madeninde yaşandı.

İlk belirlemelere göre, kazanın patlayıcıların yanlış kullanımı sonucu meydana gelmiş olabileceği belirtiliyor. “Los Reyes” madeninin, yerin iki ayı aşkın süre mahsur kaldıktan sonra kurtarılan 33 madencinin çalıştığı maden ocağına yakın olduğu belirtiliyor.

Portekiz'de genel grev

Portekiz'de Başbakan Jose Socrates liderliğindeki “sosyalist” azınlık hükümetinin hazırladığı 2011 bütçesinde 5 milyar euroluk kesinti öngörülüyor. Bütçenin taslak hali parlamentoda onaylanırken, son hali 26 Kasım'da oylanacak.

Bütçe kesintileri ise işçi ve emekçileri vuracak. Emekçilerin kazanılmış haklarına göz diken Portekiz devleti kesintilerle şu anda yüzde 7,3 olan bütçe açığını önümüzdeki yıl içinde yüzde 4,6'ya indirmeyi hedefliyor. Bu ise vergilerin arttırılması, kamu emekçilerinin ücretlerinin düşürülmesi ve önümüzdeki yıl emekli ücretlerinin dondurulmasıyla sağlanacak.

Portekiz İşçi Sendikaları Konfederasyonu'ndan Armenio Carlos, 24 Kasım'da genel grev çağrısında bulunduklarını belirtti.

Yunanistan'da polis müdahalesi

İtfaiye işçileri 4 Kasım günü Atina'da eylemdeydi. Ülkenin bütün kentlerinden eyleme katılan işçiler Yunanistan parlamentosu önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Üniformalarıyla eyleme katılan işçiler yolu trafiğe kapatırken daha sonra da parlamentoya girmek istedi. Polis ise işçilere biber gazı ve coplarla azgınca saldırdı.

Tersane işçilerinin eylemi de polis teröründen nasibini aldı. Yürüyüş yaparak Ekonomi Bakanlığı'nın önüne gelen tersane işçileri taleplerini bakanlığa iletmek için içeri girmek istedi. Bakanlık önüne barikat kuran polis ise işçilere izin vermedi. İşçiler de barikata yüklenerek kararlılıklarını dile getirdiler. Bunun üzerine polis biber gazı kullanarak işçilere saldırdı. Cop kullanan polisler işçileri darp etti.

BBC'de grev var!

BBC'de grev başladı. BBC yönetiminin, çalışanların emeklilik fonlarında kesintiye gitme planlarını protesto eden Ulusal Gazeteciler Sendikası (NUJ) 5 Kasım günü 48 saatliğine greve gitti.

BBC Türkçe çalışanları da greve destek için, iki gün boyunca BBC Türkçe'yi güncelleyemedi. Grev, BBC Türkçe'nin web sitesinde “BBC çalışanları grevde” başlığıyla duyuruldu.

BBC'de örgütlü ikinci büyük sendika olan NUJ'in Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

üyeleri, İngiltere yasalarının gerektirdiği üzere posta yoluyla yapılan grev oylamasında, yüzde 70'e yakın oranda grevden yana oy kullandı.

BBC Genel Müdürü Mark Thompson önceki haftalarda sendikalarla yapılan görüşmeler sonrasında yeni bir emeklilik reformu paketi sunmuş ve bu paketi “nihai teklif” olarak nitelemişti. NUJ dışında BBC'de örgütlü olan dört sendikanın üyeleri ise, yönetimin ilk kesinti paketini geri çekmesi ardından yaptığı ikinci teklifi kabul yönünde oy kullandılar.

Güney Kore'de G20 hazırlığı

2008'de yaşanan krizin ardından IMF'nin daha önce oynadığı rolü de üstlenen G20 Zirvesi önümüzdeki günlerde Güney Kore'de toplanacak.

İşçi sınıfına yönelik dünya ölçeğinde saldırı programları hazırlayan bu suç ortaklarının, Güney Kore'de işleri zor. Çünkü militan eylemleriyle ünlü Güney Kore işçi sınıfı zirvenin yapılacağı günlerde meydanlarda olacak. Öyle ki zirveye hala zaman varken işçi ve emekçiler sokaklara çıktılar bile. Bu kapsamda düzenlenen gösteriye 40 bini aşkın kişi katıldı.

Gösteride “G20: Siyasi ve ekonomik baskıya son”, “G20'ye hayır” “G20'yi durdurun” yazılı pankartlar taşındı. Alana militan bir ruh egemendi.

Yoğun güvenlik önlemleri alan polis eyleme gaz bombalarıyla saldırdı. Bu arada gösteriye katılmak isteyen 6 Filipinli emekçiye ise gözaltına alındı.

32 ülkeden hükümet temsilcisinin katılacağı G20 zirvesinde olağanüstü güvenlik önlemleri alınıyor. 50 bini aşkın polis görevlendirilirken, ülkede geniş çaplı yasaklamalara gidiliyor.

Sömürüye, hak gasplarına ve şiddete karşı...

25 Kasım'da mücadele alanlarına!

Ezilen sınıfın kadınları, sınıfsal sömürünün en katmerlisini yaşamaktadır. Sigortasız, güvencesiz çalışma koşulları, düşük ücretler kadın işçi ve emekçiler için doğallaştırılmaya çalışılmakta, sömürü derecesi de böylelikle katmerleşmektedir. Çalışma yaşamında yoğun emek sömürüsüne uğrayan kadınlar, yanısıra toplumsal işbölümünün gereği olarak ev içi işlere “görevli” addedilmişlerdir. Bununla birlikte çocuk ve yaşlı bakımı da toplumsal kurumlar yoluyla çözülmediğinden yine kadınların sorumluluğundadır.

Yaşamı bu şekilde biçimlenen ve eğitim imkanlarından da gereğince faydalanamayan kadınların sosyal yaşama katılmaları engellenmektedir. Krizin etkilerinin işçi ve emekçileri hiç de “teğet” geçmediği, artan işsizlik ve yoksulluk tablosunun giderek arttığı mevcut durumdan yine en çok emekçi kadınlar etkilenmiştir.

Ezilen ulusa mensup Kürt kadınlarının yaşadıkları sömürü ve şiddet ise daha katmerlidir. Şiddet türlerinin hepsini yaşadıkları gibi devlet şiddetinin de doğrudan muhatabıdır. Kürt ve kadın olmaktan dolayı toplumsal yaşamda ayrımcılığı en üst boyutta yaşamaktadırlar.

Kapitalist sömürü düzeni durmadan şiddet üretiyor. Egemen sınıf hegemonyasını kurmak için şiddete başvuruyor ve toplumsal ilişkileri de buna göre şekillendiriyor. Bu nedenle şiddet her türlü biçimiyle, gerek devlet tarafından gerekse bireysel şiddet olarak uygulanmak biçimiyle toplumsal yaşamın her alanında karşımıza çıkıyor.

Ataerkil değer yargılarının egemen olduğu mevcut toplumsal yapıda kadınlar bu şiddetten daha çok etkileniyor. Toplumsal yaşamda kadına biçilen ikincil ve edilgen roller şiddetle biçimlendirilmekte, geliştirilen tepkiler de yine şiddetle engellenmeye çalışılmaktadır. Kadınların yaşadığı fiziksel, psikolojik, ekonomik ve cinsel şiddet türleri her geçen gün artmaktadır.

Kadın cinayetleri, dayak, cinsel taciz ve tecavüz vakaları sürekli gündemdedir. Rakamsal veriler ürkütücüdür. Medya ise magazinle bir şekilde gündeme getirerek, bu olayları sıradanlaştırma misyonunu oynuyor. Oldukça çirkin bir dille gündeme getirilen bu haberlerin kendisi aslında en büyük şiddet örneği olarak karşımızda durmaktadır. Her türden etik kuraldan yoksun biçimde kadına yönelik şiddeti işleyen burjuva medya, bu gericiliği ve yozluğu beslemektedir. Özellikle son dönemlerde dizilerde yer alan tecavüz ve şiddet sahneleri ile tecavüz üzerine yapılan yayınlar oldukça ibretlidir.

Kadınların gerek fiziksel gerekse cinsel şiddete uğramaları durumunda, hukuksal bakımdan önleyici ve koruyucu hiçbir tedbir yoktur. Cinsel suçlar indirime uğramakta, tahrik indirimi-hafifletici neden gibi bahanelerle tecavüz dolaylı olarak onaylanmaktadır.

Tüm kurumlarıyla devletin çeşitli alanlarında şiddetin her biçimine çok sık rastlanılmaktadır. Gözaltında ve cezaevlerinde işkence sistematik olarak devam etmektedir. Bu konuda sicili hayli bozuk bir devlet gerçeğiyle karşı karşıyayız.

Geçtiğimiz günlerde sayısız işkence ve cinayet olayına imza atan Esenyurt-Avcılar polisinin bir

tecavüz olayı ile gündeme gelmesi ise tesadüf değildir. Avcılar Asayiş Şube Müdürlüğü Ahlak-Kumar Büro Amirliği'nde görevli 4 sivil polis bir mekanı basarak 11 kişiyi polis minibüsüne doldurdu. Mekan sahibinden bin lira rüşvet alan polisler, minibüsteki kişilerin bir kısmını indirdikten sonra, kalan 3 kadını taciz ederken, bir kadına da ormanlık alana götürerek tecavüz etti. Polis katletme ve tecavüz etme hakkını yasalardan ve mahkemelerden alıyor. Çünkü, PVSK polise sınırsız haklar tanıyor, mahkemeler de polis aklama merkezleri olarak çalışıyor.

Topluma egemen yozlaşma ve giderek artan ahlaki çürüme sürerken, bir yandan da içinden geçilen dönemde dinsel gericiliğin etki alanı genişletilerek kadın üzerindeki baskı arttırılmaktadır. Dinci parti AKP eliyle toplumsal yaşama verilmek istenen dinsel biçimden en çok kadınlar etkilenmektedir. Türban tartışmalarına sıkıştırılan sahte özgürlük söylemleri ise kadınların demokratik hak ve özgürlüklere ilişkin taleplerinin gözardı edilmesine vesile yapılmaktadır. Mevcut durumda kadına yönelik ayrımcılık ve eşitsizlik meşrulaştırılmakta, dahası var olan haklar giderek kısıtlanmaktadır. Kadının toplumsal yaşamdan dışlanmasını meşrulaştıran dinsel gericilik, kadınlara eve dönüp 3 çocuk yapmalarını öğütlemeye devam etmektedir.

Kadına yönelik şiddetin olağanlaştırılmasına, hak gasplarına, her türden baskı ve ayrımcılığa karşı örgütlü mücadele etmek gerekmektedir. Ancak bu şekilde çalışma ve yaşam alanlarımızda karşı karşıya kaldığımız sorunlarla mücadele etme gücü bulabiliriz. Yaşadığımız coğrafyada bu açıdan pek çok olumlu örnek bulunmaktadır. Sistemin her türden baskısını aşarak örgütlü mücadeleye katılan pek çok kadın yaşamın her alanında, eylem alanlarında, grev ve direnişlerde, işkencehanelerde, zindanda özgürleşmenin çeşitli yolları olduğunu bizlere göstermişlerdir.

Bugün de işçi ve emekçi kadınların direngen sesi, sindirilen kadın tiplerine inat buradayım ve direniyorum diye haykırmaya devam ediyor. İşten atma saldırısına karşı dün DESA'da Emine Arslan, Entes'te Gülistan Kobatan gibi örnekler öne çıkarken, bugün de Paşabahçe Devlet Hastanesi'nden sağlık işçisi Türkan Albayrak gibi direnişçi kadınlar öne çıkıyor. Emekçi kadınların yaşamın her alanında karşılaştıkları her türden baskı ve şiddete karşı en iyi yanıtın örgütlenmek ve direnmek olduğu bir kez daha görülüyor.

Önümüzde emekçi kadınlar için 25 Kasım gibi bir mücadele günü duruyor. 25 Kasım'ın ortaya çıkışına konu olan Latin Amerikalı devrimci kadınlar, egemen rejime karşı ezilenlerin mücadelesinde yer aldıkları için tecavüz edilerek katledilmişlerdir. Onların anısına atfedilen 25 Kasım egemenlere karşı bir eylem günüdür. Toplumsal mücadeleye katılarak sistemin sunduğu “kadın” rolünü aşan ve özgürleşen kadınlar, tüm ezilen ve emekçi kadınlara hala örnek oluyor.

Dün olduğu gibi bugün de emekçi kadınlar, şiddete, hak gasplarına ve sömürüye karşı eylem alanlarında olmaya devam edecekler.

Ücretsiz PDF Kitap Emekçi Kadınlar Komisyonları



Kadınlar İstanbul'dan yola çıktı

Kadına yönelik şiddete dikkat çekmek için “Örgütlü mücadelemizi yükseltelim, varlığımızı hissettirelim” şiarıyla Ankara'ya gerçekleştirilen kadın yürüyüşünün İstanbul kolu 10 Kasım günü yola çıktı.

İki koldan gerçekleşen yürüyüşün Hakkari ayağı 9 Kasım akşamı eylemlerini başlatırken, 10 Kasım günü İstanbul'da yapılan eylemle siyasal örgütlerden, emek ve meslek örgütlerinden kadınlar Ankara yürüyüşünün amacını kamuoyuna duyurdular. Yürüyüşte SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun ve Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç da yer aldı.

Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen kadınlar, “Kimliğimizin, bedenimizin, emeğimizin, sömürüsüne karşı mücadelemiz büyüyor, barış için yürüyoruz / İHD, KESK, Ankara Barış İçin Kadın Girişimi, DİSK Kadın Komisyonu, EKD, SKM, BDP, DÖKH, Dersimliler Derneği, EMEP, EDP, ESP, SDP, TTB, Halkevleri” ve “Biz annemiz – savaşırsız bir dünyadan yanayız / Barış anneleri inisiyatifi” pankartları arkasında Galatasaray Lisesi'ne yürüdüler.

Burada basın açıklamasını SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun gerçekleştirdi. Açıklama öncesinde kısa bir konuşma yapan Yorgun, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü yaklaşırken Mirabel Kardeşleri ve KCK davasında anadilde savunma talepleri reddedilen tutsak kadınları selamladı.

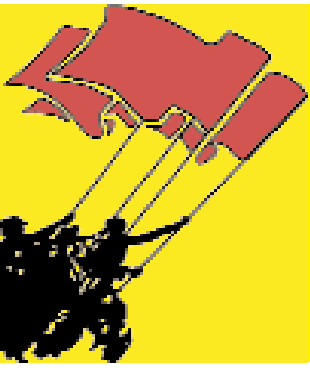
Yorgun, Adalet Bakanlığı verilerine göre 2009 yılının ilk 7 ayında 953 kadının, 2010'un ilk 7 ayında ise 236 kadının öldürüldüğünü, Türkiye'de son 7 ayda kadın cinayetlerinin yüzde bin 400 arttığını söyleyerek sözlerine başladı. Kadın cinayetlerinin cezasız kaldığına dikkat çeken Yorgun, kadına yönelik şiddet ve cinayetlerin politik olduğunu dile getirdi. AİHM'in kadın erkek eşitliğinde 128 ülke arasından 121'inci sırada olan Türkiye'yi kadına yönelik şiddetten dolayı mahkum ettiğini hatırlatarak kadına yönelik suçlarda devletin erkekten yana tavır aldığını belirtti. Yorgun, “Devlet tüm kurumlarıyla cinsiyetçiliği, ayrımcılığı besleyip büyütüyor” dedi.

Şiddetin, taciz, tecavüz, psikolojik ve ekonomik şiddet gibi pek çok biçimde uygulandığını sözlerine ekleyen Yorgun, savaşların kadınlar için daha fazla şiddet, taciz ve tecavüz anlamına geldiğini söyledi. Bu coğrafyada süren savaşta devlet güçlerinin karşı tarafın kadınları olarak gördükleri Kürt kadınlarına cinsel şiddet uyguladığını ancak tecavüz suçu işleyen failerin araştırılarak hesap sorulmadığını belirtti.

Açıklamanın ardından kadınlar, Odakule'den otobüslere binerek Ankara'ya yola çıktılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mücadele Postası



Bir dağıtımdan gözlemler...

Metal işçilerinin mücadelesinin kalbi olan Gebze-Kocaeli hattında bulunan Sarkuysan ve Kroman Çelik fabrikalarına yönelik olarak Metal İşçileri Birliği'nin bülten ve bildirilerini dağıttık.

Dağıtım sırasında metal işçilerinin yaşamış olduğu sömürü ve sefaleti işçilerin yüzlerinden okumak hiç de zor değildi. İşçilerin neredeyse hepsi kafası önünde fabrikadan çıktılar. Her an patlayacakmış gibi öfkeli duruyorlardı.

İlk dağıtımı Sarkuysan fabrikasında yaptık. Ajitasyon dağıtımları eşliğinde bildirileri dağıtırken bir Sarkuysan işçisinin “Sen işçi misin?” diye bir soru sormasıyla sohbet başladı. “Tornacıyım” yanıtını verince sohbet koyulaştı.

İşçiye TİS sürecinde geline nokta ve metal işçilerine düşen görev ve sorumlulukları hatırlattım. İşçi ise şunları söyledi: “Biz her şeyi yapmaya hazırız ama nedense her seferinde Türk Metal'in imzaladığı sözleşmeye imza atıyoruz. Sözleşme maddelerinde olmayan bir dizi uygulamayı fabrikada yaşıyoruz. Bu yüzden kime güveneceğimizi de şaşırmış durumdayız. Bize deniyor ki Türk Metal büyük bir sendika, o imzalayınca biz de imzalamak zorunda kalıyoruz. Madem bir farkımız yok ve Türk Metal büyük sendikaysa hep beraber Türk Metal'e üye olalım!”

Birleşik Metal'in anlayamadığı veya anlamaktan kaçtığı tam da bu. Metal işçileri Birleşik Metal ile Türk Metal arasında bir fark görmüyor.

Sohbetin devamında ise bu süreçte metal işçilerinin tabandan birliğini kurmasının tam da bu yüzden yakıcı bir ihtiyaç olduğunu, kaderimizi başkalarının belirlemesine izin vermememiz gerektiğini ifade ettim. Bunun için de kararlı olmamız gerektiğini ifade ederek işçi arkadaşımızı metal işçilerinin birliğinin ifadesi olan MİB'in çalışmalarına davet ettim.

Önemli olan ileri bir taslak sunmak değil, bu taslağın arkasında durmaktır. Türk Metal'in şefi diyor ki “Bizim imzalayacağımız sözleşmeden zerre kuruş fazla alırsanız yine namerdiz.” Onun pışkinliği bir yana Birleşik Metal yönetimi bu sözleri bir daha söyletecek bir pratik içerisine girmemelidir.

Son olarak söyleyeyim ki, Birleşik Metal bizim değerimizdir. Metal işçilerinin yarattığı bir mevzidir. Metal işçilerine düşen görev bu mevziyi koruyup geliştirmektir. Bunun yolunun ise bağımsız taban örgütlenmelerinden geçtiğini biliyorum. Bu yüzden tüm öncü metal işçilerini MİB çalışmalarında yer almaya çağırıyorum.

Sınıf bilinçli bir metal işçisi

Aile hekimliği sınıfta kaldı

İstanbul Tabip Odası, Aile Hekimliği uygulamasının ilk bir haftalık değerlendirmesini 9 Kasım günü basın açıklaması ile kamuoyuna duyurdu.

“Aile Hekimliği Pilot Uygulaması”nın ilk olarak 2005 yılında Düzce’de hayata geçirildiği, 1 Kasım 2010 itibariyle de İstanbul’da başlatıldığı vurgulandı. Aile Hekimliği uygulamasının Türkiye’ye uygun bir model olmadığının ifade edildiği açıklamada, Sağlık Bakanlığı’nın alt yapı olmadan apar topar Aile Hekimliği’ne geçmek istemesindeki asıl nedenin nitelikli ve koruyucu sağlık hizmetlerinin verilmesi değil, kamusal sağlık hizmetlerinin hızla tasfiye edilmesi olduğu vurgulandı.

Açıklamada ayrıca, 400’ü aşkın Aile Sağlığı Birimi’nin boş kaldığı, ASM’lerde gerekli personel eksikliğinin yanısıra yaklaşık 1,5 milyon kişinin aile hekimliği kaydının olmadığı belirtilerek, İstanbul için bu uygulamanın mümkün olmadığının altı çizildi. İstanbul’da Aile Hekimliği uygulamasının bir haftalık bilançosunun maddeler halinde sunulduğu açıklamada “Pilot Uygulaması”na bir de “Geçiş Dönemi Uygulaması”nın getirildiği ve müracaat eden hastaları kendilerine kayıtlı olmasa da 1 Şubat 2011 tarihine kadar muayene ve tedavi etmelerinin öngörüldüğü vurgulandı. Bunun ise Aile Hekimliği’nin, Sağlık Bakanlığı tarafından fiili olarak üç ay ertelendiği ve bunun kamuoyuna açıklanmadığı söylendi.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: “Sağlık hizmetinin ciddiyet, iyi bir planlama ve süreklilik gerektirdiğini, ‘hele bir başlayalım, gerisi gelir’ anlayışı ile sağlık hizmetinin düzenlenemeyeceğini Sağlık Bakanlığı’na bir kez daha hatırlatmayı görev biliyoruz.”

Ekim Gençliği’nden TEKEL ziyareti...

Ekim Gençliği Tek Gıda-İş önünde bekleyişlerini sürdüren TEKEL işçilerini 5 Kasım günü ziyaret etti.

Tek Gıda-İş’in önüne “YÖK’ü dağıtacağız, düzenini yıkacağız! Gelecek ve özgürlük sosyalizmde! / Ekim Gençliği” şiarlı pankart ve sloganlarla yüründü. TEKEL işçileri, Ekim Gençliği’ni alkışlarla, sloganlarla karşıladı. Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada, işçi ve emekçilerin hakkını gasbeden YÖK düzeninin gençliği de geleceksizliğe, güvencesiz yaşamaya mahkum ettiği dile getirildi. YÖK’ün ve YÖK düzeninin paralı eğitimle, soruşturmalara, geleceksizlikle bizleri karşı karşıya bıraktığı vurgulandı. “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz adına sermaye sözcüleri lafazanlık yapıyorlar, bizler gerçek gelecek ve özgürlüğün yükselttiğimiz mücadele ile kazanılacağını biliyoruz.” cümlelerinin ardından konuşma, Beyazıt’taki eylem sonrası yaşanan saldırı ve gerçekleştirilen eylemin aktarımı ile sona erdi.

TEKEL işçileri adına yapılan konuşmada da eylemlerin seyri, eylem alanında karşı karşıya kalınan polislin tacizleri ve gözaltı terörüne değinildi. “Bu düzen var oldukça bu saldırılarla karşı karşıya kalacağız. Gücümüzü birleştirmeli, tek yürek, tek bilek, TEK-EL olmalıyız.” cümleleri ile birlikte mücadelenin önemi vurgulandı.

Konuşmaların ardından eylem alanında direnişlerin seyrine ve üniversitelerde yaşananlara dair sohbet edildi.

Ekim Gençliği / İstanbul

PDD yazarı Nevin Berktaş’a hapis cezası

Proleterce Devrimci Duruş dergisi yazarlarından Nevin Berktaş yazdığı bir kitaptan dolayı tutuklandı.

Nevin Berktaş, 2000 Nisan’ında Yediveren Yayınları tarafından basılan “İnancın Sınıdığı Zor Mekanlar: Hücreler” kitabından dolayı cezalandırıldı. Berktaş, 3 Kasım 2010 tarihinde tutuklanarak Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi’ne konuldu.

Proleterce Devrimci Duruş dergisi, 10 yıl süren yargılama sürecinde örgüt propagandası yapmakla suçlanan Nevin Berktaş’ın, kitapta cezaevleri ve hücre sistemini, 12 Eylül zindanlarında kaldığı hücrelerdeki direniş sürecini ele aldığını ifade etti.

1984 ve 1996 Ölüm Oruçları’na ve uzun süreli açlık grevlerine ve fiili direnişlere katılan Berktaş’ın, grevlerden ve eylemlerden kaynaklı sağlık sorunları yaşadığının belirtildiği açıklamada şunlar söylendi: “12 Eylül faşist darbesinden sonra 22 yılını cezaevlerinde ve hücrelerde direnerek geçiren Berktaş’ın 5 yıl fazla yatırılmış olması ve verilen hükmün buradan düşürülmesi söz konusuysen görmezlikten gelinmiş, dosya adeta sümen altı edilerek Berktaş, tutuklanmak için devlet tarafından aranmaya başlanmıştı.”

Açıklamada, “demokrasi”, “düşünce özgürlüğü”, “insan hakları”, “özgürlük” kavramlarını ağızdan düşürmeyen burjuvazi ve onun hükümetlerinin yalan söylediği belirtilerek, sosyalist ve devrimci dergilere, gazetelere açılan davalara, verilen ağır cezalara dikkat çekildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

**Alaattin Karadağ
yoldaş ölümsüzdür!**

**Devrimciler ölmez,
devrim davası
yenilmez!**

